

UOHSX00CN73Z

PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0043/2019/VZ-25745/2019/511/ŠNo

Brno: 18. září 2019

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 25. 1. 2019 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Regionální organizátor pražské integrované dopravy (ROPID), příspěvková organizace, IČO 60437359, se sídlem Rytířská 406/10, 110 00 Praha, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 29. 1. 2019 JUDr. Jakubem Kotrbou, advokátem, se sídlem Těšnov 1/1059, 110 00 Praha, ev. č. ČAK 9161,
- navrhovatel – společnosti:
 - Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 28360125, se sídlem Helfertova 2040/13, 613 00 Brno,
 - HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, IČO 26454807, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 23. 1. 2019 společností Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 28360125, se sídlem Helfertova 2040/13, 613 00 Brno,které dne 23. 11. 2018 uzavřely za účelem podání společné nabídky smlouvu o společnosti „Společnost pro ROPID“,
- vybraný dodavatel – Advokátní kancelář Němec, Bláha & Navrátilová, s.r.o., IČO 28509951, se sídlem Prvního pluku 206/7, 186 00 Praha 8,

ve věci veřejné zakázky „Poskytování právních služeb“ zadávané ve zjednodušeném režimu, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 12. 10. 2018 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 15. 10. 2018 pod ev. č. Z2018-035266,

rozhodl takto:

I.

Návrh navrhovatele – společností Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 28360125, se sídlem Helfertova 2040/13, 613 00 Brno a HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, IČO 26454807, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha – ze dne 25. 1. 2019 **na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele** – Regionální organizátor pražské integrované dopravy (ROPID), příspěvková organizace, IČO 60437359, se sídlem Rytířská 406/10, 110 00 Praha – učiněných při zadávání veřejné zakázky Poskytování právních služeb“ ve zjednodušeném režimu, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 12. 10. 2018 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 15. 10. 2018 pod ev. č. Z2018-035266, **se v části**, která směřuje proti postupu zadavatele při pořízení zprávy o hodnocení nabídek ze dne 11. 12. 2018, podle § 265 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **zamítá**, neboť návrh v této části nesměřuje proti postupu, který je zadavatel povinen dodržovat podle tohoto zákona.

II.

Návrh navrhovatele – společností Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 28360125, se sídlem Helfertova 2040/13, 613 00 Brno a HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, IČO 26454807, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha – ze dne 25. 1. 2019 **na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele** – Regionální organizátor pražské integrované dopravy (ROPID), příspěvková organizace, IČO 60437359, se sídlem Rytířská 406/10, 110 00 Praha – učiněných při zadávání veřejné zakázky Poskytování právních služeb“ ve zjednodušeném režimu, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 12. 10. 2018 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 15. 10. 2018 pod ev. č. Z2018-035266, **se v části**, která směřuje proti postupu zadavatele při hodnocení nabídek, podle § 265 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **zamítá**, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle citovaného zákona.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – Regionální organizátor pražské integrované dopravy (ROPID), příspěvková organizace, IČO 60437359, se sídlem Rytířská 406/10, 110 00 Praha, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 29. 1. 2019 JUDr. Jakubem Kotrbou, advokátem, se sídlem Těšnov 1/1059, 110 00 Praha, ev. č. ČAK 9161 (dále jen „zadavatel“) – zahájil dne 12. 10. 2018 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění zadávací řízení ve zjednodušeném režimu za účelem zadání veřejné zakázky „Poskytování právních služeb“ (dále jen „veřejná zakázka“). Oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 15. 10. 2018 pod ev. č. Z2018-035266.

2. Podle bodu 2.2 zadávací dokumentace ze dne 11. 10. 2018 (dále jen „zadávací dokumentace“) je předmětem veřejné zakázky všeobecné právní poradenství při realizaci činností zadavatele se zaměřením na následující oblasti práva:
 - a) právo veřejných služeb v přepravě cestujících,
 - b) právo veřejných zakázek,
 - c) právo občanské,
 - d) právo pracovní,
 - e) právo správní,
 - f) právo trestní.
3. Z protokolu o otevírání nabídek ze dne 27. 11. 2018 vyplývá, že zadavatel obdržel ve lhůtě pro podání nabídek 2 nabídky na veřejnou zakázku.
4. Z rozhodnutí o výběru dodavatele ze dne 14. 12. 2018 (dále jen „rozhodnutí o výběru“) vyplývá, že zadavatel rozhodl o výběru dodavatele Advokátní kancelář Němec, Bláha & Navrátilová, s.r.o., IČO 28509951, se sídlem Prvního pluku 206/7, 186 00 Praha 8 (dále jen „vybraný dodavatel“). Oznámení o výběru dodavatele ze dne 14. 12. 2018 (dále jen „oznámení o výběru“) bylo navrhovatel – společností Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 28360125, se sídlem Helfertova 2040/13, 613 00 Brno a HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, IČO 26454807, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha (dále jen „navrhovatel“) – doručeno téhož dne.
5. Dne 31. 12. 2018 zadavatel obdržel námítky navrhovatele z téhož dne (dále jen „námítky“). Rozhodnutím o námítkách ze dne 14. 1. 2019 (dále jen „rozhodnutí o námítkách“), které bylo navrhovatel doručeno dne 15. 1. 2019, zadavatel námítky navrhovatele odmítl.
6. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námítkách za učiněné v souladu se zákonem č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), podal dne 25. 1. 2019 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“).

II. OBSAH NÁVRHU

7. Úvodem návrhu navrhovatel, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 23. 1. 2019 společností Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 28360125, se sídlem Helfertova 2040/13, 613 00 Brno, shrnuje dosavadní průběh zadávacího řízení. Dále navrhovatel popisuje pravidla hodnocení nabídek stanovená zadavatelem v zadávací dokumentaci.
8. Podle navrhovatele byla jeho nabídka na základě provedeného hodnocení nabídek vyhodnocena jako druhá ekonomicky nejvýhodnější, a to celkem ze dvou hodnocených nabídek. V rámci hodnotícího kritéria č. 1 „Nabídková cena“ obdržela nabídka navrhovatele dle jeho vyjádření vyšší počet bodů než nabídka vybraného dodavatele, a to 40 bodů oproti 38,82 bodů. V rámci hodnotícího kritéria č. 2 „Zkušenosti členů realizačního týmu“ obdržela dle navrhovatele jeho nabídka stejný počet bodů jako nabídka vybraného dodavatele, a to 20 bodů. V rámci hodnotícího kritéria č. 3, subkritéria č. 1 „Právní rozbor k otázce přímého

uzavření nové smlouvy o závazku veřejné služby v železniční dopravě“ (dále jen „právní rozbor č. 1“) obdržela dle navrhovatele jeho nabídka nižší počet bodů než nabídka vybraného dodavatele, a to 55 bodů oproti 74 bodům. V rámci hodnotícího kritéria č. 3, subkritéria č. 2 „Vypracování zadávací dokumentace“ obdržela dle navrhovatele jeho nabídka opět vyšší počet bodů než nabídka vybraného dodavatele, a to 24 bodů oproti 23 bodům. Navrhovatel tedy konstatuje, že jeho nabídka nebyla úspěšnější či stejně úspěšná jako nabídka vybraného dodavatele pouze v rámci hodnotícího kritéria č. 3, subkritéria č. 1, tj. v rámci hodnocení subkritéria právní rozbor č. 1, což dle navrhovatele v konečném důsledku rozhodlo o pořadí nabídek a o výsledku provedeného hodnocení nabídek. Podle navrhovatele tak o výsledném pořadí hodnocených nabídek rozhodlo jedno ze subjektivních hodnotících kritérií, u kterého zadavatel dle navrhovatele postupoval při hodnocení nabídek v rozporu se zákonem a rozhodovací praxí.

9. Navrhovatel odmítá konstatování zadavatele uvedené v rozhodnutí o námitkách, že „*rozdíl v bodovém hodnocení nabídek v tomto kritériu Zadavatel považuje za adekvátní rozdílům v předložených Právních rozborech*“. Podle navrhovatele zadavatel v zadávacích podmínkách ani v příloze č. 1 zprávy o hodnocení nabídek ze dne 11. 12. 2018 „*PODROBNÝ POPIS HODNOCENÍ NABÍDEK*“ (dále jen „*podrobný popis hodnocení*“) nespécifikoval pravidla, na základě kterých jednotlivým nabídkám strhával či přiděloval konkrétní bodové ohodnocení a nedal tak jasně a transparentně najevo, za co bude strhávat či přidělovat konkrétní bodové hodnocení. Zadavatel dle navrhovatele stanovil pouze bodový strop, avšak přidělování bodů do stanoveného bodového stropu blíže nespécifikoval. Provedené hodnocení tak dle navrhovatele není přezkoumatelné a transparentní, neboť se účastníci zadávacího řízení z obdržených písemností nemohou dozvědět, na základě čeho zadavatel přidělil či strhl právě daný konkrétní počet bodů.
10. K argumentaci zadavatele uvedené v rozhodnutí o námitkách, podle které byly námitky navrhovatele částečně opožděné, navrhovatel uvedl následující.
11. Podle navrhovatele námitky nesměřovaly proti zadávacím podmínkám, ale proti provedení hodnocení nabídek a s ním spojenému výběru dodavatele. Navrhovatel k tomu uvedl, že nezákonný postup zadavatele může být způsoben různými důvody, přičemž dle navrhovatele není vyloučeno, že takovým důvodem mohou být rovněž nezákonně stanovené zadávací podmínky, kdy zadavatel není schopen či není vůbec objektivně možné na základě takových zadávacích podmínek provést hodnocení nabídek a výběr dodavatele v souladu se zákonem a rozhodovací praxí. Skutečnost, že nezákonný postup zadavatele byl způsoben nezákonně stanovenými zadávacími podmínkami, nemůže být dle navrhovatele zhojena argumentací, že proti zadávacím podmínkám nebyly podány žádné námitky. Podle navrhovatele by tím zadavatel de facto konstatoval, že jakmile nejsou podány námitky proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky, je v podstatě možné provést subjektivní hodnocení nabídek jakkoliv, tj. klidně nezákonně a v rozporu s rozhodovací praxí. Podle navrhovatele je irelevantní, na základě jakých důvodů bylo hodnocení nabídek provedeno v rozporu se zákonem či rozhodovací praxí. Podle navrhovatele je podstatné, že hodnocení nabídek a výběr dodavatele byly provedeny v rozporu se zákonem a rozhodovací praxí, a to bez ohledu na to, co tuto skutečnost zapříčinilo.
12. Navrhovatel k tomu dodal, že skutečnost, že zadavatel není schopen na základě jím stanovených zadávacích podmínek provést hodnocení nabídek a výběr dodavatele v souladu

se zákonem a rozhodovací praxí, nemůže být dávana k tíži účastníkům zadávacího řízení. Zadavatel je dle navrhovatele povinen zadávací podmínky stanovit tak, aby na základě nich byl schopen subjektivní hodnocení nabídek a výběr dodavatele provést v souladu se zákonem a rozhodovací praxí. Navrhovatel byl dle svého vyjádření schopen na základě zadavatelem stanovených zadávacích podmínek podat nabídku. Otázka, zda je zadavatel schopen na základě takových zadávacích podmínek provést hodnocení nabídek a výběr dodavatele v souladu se zákonem a rozhodovací praxí, je však dle navrhovatele již zcela jinou záležitostí.

13. Navrhovatel na podporu svých tvrzení odkázal na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S752/2013/VZ-8588/2014/514/AŠu ze dne 22. 4. 2014, ve kterém Úřad dle navrhovatele konstatoval, že: *„Vzhledem k tomu, že se zadavatel primárního pochybení dopustil při nastavení zadávacích podmínek, resp. hodnotících kritériích uvedených v zadávací dokumentaci, Úřad dále nepřezkoumával hodnocení jednotlivých nabídek, neboť postup hodnotící komise, potažmo zadavatele v šetřeném případě s ohledem na výše učiněné závěry ve vztahu k nastavenému způsobu hodnocení v zadávacích podmínkách zadavatelem přezkoumat nelze. Tím, že zadavatel pochybil již v této fázi zadávacího řízení, je zřejmé, že nesprávně a netransparentně nastavený způsob hodnocení má vliv i na následné hodnocení nabídek a dochází k řetězení chyb zadavatele v návaznosti na výše popsání primární pochybení zadavatele“* a na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S450/2012/VZ-3485/2013/521/HKu ze dne 25. 2. 2013, ve kterém Úřad dle navrhovatele konstatoval, že: *„K výše uvedenému Úřad doplňuje, že hodnocení nabídek je klíčovým prvkem procesu přidělení veřejné zakázky, je mu přikládán zásadní význam, a to nejen ze strany dodržení formálního postupu, ale i co do objektivnosti hodnocení. Především je nezbytné, aby provedené hodnocení bylo v souladu se způsobem hodnocení, které zadavatel stanovil v zadávacích podmínkách. Jakékoliv odchýlení od předem stanoveného způsobu hodnocení vnáší do procesu výběru nevhodnější nabídky prvky netransparentnosti“*.
14. S ohledem na skutečnost, že zadavatel dle navrhovatele odmítl vypořádat velkou část námitek, neboť je považoval za opožděné, je rozhodnutí o námitkách dle navrhovatele nedostatečné, nezákonné a netransparentní, neboť se v něm zadavatel dle navrhovatele velkou částí námitek vůbec nezabýval. Zadavatel tak dle navrhovatele porušil § 245 odst. 1 zákona, dle kterého je zadavatel povinen uvést v rozhodnutí o námitkách odůvodnění, ve kterém se podrobně a srozumitelně vyjádří ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách, a proto je dle navrhovatele nutné rozhodnutí o námitkách zrušit. Současně zadavatel dle navrhovatele porušil zásadu transparentnosti, přičemž z hlediska významu této zásady navrhovatel odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 45/2010-159 ze dne 15. 9. 2010, podle něhož je: *„[z]ásada transparentnosti porušena tehdy, pokud jsou v zadavatelově postupu shledány takové prvky, které by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným.“*
15. K tvrzení zadavatele uvedenému v rozhodnutí o námitkách, že považuje způsob vymezení hodnotících kritérií v zadávací dokumentaci za zcela jasný, konkrétní a naprosto dostačující, čemuž dle zadavatele nasvědčuje i skutečnost, že zadavatel v zadávacím řízení obdržel dvě nabídky, které lze považovat za vzájemně porovnatelné, navrhovatel uvedl, že skutečnost, že zadavatel obdržel v rámci zadávacího řízení dvě nabídky, nesouvisí s tím, co navrhovatel

namítá, tj. s tím, že zadavatel postupoval při hodnocení nabídek a výběru dodavatele v rozporu se zákonem a rozhodovací praxí, k čemuž dochází až po podání nabídek.

16. Navrhovatel odmítá argumentaci zadavatele, že *„obdobně stanovená kritéria a metodiky a jejich hodnocení se opakují téměř ve všech případech, kdy je veřejná zakázka na právní služby zadávána na základě ekonomické výhodnosti“*. Podle navrhovatele nemůže argumentace typu *„takto postupují všichni“* v žádném případě pochybení zadavatele zhojit.
17. Dále navrhovatel zdůraznil, že zadavatel má povinnost provést hodnocení nabídek v souladu se zadávacími podmínkami vymezenými v zadávací dokumentaci. Zadavatel dle navrhovatele pochybil tak, že v případě vybraného dodavatele hodnotil pozitivně a v případě navrhovatele hodnotil negativně aspekty, které dle navrhovatele nebyly transparentně, a tedy v souladu se zákonem uvedeny v zadávací dokumentaci. Z uvedeného slovního odůvodnění obsaženého v podrobném popisu hodnocení nabídek je dle navrhovatele naprosto evidentní, že o tom, co zadavatel v rámci právního rozboru subjektivně hodnotil, resp. to, za co zadavatel ve skutečnosti uděloval či strhával body, zadavatel dle navrhovatele rozhodl teprve až v rámci hodnocení jednotlivých nabídek, tedy ex post.
18. K argumentaci zadavatele uvedené v rozhodnutí o námitkách, že *„bylo objektivně možné, aby dodavatelé sami identifikovali veškeré právní aspekty, kterými by se měl jimi zpracovaný Právní rozbor zabývat“*, navrhovatel uvedl, že vymezení těchto skutečností je naopak povinností zadavatele. Pokud tak zadavatel neučiní, nemůže dle navrhovatele o těchto právních aspektech rozhodovat až v rámci hodnocení nabídek. Navrhovatel k tomu odkázal na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0254/2016/VZ-16650/2016/531/VNe ze dne 19. 4. 2016, ve kterém Úřad dle navrhovatele konstatoval, že: *„Úřad na tomto místě opětovně předesílá, že výlučnou odpovědnost za zákonný průběh celého zadávacího řízení, tedy samozřejmě i za vymezení hodnotících kritérií a způsobu jejich hodnocení, nese zadavatel. Úřad zdůrazňuje, že zadavatel nemůže odpovědnost za zákonný průběh zadávacího řízení přenášet na jiné subjekty, typicky na uchazeče o veřejnou zakázku. Výše bylo současně konstatováno, že pokud se zadavatel rozhodne zadat konkrétní veřejnou zakázku na základě určitého subjektivního hodnotícího kritéria, pak musí takovému subjektivnímu hodnotícímu kritériu věnovat náležitou míru pozornosti, pokud jde o jeho definování a konkretizaci.“*
19. K tvrzení zadavatele v rozhodnutí o námitkách, že jím zpracovaná zpráva o hodnocení nabídek je co do detailnosti nadstandardní, navrhovatel uvedl, že toto nijak nevyvrací skutečnost, že zadavatel v rámci hodnocení nabídek hodnotil pozitivně a negativně aspekty, které nebyly transparentně, a tedy v souladu se zákonem uvedeny v zadávací dokumentaci.
20. Navrhovatel dále citoval § 119 odst. 1 zákona a uvedl, že ačkoliv zadavatel veřejnou zakázku zadával ve zjednodušeném režimu dle části páté zákona, při níž se § 119 zákona automaticky nepoužije, při hodnocení zadavatel § 119 zákona dle navrhovatele aplikoval, což navrhovatel dovozuje mj. z textace poskytnuté zprávy o hodnocení, v níž je dle jeho vyjádření uvedeno, že byla vyhotovena podle § 119 odst. 2 zákona, a proto je zadavatel dle navrhovatele povinen dikci předmětného ustanovení dodržet.
21. Navrhovatel má jednoznačně za to, že zadavatel provedl hodnocení subkritéria právní rozbor č. 1 v rozporu s § 119 odst. 1 zákona, v rozporu se zásadou transparentnosti a zásadou rovného zacházení. Podle navrhovatele se zadavatel nezákonného postupu dopustil tím, že v rámci hodnocení právního rozboru č. 1 zohledňoval a v případě vybraného dodavatele

hodnotil pozitivně a v případě navrhovatele hodnotil negativně aspekty, které nebyly dle jeho názoru transparentně, a tedy v souladu se zákonem uvedeny v zadávací dokumentaci. Z uvedeného slovního odůvodnění obsaženého v podrobném popisu hodnocení nabídek je dle navrhovatele naprosto evidentní, že to, co zadavatel v rámci právního rozboru č. 1 subjektivně hodnotil, zadavatel rozhodl teprve až v rámci faktického hodnocení jednotlivých nabídek.

22. Zadavatel tedy dle navrhovatele u nabídky vybraného dodavatele pozitivně hodnotil zpracování aspektů, které nebyly v zadávací dokumentaci jako aspekty rozhodující pro subjektivní hodnocení a pro obdržení vyššího počtu bodů uvedeny, a naopak u nabídky navrhovatele nezpracování těchto aspektů v subkritériu právní rozbor č. 1 zadavatel hodnotil negativně. Navrhovatel uvedl, že jemu ani jakémukoliv jinému dodavateli nebylo ze zadávací dokumentace známo, že zrovna tyto aspekty, které byly pozitivně hodnoceny u nabídky vybraného dodavatele, měly být v právním rozboru č. 1 zpracovány a že budou zadavatelem v budoucnu pozitivně hodnoceny. Pokud zadavatel zamýšlel pozitivně hodnotit aspekty, které do své nabídky zapracoval vybraný dodavatel, měl to dle navrhovatele uvést transparentně a v souladu se zákonem v zadávací dokumentaci tak, aby na to mohli reagovat také ostatní dodavatelé a podat konkurenceschopné a porovnatelné nabídky. Podle navrhovatele z ustálené rozhodovací praxe vyplývá, že už při zpracování nabídky musí být jednotlivým dodavatelům zřejmé, co zadavatel bude v rámci hodnocení nabídek hodnotit, aby dodavatelé věděli, jak mají být jejich nabídky zpracovány, aby byli při hodnocení úspěšní.
23. Pozitivní či negativní hodnocení skutečností, jejichž požadavek na zpracování a zohlednění v procesu hodnocení nabídek nevyplývá ze zadávací dokumentace, navrhovatel považuje za rozporné se zásadou transparentnosti a rovného zacházení. Zadavatel si dle navrhovatele mohl vybrat jakoukoliv skutečnost uvedenou v právním rozboru č. 1 vybraného dodavatele a neuvedenou (či neuvedenou dostatečně podrobně) v právním rozboru č. 1 navrhovatele a tuto skutečnost hodnotit u vybraného dodavatele pozitivně a u navrhovatele negativně. Skutečnost, že zadavatel hodnotil pozitivně právě aspekty zapracované vybraným dodavatelem, aniž by tyto aspekty uvedl v zadávací dokumentaci, činí dle navrhovatele celý proces hodnocení nabídek netransparentním, nečitelným a nezákonným.
24. Podle navrhovatele je nutno vzít rovněž v potaz, že dle zadávací dokumentace byl rozsah právního rozboru č. 1 omezen na 15 normostran, a proto není dle navrhovatele fakticky možné komplexně a podrobně popsat veškerou problematiku, která se k dané věci vztahuje.
25. Dále navrhovatel uvedl, že nepodal námitky proti zadávacím podmínkám, neboť byl schopen právní rozbor č. 1 zpracovat a zapracoval ho s ohledem na absenci uvedení konkrétních preferencí, požadavků a představ zadavatele o způsobu jejich naplnění tak, jak navrhovatel sám považoval za vhodné. Podle navrhovatele zadávací dokumentace nedávala dodavatelům návod k tomu, na jaké aspekty se mají zaměřit a zohlednit je v jimi zpracovaných právních rozbořech, aby jejich nabídka byla konkurenceschopná, potažmo aby mohla být hodnocena vyšším počtem bodů v komparaci s nabídkami ostatních účastníků zadávacího řízení. Z ustálené rozhodovací praxe dle navrhovatele vyplývá, že pokud objektivně existuje více možných výkladů týkajících se otázky, co konkrétně a jakým způsobem bude v nabídkách hodnoceno, pak nemůže taková interpretační nejistota stíhat žádného z účastníků zadávacího řízení, ale musí stíhat zadavatele samotného.

26. Zadavatel dle navrhovatele v zadávací dokumentaci jednoznačně neuvedl své preference, požadavky a konkrétní představy o způsobu jejich naplnění. Zadavatel dle navrhovatele nikterak nekonkretizoval, jakou povahu zpracování právního rozboru považuje za nejvíce žádoucí, aby účastník zadávacího řízení za něj obdržel nejvyšší počet bodů. Podle navrhovatele tak nebylo zřejmé, jaké zpracování právního rozboru je pro zadavatele ideální a jaké naopak zadavatel odmítá, nevyhovuje mu či pro něj není prakticky přínosné. Tím, že dodavatelé neměli informace o tom, co přesně bude zadavatel v rámci právního rozboru č. 1 hodnotit, nebylo dle navrhovatele možné přizpůsobit zpracování právního rozboru požadavkům zadavatele.
27. Navrhovatel dále uvedl, že slovní odůvodnění subjektivního hodnocení obsažené v podrobném popisu hodnocení nabídek vykazuje dle jeho názoru celou řadu neurčitých, a tedy netransparentních a nezákonných pojmů, ze kterých dle navrhovatele není vůbec patrné, co a jakým způsobem zadavatel v rámci právních rozborů č. 1 vlastně hodnotil, jako např. „přehledný“, „nižší úroveň uživatelského komfortu“, „ve výrazně méně uspokojující míře“ apod.
28. K tvrzení zadavatele uvedenému v rozhodnutí o námitkách, že námitky navrhovatele v určité části směřovaly do oblasti vymezení zadávacích podmínek, a proto je dle zadavatele třeba tyto námitky odmítnout jako opožděné, navrhovatel uvedl, že zadavatel tyto námitky posoudil účelově a izolovaně od ostatních námitek navrhovatele, aby je mohl odmítnout pro jejich opožděnost. Podle navrhovatele je třeba provedené hodnocení posuzovat ve vzájemné spojitosti s pravidly hodnocení uvedenými v zadávací dokumentaci a není možné ho od stanovených pravidel hodnocení účelově izolovat. Navrhovatel k tomu opětovně odkázal na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S752/2013/VZ-8588/2014/514/AŠu ze dne 22. 4. 2014. V šetřeném případě zadavatel dle navrhovatele pochybil již ve fázi stanovení zadávacích podmínek, přičemž nesprávně a netransparentně nastavený způsob hodnocení má dle navrhovatele vliv i na následné hodnocení nabídek, čímž došlo dle navrhovatele k řetězení chyb zadavatele.
29. K argumentaci zadavatele uvedené v rozhodnutí o námitkách, podle které bylo zadání právního rozboru zcela dostačující, navrhovatel odkázal na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. R306/2015/VZ-37556/2016/321/EDo ze dne 12. 9. 2016, ve kterém je dle navrhovatele uvedeno: *„V návaznosti na výše uvedené konstatuji, že zadavatel dílčí hodnotící kritérium „Kvalita nabízených služeb“ pro hodnocení veřejných zakázek 1 až 3 definoval zcela vágně, byť se jedná o záležitosti značně subjektivní, u nichž by tím spíše měl zadavatel jednoznačně uvést své preference a konkrétní představy o způsobu jejich naplnění. Zadavatel nikterak nekonkretizoval, jakou povahu předmětu plnění ve vztahu k předmětnému kritériu považuje za nejvíce žádoucí, aby si vysloužila v tomto těchto kritériu maximální počet 100 bodů, a za plnění jakých charakteristik bude body snižovat a jakým způsobem. Uchazečům se tak nedostalo potřebných informací, co zadavatel v tomto kritériu konkrétně preferuje. Není tak zřejmé, které vlastnosti požadovaných plnění jsou pro zadavatele ideální a které naopak zadavatel odmítá či mu zcela nevyhovují.“*
30. K tvrzení zadavatele uvedenému v rozhodnutí o námitkách, že mu není zřejmé, v čem navrhovatel spatřuje netransparentnost, resp. neurčitost pojmů „přehledný“, „nižší úroveň uživatelského komfortu“ nebo „ve výrazně méně uspokojující míře“, navrhovatel uvedl, že neurčitost těchto pojmů spatřuje v tom, že jde o pojmy bez konkrétního jasně definovaného

a pro všechny okolnosti jednotného významu. Navrhovatel k tomu dodal, že pokud zadavatel potřebuje pro řádné provedení hodnocení nabídek tyto neurčité pojmy používat, je jeho povinností jasně definovat, co se těmito pojmy má rozumět. V opačném případě je dle navrhovatele nutné takto provedené hodnocení označit za nečitelné, nepřezkoumatelné a tedy netransparentní, neboť není zřejmé, co si pod těmito neurčitými a obecně použitelnými pojmy představít, a co tedy zadavatel v rámci těchto pojmů v právních rozbořech konkrétně hodnotil.

31. Dále navrhovatel v návrhu postupně cituje konkrétní slovní odůvodnění zadavatele k jednotlivým parametrům, které zadavatel hodnotil u právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele a navrhovatele, uvedené v podrobném popisu hodnocení a ke každé citaci uvádí, v čem konkrétně spatřuje porušení zákona zadavatelem.
32. K hodnocení parametru č. 1 *„Celková odborná právní úroveň vzorové práce, tj. zda vzorová práce po právní stránce nevykazuje jakékoliv zjevné nesprávnosti či dokonce rozpor s platnými právními předpisy (v případě právního rozboru též kvalita argumentace a náležitá odůvodnění uváděných právních závěrů)“* (dále jen „parametr č. 1“) u právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele navrhovatel uvedl následující.
33. Podle navrhovatele zadavatel postupoval v rozporu se zákonem, když v rámci hodnocení právního rozboru č. 1 zohledňoval výčet použitých podkladů, neboť zadavatel dle navrhovatele v zadávací dokumentaci uvedení výčtu použitých podkladů nepožadoval. Podle navrhovatele tak výčet použitých podkladů nemusel být v právním rozboru č. 1 vůbec zpracován. Dále navrhovatel uvedl, že ze zadávací dokumentace rovněž nevyplývá, že použité podklady měly být seřazeny podle jejich důležitosti, jak navrhovateli vyplývá z uvedeného odůvodnění hodnocení zadavatele. Navrhovatel má rovněž za to, že zadavatel postupoval v rozporu se zákonem, když u vybraného dodavatele kladně hodnotil uvedení metodického pokynu Ministerstva dopravy, neboť zadavatel dle navrhovatele v zadávací dokumentaci nepožadoval, aby v právním rozboru č. 1 byly uvedeny pro zadavatele v dané věci relevantní podklady.
34. Zadavatel dle navrhovatele postupoval v rozporu se zákonem také tím, že v rámci hodnocení právního rozboru č. 1 velmi kladně hodnotil u vybraného dodavatele uvedení tzv. Čtvrtého železničního balíčku, neboť zadavatel dle navrhovatele v zadávací dokumentaci nepožadoval, aby v právním rozboru byl uveden výčet relevantních podkladů. Ze zadávací dokumentace rovněž dle navrhovatele nevyplývá, že v právním rozboru č. 1 měly být uvedeny podklady, které mají velký praktický přínos pro činnost zadavatele. Pokud zadavatel zamýšlel takové skutečnosti v rámci hodnocení nabídek kladně hodnotit, měl to dle navrhovatele v zadávací dokumentaci uvést, aby to mohli v rámci svých nabídek zohlednit také ostatní dodavatelé. Zadavatel dle navrhovatele v zadávací dokumentaci rovněž nespecifikoval, co je jeho aktuálním a často diskutovaným tématem, a proto ze zadávací dokumentace dle navrhovatele nevyplývá, co přesně měli dodavatelé pro naplnění představ zadavatele do právního rozboru v tomto ohledu zpracovat.
35. Navrhovatel má za to, že zadavatel postupoval v rozporu se zákonem také tím, že v rámci hodnocení právního rozboru č. 1 velmi kladně hodnotil u vybraného dodavatele řešení přesahu do území jiného kraje. Zadavatel dle navrhovatele v zadávací dokumentaci nepožadoval, aby tato problematika byla v rámci právního rozboru řešena. Stejně tak ze

zadávací dokumentace dle navrhovatele nevyplývá, že tato problematika je pro zadavatele natolik přínosná a že se jí zadavatel poměrně často zabývá.

36. Zadavatel dle navrhovatele postupoval v rozporu se zákonem, když v rámci hodnocení právního rozboru č. 1 kladně hodnotil u vybraného dodavatele uvedení konkrétního postupu při notifikaci, zveřejňovací povinnosti k uzavřené smlouvě a upozornění na „výjimku pro ČD“, i když v zadávací dokumentaci dle navrhovatele nepožadoval, aby tato problematika byla v rámci právního rozboru č. 1 řešena. Ze zadávací dokumentace dle navrhovatele ani nevyplývá, že tato problematika je pro zadavatele natolik prakticky přínosná.
37. Navrhovatel má také za to, že zadavatel postupoval v rozporu se zákonem, když v rámci hodnocení právního rozboru č. 1 hodnotil u vybraného dodavatele velmi kladně řešení problematiky tzv. alternativních nabídek, přestože v zadávací dokumentaci dle navrhovatele nepožadoval, aby tato problematika byla v rámci právního rozboru č. 1 řešena. Pokud zadavatel tuto problematiku považoval za natolik důležitou, jak uvedl v odůvodnění hodnocení, měl to dle navrhovatele v zadávací dokumentaci transparentně stanovit.
38. Zadavatel dle navrhovatele postupoval v rozporu se zákonem, když v rámci hodnocení právního rozboru č. 1 hodnotil u vybraného dodavatele velmi kladně řešení problematiky pořizování dokumentace v souvislosti s přímým uzavíráním smlouvy, neboť v zadávací dokumentaci dle navrhovatele nepožadoval, aby tato problematika byla v rámci právního rozboru č. 1 řešena. Navrhovatel k tomu dodal, že pokud zadavatel řešení této problematiky považoval za přínosné pro svou činnost, měl to v zadávací dokumentaci transparentně stanovit. Ze zadávací dokumentace dle navrhovatele ale vůbec nevyplývá, že zrovna tato problematika je pro zadavatele natolik přínosná. Podle navrhovatele se přitom jedná o problematiku naprosto zjevnou a vyplývající z rozhodovací praxe.
39. Zadavatel se porušení zákona dopustil dle navrhovatele také tím, že v rámci hodnocení právního rozboru č. 1 hodnotil u vybraného dodavatele kladně řešení problematiky námitek možných subjektů a navazujícího řízení před Úřadem, neboť v zadávací dokumentaci dle navrhovatele nepožadoval, aby tato problematika byla v rámci právního rozboru č. 1 řešena. Pokud zadavatel řešení této problematiky považoval za přínosné pro svou činnost, měl to dle navrhovatele v zadávací dokumentaci transparentně stanovit. Ze zadávací dokumentace však dle navrhovatele nevyplývá, že zrovna tato problematika je pro zadavatele natolik přínosná, když se dle navrhovatele jedná o problematiku naprosto zjevnou a vyplývající z právních předpisů a rozhodovací praxe.
40. Navrhovatel má dále za to, že zadavatel postupoval v rozporu se zákonem, když v rámci hodnocení právního rozboru č. 1 u vybraného dodavatele kladně hodnotil řešení „*problematiky rozlišení tzv. brutto vs. netto smlouvy a problematiky tzv. informační povinnosti*“, když v zadávací dokumentaci dle navrhovatele nepožadoval, aby tato problematika byla v rámci právního rozboru č. 1 řešena. Navrhovatel k tomu doplnil, že pokud zadavatel řešení této problematiky považoval za důležité, měl to v zadávací dokumentaci transparentně stanovit. Ze zadávací dokumentace však dle navrhovatele nevyplývá, že zrovna tato problematika je pro zadavatele důležitá.
41. Zadavatel dle navrhovatele postupoval v rozporu se zákonem také tím, že v rámci hodnocení právního rozboru č. 1 u vybraného dodavatele kladně hodnotil „*jakýsi výhled do budoucnosti*“, přestože dle navrhovatele v zadávací dokumentaci nepožadoval, aby výhled

do budoucnosti byl v rámci právního rozboru č. 1 řešen. Pokud zadavatel řešení této problematiky považoval za velký praktický přínos, měl to dle navrhovatele v zadávací dokumentaci transparentně stanovit. Navíc podle navrhovatele měl být právní rozbor č. 1 podle zadání zpracován dle platné a účinné právní legislativy, nikoliv se zohledněním a s výhledem na budoucí aspekty, a proto toto nemuselo být dle navrhovatele v právních rozborech č. 1 vůbec zpracováno a už vůbec ne zadavatelem hodnoceno kladně u vybraného dodavatele a negativně u navrhovatele.

42. Tvrzení zadavatele uvedené v podrobném popisu hodnocení u právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele, hodnocený parametr 1, že „v rámci tohoto parametru se jeví jako adekvátní plné bodové hodnocení“, navrhovatel považuje za netransparentní. Podle navrhovatele tím zadavatel de facto konstatuje, že vybraným dodavatelem předložený právní rozbor č. 1 je „naprosto dokonalý“, naplňuje všechny transparentně v zadávací dokumentaci nestanovené představy zadavatele a žádné právní posouzení jiné problematiky zadavateli v tomto právním rozboru vybraného dodavatele neschází. Takové konstatování je dle navrhovatele absurdní, když zadavatel v zadávací dokumentaci dle navrhovatele nestanovil, co konkrétně a podrobně má být v právním rozboru řešeno a zpracováno, aby právní rozbor získal plné bodové ohodnocení. Podle navrhovatele takový postup zadavatele svědčí o nečitelnosti a netransparentnosti celého zadávacího řízení a procesu hodnocení nabídek.
43. Ke svému hodnocení parametru č. 1 u právního rozboru č. 1 navrhovatel uvedl následující.
44. Zadavatel dle navrhovatele postupoval v rozporu se zákonem, když v rámci hodnocení právního rozboru č. 1 navrhovatele negativně hodnotil skutečnost, že navrhovatelem uvedený výčet právních předpisů, ze kterých navrhovatel vycházel, není dle zadavatele komplexní. Zadavatel dle navrhovatele v zadávací dokumentaci vůbec nepožadoval, aby v právním rozboru č. 1 byl výčet právních předpisů uveden. Navrhovatel tedy dle svého názoru nemusel vůbec v právním rozboru č. 1 žádný výčet právních předpisů uvádět.
45. Navrhovatel má za to, že se zadavatel dopustil porušení zákona tím, že u něj hodnotil jako nedostatek skutečnost, že navrhovatel ve výčtu právních předpisů, ze kterých vycházel a které dle navrhovatele nemusely být v právním rozboru vůbec uvedeny, neuvedl metodický pokyn Ministerstva dopravy. Navrhovatel dle svého vyjádření z tohoto metodického pokynu Ministerstva dopravy nevycházel, neboť zadavatelem stanovené zadání právního rozboru to dle navrhovatele nevyžadovalo. Navrhovateli tak není zřejmé, proč by ho měl zařadit mezi výčet právních předpisů tvořících podklady právního rozboru a proč jeho nezařazení má být negativně hodnoceno. Zadavatel dle navrhovatele postupoval v rozporu se zákonem také tím, že hodnotil u navrhovatele jako nedostatek skutečnost, že navrhovatel ve výčtu právních předpisů, ze kterých vycházel a které dle navrhovatele nemusely být v právním rozboru č. 1 vůbec uvedeny, neuvedl „HMP“, resp. „Stčk“. Zadavatel dle navrhovatele nepožadoval, aby účastníci zadávacího řízení zpracovali výčet právních předpisů relevantních pro zadavatele v dané věci, proto navrhovateli není zřejmé, proč by to mělo být v právním rozboru č. 1 uvedeno a zadavatelem hodnoceno.
46. Navrhovatel v návrhu poukázal rovněž na údajný vnitřní rozpor odůvodnění zadavatele svědčící dle názoru navrhovatele o nečitelnosti a netransparentnosti provedeného hodnocení nabídek. Zadavatel dle navrhovatele při hodnocení jeho právního rozboru č. 1

vedl, že výčet právních předpisů nepovažuje za komplexní, protože *„zcela chybí zákonná úprava vztahující se k územní samosprávě (HMP, resp. StČK), která je s ohledem na zadání právního rozboru relevantní“*. Při hodnocení právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele zadavatel dle navrhovatele uvedl, že *„Výčet právních předpisů lze považovat za komplexní, i když dle názoru zadavatele by v něm měl být pro úplnost uveden ještě zákon o HMP.“* Podle navrhovatele je tedy neuvedení tohoto právního předpisu u něho hodnoceno negativně, což se promítlo rovněž do počtu získaných bodů, zatímco u vybraného dodavatele toto hodnoceno negativně dle navrhovatele není.

47. Navrhovatel k tomu dodal, že pokud zadavatel požadoval, aby v právním rozboru byl uveden výčet právních předpisů relevantních pro zadavatele v dané věci, měl to v zadávací dokumentaci transparentně stanovit.
48. Dále navrhovatel uvedl, že zadavatel postupoval v rozporu se zákonem také tím, že v rámci hodnocení jeho právního rozboru č. 1 negativně hodnotil skutečnost, že navrhovatelem uvedený výčet právních předpisů neobsahuje zákonnou úpravu vztahující se k územní samosprávě. Zadavatel dle navrhovatele v zadávací dokumentaci vůbec nepožadoval, aby v právním rozboru č. 1 byl výčet právních předpisů uveden. Navrhovatel dle svého názoru nemusel v právním rozboru č. 1 žádný výčet právních předpisů uvádět, neboť zadavatel dle navrhovatele nepožadoval, aby účastníci zadávacího řízení zpracovali výčet právních předpisů pro zadavatele v dané věci relevantních. Podle navrhovatele tak není zřejmé, proč by to mělo být v právním rozboru uvedeno a zadavatelem hodnoceno.
49. Navrhovatel má za to, že zadavatel postupoval v rozporu se zákonem, když v rámci hodnocení právního rozboru č. 1 navrhovatele negativně hodnotil skutečnost, že v něm není dostatečně řešena problematika týkající se získávání souhlasu sousedního kraje. Zadavatel dle navrhovatele v zadávací dokumentaci nepožadoval, aby tato problematika byla v rámci právního rozboru č. 1 řešena. Pokud zadavatel řešení této problematiky považoval za důležité, tak to měl dle navrhovatele v zadávací dokumentaci transparentně stanovit. Pokud by to zadavatel v zadávací dokumentaci transparentně stanovil, mohl na to navrhovatel dle svého vyjádření reagovat a do svého právního rozboru č. 1 zapracovat či zapracovat mnohem podrobněji. Nadto navrhovatel důrazně odmítl, že by tuto problematiku v rámci svého právního rozboru č. 1 neuvedl, když je v něm dle navrhovatele uvedeno: *„Zpracovatel v první řadě poukazuje na § 3 odst. 2 ZVS, dle kterého platí, že kraj zajišťuje dopravní obslužnost ve svém územním obvodu a se souhlasem jiného kraje v jeho územním obvodu. Vzhledem ke skutečnosti, že předmětná linka má být vedena také na území Středočeského kraje, je nutné v tomto případě získat jeho souhlas.“*
50. Podle navrhovatele zadavatel postupoval v rozporu se zákonem, když v rámci hodnocení právního rozboru č. 1 navrhovateli vytýkal a negativně hodnotil skutečnost, že navrhovatel v právním rozboru v části nadepsané *„Výchozí právní stav“* uvedl citace *„různých zákonných ustanovení“*. Podle navrhovatele je nutno vzít v potaz, že tato část je nazvaná *„Výchozí právní stav“* a že se nejedná o citace různých zákonných ustanovení, ale zejména o citace pro danou věc relevantních zákonných ustanovení právních předpisů, která stanovují výchozí právní stav pro postavení zadavatele a pro další navrhovatelem uvedené právní posouzení. Zadavatel se dle navrhovatele dopouští porušení zákona, když navrhovateli vytýká a negativně hodnotí, že tyto citace zákonných ustanovení neobsahují jakékoliv vysvětlující či doplňující komentáře. Zadavatel totiž v zadávací dokumentaci dle navrhovatele nepožadoval,

aby citace všech relevantních zákonných ustanovení byly doplněny také o právní komentáře. Pokud zadavatel uvedení právních komentářů ke všem citovaným zákonným ustanovením považoval za důležité, tak to podle navrhovatele měl v zadávací dokumentaci transparentně stanovit. Navrhovatel rovněž vyjádřil pochybnost, zda jakékoliv zákonné ustanovení citované v právním rozboru č. 1 vybraným dodavatelem obsahuje právní komentáře, tak jak zadavatel vyžaduje u navrhovatele.

51. Tvrzení zadavatele uvedené v podrobném popisu hodnocení u právního rozboru č. 1 navrhovatele, že nespátřuje v uvedení relevantních zákonných ustanovení „*žádný praktický přínos pro svou činnost*“ navrhovatel považuje za absurdní. Podle navrhovatele je nutné vzít v potaz, že zadavatel je povinen dodržovat právní řád České republiky, a proto je dle navrhovatele z pouhé logiky věci uvedení relevantních zákonných ustanovení, které se na zadavatele vztahují, prakticky přínosné. Zpochybňování této skutečnosti dle navrhovatele de facto znamená, že zadavatel se v rámci své činnosti neřídí českými právními předpisy, protože uvedená konkrétní zákonná ustanovení a pravidla v těchto zákonných ustanoveních stanovená nepředstavují pro zadavatele dle jeho vyjádření pro jeho činnost praktický přínos.
52. Navrhovatel má dále za to, že zadavatel postupuje v rozporu se zákonem, když v rámci hodnocení právního rozboru č. 1 navrhovatele negativně hodnotí skutečnost, že v něm není dostatečně řešena problematika týkající se získávání souhlasu sousedního kraje, neboť zadavatel dle navrhovatele v zadávací dokumentaci nepožadoval, aby tato problematika byla v rámci právního rozboru řešena. Pokud zadavatel řešení této problematiky považoval za důležité, měl to dle navrhovatele v zadávací dokumentaci transparentně stanovit. Navrhovatel navíc důrazně odmítá, že by tuto problematiku v rámci svého právního rozboru č. 1 neuvedl, když je v něm dle jeho vyjádření uvedeno: „*Zpracovatel v první řadě poukazuje na § 3 odst. 2 ZVS, dle kterého platí, že kraj zajišťuje dopravní obslužnost ve svém územním obvodu a se souhlasem jiného kraje v jeho územním obvodu. Vzhledem ke skutečnosti, že předmětná linka má být vedena také na území Středočeského kraje, je nutné v tomto případě získat jeho souhlas.*“
53. Navrhovatel nesouhlasí s tvrzením zadavatele, že v právním rozboru č. 1 navrhovatele chybí jakákoliv praktická doporučení pro postup zadavatele. Podle navrhovatele jeho právní rozbor č. 1 naopak obsahuje praktická doporučení vycházející z právních předpisů a tato jsou pak dále v následujících článcích právního rozboru, zejm. čl. 5 a čl. 6, doplněna o vlastní posouzení a doporučení navrhovatele. Navrhovatel odmítá výklad zadavatele, že část právního rozboru č. 1 obsahující citaci ustanovení právních předpisů, která zakotvují práva a povinnosti zadavatele, tj. stanovují pravidla praktického postupu zadavatele, je výrazně teoretickým pojetím, nepředstavuje pro zadavatele praktický přínos a nenavrhuje praktické doporučení pro jeho postup. Podle navrhovatele je nutné vzít v potaz, že právě právní předpisy stanovují povinnosti a práva zadavatele a pravidla jeho postupu.
54. Podle názoru navrhovatele je absurdní, že zadavatel zrovna tuto část jeho právního rozboru č. 1 považoval za výrazně teoretickou, když zrovna tato část právního rozboru dle navrhovatele uvádí postup pro uzavření smlouvy o veřejných službách přímým zadáním, což zadavatel dle navrhovatele požadoval. Navrhovateli tak není zřejmé, proč zrovna tuto stěžejní část zadavatel nepovažoval za důležitou. Podle navrhovatele je rovněž otázkou, zda tuto část takto podrobně zapracoval vybraný dodavatel.

55. Ve vztahu k tvrzení zadavatele, že v této části navrhovatelova právního rozboru č. 1 je poprvé zmíněn souhlas sousedního kraje, navrhovatel uvedl, že ze zadávací dokumentace nevyplývá, že toto mělo být uvedeno v předcházejících částech předmětného právního rozboru. K tvrzení zadavatele, že navrhovatelův právní rozbor neobsahuje návrh, na jaké úrovni je potřeba souhlas získat, navrhovatel uvedl, že ani toto nebylo v zadávací dokumentaci požadováno. Pokud zadavatel řešení této problematiky požadoval, měl to dle navrhovatele v zadávací dokumentaci transparentně stanovit. Ze zadávací dokumentace však dle navrhovatele vůbec nevyplývá, že zrovna tato problematika je pro zadavatele důležitá.
56. Navrhovatel má dále za to, že zadavatel postupoval v rozporu se zákonem, když v rámci hodnocení právního rozboru č. 1 u navrhovatele negativně hodnotil skutečnost, že v jeho právním rozboru č. 1 zcela chybí doporučení pořizovat dokumentaci o postupu zadavatele v celém kontrakčním procesu a že navrhovatelův právní rozbor vůbec nezmiňuje, jak by měl zadavatel postupovat v případě obdržení tzv. „alternativní nabídky“. Zadavatel dle navrhovatele v zadávací dokumentaci nepožadoval, aby tato problematika byla v rámci právního rozboru č. 1 řešena. Pokud zadavatel řešení této problematiky považoval za velmi podstatné, tak to měl dle navrhovatele v zadávací dokumentaci transparentně stanovit. Ze zadávací dokumentace však dle navrhovatele vůbec nevyplývá, že zrovna tato problematika je pro zadavatele natolik podstatná. Navrhovatel k tomu dodal, že takových podstatných záležitostí lze v dané problematice shledat celou řadu, nicméně zadavatel dle názoru navrhovatele hodnotil jako podstatné pouze ty, které evidentně nějakým způsobem zapracoval vybraný dodavatel.
57. Nad rámec všeho výše uvedeného navrhovatel dále odkázal na dle jeho názoru nečitelný přístup zadavatele k hodnocení nabídek, kdy zatímco u vybraného dodavatele zadavatel dle navrhovatele hodnotil jakoukoliv záležitost velmi kladně a přínosně, viz např. zadavatelovo hodnocení právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele *„tuto část právního rozboru zadavatel hodnotí velmi kladně a navíc v ní spatřuje velký praktický přínos pro svou činnost“*, tak u navrhovatele dle jeho názoru zadavatel pouze uvedl: *„Část o zveřejňování smluv je v pořádku“*. Z uvedeného je dle navrhovatele evidentní, že jeho nabídka byla ze strany zadavatele posuzována s jasným postojem, kriticky a z pozice kontroly, zatímco nabídka vybraného dodavatele byla dle navrhovatele hodnocena ryze pozitivně v každé záležitosti, kterou vybraný dodavatel do právního rozboru zpracoval. O tom dle navrhovatele svědčí rovněž i skutečnost, že v hodnocení právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele zadavatel neshledal téměř žádný nedostatek, ačkoliv v zadávací dokumentaci dle navrhovatele nestanovil, co se dostatkem vlastně rozumí.
58. K hodnocení parametru č. 2 *„Jednoznačnost a srozumitelnost učiněných právních závěrů, včetně jasného definování rizik zvažovaných řešení, jakož i případných možností jejich minimalizace či eliminace (v rámci tohoto parametru bude zohledněna též úroveň, resp. míra „zacílení“ odpovědi na dotazy zadavatele)“* (dále jen „parametr č. 2“) u právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele navrhovatel uvedl, že mu není zřejmé, jak mohl právní rozbor č. 1 vybraného dodavatele uspokojit potřeby zadavatele, když zadavatel v zadávací dokumentaci dle navrhovatele v rozporu se zákonem a rozhodovací praxí žádné konkrétní potřeby, představy či požadavky nestanovil. Za netransparentní navrhovatel považuje rovněž konstatování zadavatele, že právní rozbor č. 1 vybraného dodavatele poskytuje odpovědi na

dotazy zadavatele, neboť dle navrhovatele není vůbec zřejmé, o jaké dotazy se jedná. Zadavatel dle navrhovatele žádné konkrétní dotazy transparentně nestanovil.

59. Navrhovatel k hodnocení parametru č. 2 u svého právního rozboru č. 1 uvedl, že zadavatel při tomto hodnocení postupoval nezákonně a netransparentně, když negativně hodnotil skutečnost, že v právním rozboru navrhovatele není uvedeno shrnutí jednotlivých právních závěrů. Zadavatel dle navrhovatele v zadávací dokumentaci žádné shrnutí jednotlivých právních závěrů nepožadoval. Pokud zadavatel považoval uvedení shrnutí jednotlivých právních závěrů za natolik důležité, že na základě toho byl schopen právní rozbor č. 1 navrhovatele hodnotit negativně, měl to dle navrhovatele v zadávací dokumentaci transparentně stanovit.
60. Podle navrhovatele je nutné vzít rovněž v potaz, že dle zadávací dokumentace byl rozsah právního rozboru č. 1 omezen na 15 normostran, a proto je dle navrhovatele absurdní, že zadavatel uvádí, a to dokonce až v rámci hodnocení nabídek, že v právním rozboru č. 1 mělo být obsaženo také shrnutí jednotlivých právních závěrů. Za absurdní navrhovatel považuje také tvrzení zadavatele, že kvůli absenci shrnutí jednotlivých právních závěrů je pro zadavatele obtížnější je v textu právního rozboru č. 1 nalézt, a tudíž mu právní rozbor č. 1 poskytuje odpovědi na dotazy související s předmětným kontraktačním procesem ve výrazně méně uspokojující míře. Právní rozbor č. 1 byl dle navrhovatele omezen na 15 normostran a v takovém rozsahu jsou dle názoru navrhovatele jednotlivé právní závěry lehce dohledatelné. Navrhovateli také není zřejmé, co zadavatel rozumí pojmem „*ve výrazně méně uspokojující míře*“ a o jaké dotazy zadavatele se jedná, když zadavatel v zadávací dokumentaci žádné dotazy dle navrhovatele transparentně a jednotně nestanovil.
61. K hodnocení parametru č. 3 „*Návaznost závěrů na obsah rozboru a formulované argumenty, tj. zda závěry a doporučení obsažené v právním rozboru mají svůj logický základ v právní argumentaci obsažené v právním rozboru a jsou ve vzájemném souladu*“ (dále jen „parametr č. 3“) u právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele navrhovatel uvedl, že zadavatel postupoval v rozporu se zákonem, když v rámci tohoto hodnocení u vybraného dodavatele kladně hodnotil řešení problematiky tzv. kvazinabídkového řízení. Zadavatel dle navrhovatele v zadávací dokumentaci nepožadoval, aby tato problematika byla v rámci právního rozboru č. 1 řešena. Pozitivní hodnocení skutečností, jejichž požadavek na zapracování a zohlednění v procesu hodnocení nabídek nevyplývá ze zadávací dokumentace, navrhovatel považuje za rozporné se zásadou transparentnosti a rovného zacházení.
62. Navrhovatel k hodnocení parametru č. 3 u svého právního rozboru č. 1 uvedl, že zadavatel postupoval v rozporu se zákonem, když v rámci tohoto hodnocení u navrhovatele negativně hodnotil obsah závěru právního rozboru č. 1. Zadavatel dle navrhovatele v zadávací dokumentaci nestanovil, co konkrétně má závěr právního rozboru obsahovat. Pokud zadavatel považoval obsah závěru za natolik důležitý, že na základě toho byl schopen právní rozbor č. 1 navrhovatele hodnotit negativně, tak to měl dle navrhovatele v zadávací dokumentaci transparentně stanovit. Provedené hodnocení právního rozboru č. 1 je dle navrhovatele netransparentní a nezákonné.
63. K hodnocení parametru č. 4 „*Komplexnost zpracované vzorové práce, tj. zda bylo zadavatelem definované zadání zpracované vyčerpávajícím způsobem, resp. zda se účastník vypořádal se všemi zadavatelem položenými dotazy/resp. se všemi relevantními aspekty*“

příslušné vzorové práce; v rámci tohoto parametru bude zohledněno i to, zda vy účastníkem předložená práce byla pro zadavatele bez dalšího využitelná, anebo zda by bylo zapotřebí dodatečných objasnění/doplnění“ (dále jen „parametr č. 4“) u právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele navrhovatel uvedl následující.

64. Navrhovatel má za to, že zadavatel postupoval v rozporu se zákonem, když u vybraného dodavatele hodnotil kladně, že jeho právní rozbor č. 1 sám zodpovídá řadu dotazů zadavatele. Zadavatel však dle navrhovatele žádné dotazy v zadávací dokumentaci nestanovil, což dle navrhovatele potvrdil také sám zadavatel, když uvedl, že se jedná o dotazy, které by vznesl až při reálném uzavírání smlouvy, a to navíc pouze pravděpodobně. Takový postup navrhovatel považuje za naprosto netransparentní a nezákonný, neboť dle navrhovatele není vůbec zřejmé, co zadavatel vlastně hodnotil.
65. Zadavatel se dle navrhovatele dopustil netransparentního a nezákonného jednání také tím, že vybranému dodavateli odečetl za absenci zapracování dle navrhovatele důležité povinnosti jako je „převod vozidel dle § 20 ZVS“ pouze 1 bod v porovnání s počtem bodů odečítaných navrhovateli. Podle navrhovatele není vůbec zřejmé, z jakého důvodu zadavatel vybranému dodavateli odečetl právě pouze 1 bod a proč se nejedná o více bodů, neboť zadávací dokumentace pravidla pro přidělování konkrétního počtu bodů dle navrhovatele nestanovuje.
66. Navrhovatel k hodnocení parametru č. 4 u svého právního rozboru č. 1 uvedl následující.
67. K tvrzení zadavatele, že navrhovatel nevzal v úvahu praktické problémy, které se u přímého zadání často objevují, navrhovatel uvedl, že není zřejmé, jaké konkrétní praktické problémy měl vzít v úvahu, neboť zadavatel dle navrhovatele v zadávací dokumentaci žádné konkrétní problémy, které požadoval právně rozebrat, nestanovil. Pokud zadavatel považoval právní rozbor některých konkrétních praktických problémů za natolik důležitý, že na základě toho byl schopen právní rozbor č. 1 navrhovatele hodnotit negativně, měl tyto konkrétní praktické problémy v zadávací dokumentaci dle navrhovatele transparentně stanovit. Podle navrhovatele zadavatel tímto způsobem hodnotí de facto neporovnatelné nabídky, přičemž zajištění porovnatelnosti nabídek je dle navrhovatele odpovědností zadavatele, nikoliv jednotlivých dodavatelů. Navrhovatel k tomu dodal, že i kdyby v právním rozboru č. 1 právně rozebral jakýkoliv zadavatelem zamýšlený praktický problém, může si zadavatel v rámci hodnocení nabídek najít jakýkoliv jiný praktický problém, který navrhovatel nerozebral či nerozebral dostatečně podrobně, a zrovna tuto skutečnost hodnotit negativně. Negativní hodnocení skutečností, jejichž požadavek na zapracování a zohlednění v procesu hodnocení nabídek nevyplývá ze zadávací dokumentace, považuje navrhovatel za postup rozporný se zásadou transparentnosti, rovného zacházení a se zákonem.
68. Podle navrhovatele zadavatel navíc v rámci tohoto hodnoceného parametru provádí u navrhovatele bodovou srážku za stejné skutečnosti, u kterých již prováděl bodovou srážku u jiných hodnocených parametrů (např. problematika sousedních krajů, alternativní nabídky, kvazinabídkové řízení, dokumentace kontraktačního procesu, apod.). Zadavatel tak dle navrhovatele provádí „dvojitý trestání“ za stejnou skutečnost. Takový postup je dle navrhovatele nutné označit za netransparentní a rozporný se zákonem, neboť nevyjadřuje skutečné subjektivní hodnocení kvality zpracovaného právního rozboru č. 1.

69. K hodnocení parametru č. 5 *„Zohlednění relevantní oficiální (autoritativní) rozhodovací praxe v dané oblasti (české, případně též evropské), a to jak pokud jde o rozsah citované judikatury, tak pokud jde o její relevanci“* (dále jen „parametr č. 5“) u právního rozboru č. 1 navrhovatel uvedl, že zadavatel postupoval v rozporu se zákonem, když v rámci tohoto hodnocení u nabídky navrhovatele negativně hodnotil nezohlednění recentní judikatury, přestože zadavatel v zadávací dokumentaci nestanovil, co konkrétně má být zohledněno. Zadavatel dle navrhovatele pouze stanovil, že má být zohledněna rozhodovací praxe, což navrhovatel dle svého názoru učinil. Požadavek, že má být zohledněna také judikatura soudů správního soudnictví, ze zadávací dokumentace dle navrhovatele nevyplývá. Negativní hodnocení skutečností, jejichž požadavek na zapracování a zohlednění v procesu hodnocení nabídek nevyplývá ze zadávací dokumentace, považuje navrhovatel za postup rozporný se zásadou transparentnosti, rovného zacházení a se zákonem.
70. K hodnocení parametru č. 6 *„Míra přehlednosti textu (tzv. uživatelský komfort při práci s textem vzorové práce), tj. zejména snadná orientace v textu, vhodná akcentace podstatných informací, v případě právního rozboru též přehledné shrnutí závěrů a doporučení“* (dále jen „parametr č. 6“) u právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele navrhovatel uvedl, že z odůvodnění tohoto hodnocení není zřejmé, co se rozumí přehledností a snadnou orientací v textu. Zadavatel v zadávací dokumentaci dle navrhovatele nestanovil, co pod těmito pojmy rozumět. Vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o pojmy neurčité, byl zadavatel dle navrhovatele povinen vymežit, co konkrétně v rámci tohoto parametru hodnotil.
71. K hodnocení parametru č. 6 u svého právního rozboru č. 1 navrhovatel uvedl, že z odůvodnění tohoto hodnocení není zřejmé, co se rozumí přehledností a nižší úrovní uživatelského komfortu. Zadavatel v zadávací dokumentaci dle navrhovatele nestanovil, co pod těmito pojmy rozumět. Vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o pojmy neurčité, byl zadavatel dle navrhovatele povinen vymežit, co konkrétně v rámci tohoto parametru hodnotil. Pokud zadavatel potřeboval pro řádné provedení hodnocení nabídek tyto neurčité pojmy používat, bylo dle navrhovatele jeho povinností jasně definovat, co se těmito pojmy má rozumět, neboť v opačném případě je dle navrhovatele nutné takto provedené hodnocení označit za nečitelné, nepřezkoumatelné a netransparentní. Za absurdní pak navrhovatel považuje tvrzení zadavatele, že množství citací konkrétních ustanovení zákonných či jiných norem znesnadňuje orientaci v textu v právním rozboru č. 1 navrhovatele.
72. K části podrobného popisu hodnocení, ve které zadavatel shrnul, proč je právní rozbor č. 1 vybraného dodavatele hodnocen lépe než právní rozbor č. 1 navrhovatele, navrhovatel uvedl, že zadavatel postupoval v rozporu se zákonem, když v rámci hodnocení právních rozborů č. 1 považoval za kritérium mající vliv na lepší hodnocení právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele zapracování problematiky, kterou zadavatel dle navrhovatele v zadávací dokumentaci nepožadoval do právního rozboru zapracovat (problematika dvou krajů, alternativní nabídka, kvazinabídkové řízení). Podle navrhovatele je hodnocení právních rozborů č. 1 netransparentní a nezákonné a zadavatel tím dle navrhovatele hodnotí neporovnatelné nabídky. Zadavatel si dle navrhovatele takto mohl vybrat jakoukoliv skutečnost, kterou navrhovatel ve svém právním rozboru č. 1 neuvedl či neuvedl dostatečně podrobně, a zrovna tuto skutečnost hodnotit pozitivně. Pozitivní hodnocení skutečností,

jejichž požadavek na zapracování a zohlednění v procesu hodnocení nabídek nevyplývá ze zadávací dokumentace, považuje navrhovatel za rozporné se zásadou transparentnosti, rovného zacházení a se zákonem.

73. Navrhovatel považuje za absurdní, že zadavatel u vybraného dodavatele pozitivně hodnotil řešení problematiky získání souhlasu jiného kraje. Předmětem právního rozboru byla dle navrhovatele problematika přímého zadání, nikoliv další povinnosti zadavatele k tomuto se okrajově vztahující.
74. Navrhovatel považuje za nepřípustné a absurdní rovněž pozitivní hodnocení zapracování problematiky alternativní nabídky a kvazinabídkového řízení. Ze zadávací dokumentace dle navrhovatele výslovně vyplývá, že zadavatel požadoval zpracování pouze právního rozboru přímého uzavření smlouvy s konkrétním vybraným dopravcem, tj. konkrétní kontraktační proces s konkrétním vybraným dopravcem, nikoliv tomu předcházející či k tomu se nepřímo vztahující fáze a postupy. Problematiku alternativní nabídky a kvazinabídkového řízení dle navrhovatele nelze zařadit do zadání právního rozboru č. 1, jak jej zadavatel vymezil v zadávací dokumentaci.
75. Za absurdní považuje navrhovatel rovněž pozitivní hodnocení toho, že vybraný dodavatel ve svém právním rozboru č. 1 uvedl doporučení pořizovat dokumentaci o průběhu kontraktačního procesu. Předmětem právního rozboru č. 1 byla dle navrhovatele problematika přímého zadání, nikoliv archivační či evidenční doporučení, která se dle navrhovatele k přímému zadání vztahují nanejvýš okrajově. Podle navrhovatele je povinnost pořizovat dokumentaci o průběhu kontraktačního procesu v oblasti vynakládání veřejných prostředků naprostou samozřejmostí vztahující se ke všem způsobům zadávání veřejných zakázek či veřejných služeb vyplývajících z právního řádu České republiky a rozhodovací praxe.
76. Zadavatel dle navrhovatele postupoval v rozporu se zákonem také tím, že v podrobném popisu hodnocení uvedl, že právní rozbor č. 1 navrhovatele zaostal za očekáváním zadavatele a že pro praktické potřeby zadavatele je nedostačující, neboť zadavatel dle navrhovatele v zadávací dokumentaci neuvedl žádná svá očekávání, preference, potřeby či požadavky na právní rozbor č. 1 apod. Pokud zadavatel požadoval výlučně právní rozbor konkrétního problému a doporučení dodavatelů na řešení takového problému, měl to dle navrhovatele v zadávací dokumentaci jednoznačně a transparentně stanovit. Zadavatel namísto toho definoval předmět právního rozboru č. 1 dle navrhovatele natolik obecně a vágně, že dodavatelé byli oprávněni zpracovat právní rozbor zcela dle svých představ a vybrat v daném předmětu de facto jakoukoliv problematiku. Takový postup zadavatele navrhovatel považuje za rozporný s rozhodovací praxí, konkrétně např. s rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. R306/2015/VZ-37556/2016/321/EDo ze dne 12. 9. 2016.
77. Navrhovatel dále uvedl, že z popisu hodnocení je zcela evidentní, že zadavatel primárně porovnával právní rozbor č. 1 zpracovaný vybraným dodavatelem a právní rozbor č. 1 zpracovaný navrhovatelem vzájemně mezi sebou, přičemž takový postup je dle navrhovatele rozporný se zákonem a rozhodovací praxí. Zadavatel je dle navrhovatele povinen nabídky subjektivně hodnotit ve vztahu k podmínkám, požadavkům a dle preferencí stanovených v zadávací dokumentaci, nikoliv primárně ve vztahu k jiné nabídce. V opačném případě zadavatel dle navrhovatele postupuje netransparentně a v rozporu se zásadou rovného

zacházení, neboť se teprve v rámci zhlédnutí nabídek a jejich samotného hodnocení rozhodne, jaké skutečnosti bude v rámci nabídek vlastně subjektivně hodnotit.

78. Podle navrhovatele je nutné vzít v potaz, že dle zadávací dokumentace byl rozsah právního rozboru č. 1 omezen na 15 normostran, a proto není dle navrhovatele fakticky možné komplexně a podrobně popsat veškerou problematiku, která se k dané věci vztahuje. Zadavatel však dle navrhovatele hodnotil pozitivně pouze tu problematiku, kterou v rámci svého právního rozboru č. 1 zapracoval vybraný dodavatel. Navrhovatel považuje tento postup za rozporný se zásadou transparentnosti, rovného zacházení a se zákonem.
79. Navrhovatel dále uvedl, že na základě provedeného hodnocení nabídek účastníků zadávacího řízení, jehož postup byl zaznamenán v podrobném popisu hodnocení, dospěl k závěru, že zadavatel při hodnocení nabídek porušil zásadu transparentnosti dle § 6 odst. 1 zákona, když ze zadávací dokumentace ani z podrobného popisu hodnocení dle navrhovatele jasně nevyplývá, na základě jakých skutečností zadavatel přiděloval jednotlivým účastníkům zadávacího řízení bodové ohodnocení v rámci jednotlivých hodnocených parametrů. Podle názoru navrhovatele u subjektivních hodnotících kritérií obecně platí, že popis jejich hodnocení musí být natolik podrobný a propracovaný, aby z něj bylo zjevné, proč zadavatel udělil nabídkám právě takové bodové ohodnocení, a provedené hodnocení tak bylo přezkoumatelné a maximálně transparentní. V šetřeném případě však dle navrhovatele není zřejmé, co zadavatele vedlo k přidělení konkrétního počtu bodů nabídkám účastníků zadávacího řízení, v důsledku čehož je hodnocení nabídek nepřezkoumatelné. Navrhovatel dle svého vyjádření nerozporuje, že zadavatel v podrobném popisu hodnocení uvedl nějaké slovní odůvodnění, ale namítá, že ze zadávací dokumentace ani z podrobného popisu hodnocení nabídek nevyplývá způsob či postup, jakým zadavatel dospěl právě k takovému konkrétnímu udělenému či strženému počtu bodů, a z jakého důvodu to není právě jiný počet udělených či stržených bodů. Podle navrhovatele má takový postup zadavatele zásadní dopad na provedené hodnocení nabídek, protože pokud by se jednalo o nižší počet stržených bodů, mohlo hodnocení nabídek a výběr dodavatele dopadnout dle navrhovatele zcela jinak, a to se zohledněním skutečnosti, že ve všech ostatních hodnotících kritériích byl navrhovatel dle svého vyjádření úspěšnější nebo minimálně stejně úspěšný jako vybraný dodavatel.
80. Na podporu svých tvrzení navrhovatel odkázal na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R342/2015/VZ-25380/2016/321/BRy ze dne 20. 6. 2016, z něhož dle navrhovatele vyplývá, že *„[h]odnocení nabídek je jednou z nejdůležitějších fází celého procesu zadávání veřejných zakázek a má bezprostřední vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Proto musí hodnocení probíhat podle jednotlivých kritérií, která mají být jasně a srozumitelně definovaná zadavatelem v zadání veřejné zakázky, a to v souladu se zákonem a objektivním způsobem. Výsledek samotného hodnocení pak musí být přezkoumatelný a transparentní nejen pro orgán dohledu, kterým je Úřad, ale i pro samotné uchazeče o veřejnou zakázku, přičemž aby bylo možné hodnocení považovat za transparentní a přezkoumatelné, musí být zřejmé proč hodnotící komise hodnotila nabídky tak jak je hodnotila, tzn. proč té které nabídce udělila konkrétní hodnocení. Při hodnocení na základě základního hodnotícího kritéria ekonomické výhodnosti nabídky to konkrétně znamená přezkoumatelnost a transparentnost z hlediska toho, jaký počet bodů a z jakého důvodu byl hodnoceným nabídkám přidělen. Pouze takové hodnocení, které poskytne objektivní zdůvodnění, proč byly nabídkám přiřazeny body v té*

kteří konkrétní výši, je možné označit za přezkoumatelné a transparentní. Naopak pokud při přezkoumání hodnocení provedeného zadavatelem není možné určit, proč byla nabídkám přiřazena konkrétní bodová ohodnocení, pak takové hodnocení nebude možné označit za transparentní a přezkoumatelné.“

81. Dále navrhovatel odkázal na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0254/2016/VZ-16650/2016/531/VNe ze dne 19. 4. 2016, ve kterém Úřad konstatoval, že: *„Jestliže tedy zadavatel ve zde posuzovaném případě blíže nepopsal a neurčil, za „co“ konkrétně bude přidělovat „plusové“ body v rámci subkritéria „Způsob zpracování zpětné vazby a výstupů“, je z podstaty věci vyloučeno učinění závěru, že uchazeč, jenž rámci tohoto subkritéria obdržel nejvyšší bodové ohodnocení, nabídl zadavateli skutečně nejvhodnější plnění. Tím, že zadavatel v zadávací dokumentaci kupříkladu nestanovil, nakolik podrobně mají být požadované výstupy ze strany uchazečů zpracovány, tj. nevedl jejich minimální a maximální dovolený rozsah, jakož ani neurčil aspekty, jež mají být v těchto výstupech reflektovány, trpí předmětné subkritérium nezákonností. Úřad uvádí, že výše jmenované subkritérium je podle jeho názoru rozporné se zásadou transparentnosti zadávacího řízení, neboť si pod ním lze představit prakticky „cokoliv“. [...]"*
82. Dále navrhovatel namítá porušení povinnosti stanovené v § 119 odst. 2 písm. d) bodu 1 zákona a zásad dle § 6 zákona, zejm. zásady transparentnosti tím, že zadavatel v písemné zprávě o hodnocení nabídek nevedl hodnocené údaje z nabídek odpovídající hodnotícímu kritériu č. 3, konkrétně, že zadavatel v písemné zprávě o hodnocení nabídek nepředložil např. právní rozbor zpracované účastníky zadávacího řízení. Navrhovateli tak dle jeho vyjádření není známo, co právní rozbor vybraného dodavatele obsahoval, a zda je počet zadavatelem přidělených či stržených bodů opravdu adekvátní. Navrhovatel k tomu uvedl, že v rámci hodnotícího kritéria č. 3 a subkritéria č. 1 zadavatel hodnotil obsah právních rozborů č. 1 zpracovaných účastníky zadávacího řízení. Podle navrhovatele se tedy hodnocenými údaji z nabídek odpovídajícími kritériím hodnocení, které mají být v rámci popisu hodnocení zřejmé, rozumí právě obsah těchto právních rozborů. Navrhovatel k tomu opětovně odkázal na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R342/2015/VZ-25380/2016/321/BRy ze dne 20. 6. 2016.
83. V další části návrhu navrhovatel uvádí obsáhlé citace z rozhodovací praxe, která dle navrhovatele potvrzuje jeho výše uvedenou argumentaci a dle jeho názoru svědčí o nezákonném postupu zadavatele. Konkrétně navrhovatel v návrhu uvedl citace z rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S450/2012/VZ-3485/2013/521/HKu ze dne 25. 2. 2013, rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. R306/2015/VZ-37556/2016/321/EDo ze dne 12. 9. 2016, rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R317/2014/VZ-16947/2015/321/BRy ze dne 8. 7. 2015, rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S752/2013/VZ-8588/2014/514/AŠu ze dne 22. 4. 2014, rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0254/2016/VZ-16650/2016/531/VNe ze dne 19. 4. 2016, rozhodnutí Úřadu č. j. S112/2009/VZ-8844/2009/510/MCh ze dne 14. 7. 2009, rozhodnutí Úřadu č. j. S220/2007/VZ-17122/2007/520-AB ze dne 31. 10. 2007, rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 86/2008-222 ze dne 25. 3. 2009, rozsudku Krajského soudu v Brně š. j. 62 Ca 33/2007-175 ze dne 20. 3. 2008, rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 77/2008-45 ze dne 4. 11. 2010, rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 30 Af 42/2014-71 ze dne 20. 6. 2016 a rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Afs 131/2007-131 ze dne 12. 5. 2008. Navrhovatel rovněž odkázal na rozsudek „Soudního dvora Evropské unie C-19/00

ze dne 18. 10. 2001 ve věci *SIAC Construction Ltd. Proti Country Council of the Country of Mayo*“, ze kterého navrhovatel dovozuje, že „hodnotící kritéria musí být v zadávací dokumentaci anebo v oznámení zakázky formulována způsobem, který umožní účastníkům zadávacího řízení vykládat tato kritéria stejným způsobem. Zároveň to znamená i to, že zadavatel musí hodnotící kritéria interpretovat stejným způsobem v průběhu celého zadávacího řízení a uplatňovat je objektivně a stejně ve vztahu ke všem nabídkám“.

84. K tvrzení zadavatele uvedenému v rozhodnutí o námitkách, že se navrhovatelem výše citovaná rozhodnutí na zde šetřený případ neaplikují, neboť se vztahují k posuzování zadávacích podmínek, navrhovatel uvedl, že tato zadavatelem tvrzená skutečnost v žádném případě neznamena, že by závěry z daných rozhodnutí nebyly na tento případ aplikovatelné. Podle navrhovatele je rovněž zcela irelevantní, zda se tato rozhodnutí týkají jiných hodnotících kritérií, což navíc dle navrhovatele není pravdivé tvrzení, neboť podstatné je dle jeho názoru to, že se vztahují k subjektivním hodnotícím kritériím a k procesu hodnocení nabídek jako takovému. Navrhovatel k tomu odkázal na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S752/2013/VZ-8588/2014/514/AŠu ze dne 22. 4. 2014, ve kterém Úřad dle navrhovatele konstatoval, že: „Vzhledem k tomu, že se zadavatel primárního pochybení dopustil při nastavení zadávacích podmínek, resp. hodnotících kritériích uvedených v zadávací dokumentaci, Úřad dále nepřezkoumával hodnocení jednotlivých nabídek, neboť postup hodnotící komise, potažmo zadavatele v šetřeném případě s ohledem na výše učiněné závěry ve vztahu k nastavenému způsobu hodnocení v zadávacích podmínkách zadavatelem přezkoumat nelze. Tím, že zadavatel pochybil již v této fázi zadávacího řízení, je zřejmé, že nesprávně a netransparentně nastavený způsob hodnocení má vliv i na následné hodnocení nabídek a dochází k řetězení chyb zadavatele v návaznosti na výše popsání primární pochybení zadavatele.“
85. Závěrem svého návrhu navrhovatel shrnuje, že zadavatel svým jednáním porušil
- § 6 zákona, když dle navrhovatele provedl hodnocení nabídek netransparentně a v rozporu se zásadou rovného zacházení;
 - § 6 zákona a § 119 odst. 1 zákona, když dle navrhovatele neprovedl hodnocení nabídek dle požadavků uvedených v zadávací dokumentaci, ale naopak provedl hodnocení nabídek v rozporu se zadávací dokumentací;
 - § 6 zákona a § 119 odst. 2 písm. d) bod 1 zákona, když dle navrhovatele v písemné zprávě o hodnocení nabídek neuvedl hodnocené údaje z nabídek odpovídající hodnotícímu kritériu č. 3, tj. např. nepředložil právní rozborů či konkrétně necitoval hodnocené pasáže z těchto právních rozborů;
 - § 245 odst. 3 písm. b) zákona, když dle navrhovatele odmítl námitky, aniž by pro tento postup byly splněny zákonné podmínky, neboť námitky byly dle navrhovatele podány proti hodnocení nabídek a výběru dodavatele, nikoliv proti zadávacím podmínkám;
 - § 245 odst. 1 zákona, když se dle navrhovatele podrobně a srozumitelně nevyjádřil ke všem skutečnostem uvedeným v námitkách, neboť je ve značném rozsahu odmítl pro opožděnost.
86. Navrhovatel dále uvedl, že má zájem na získání veřejné zakázky a je přesvědčen o tom, že výše uvedeným postupem zadavatele došlo ke shora uvedenému porušování zákona, přičemž tento postup dle navrhovatele zásadním způsobem ovlivnil hodnocení nabídek a

výběr dodavatele, čímž navrhovateli dle jeho názoru vzniká újma na jeho právu účastnit se řádné hospodářské soutěže v zadávacím řízení v souladu se zákonem. Navrhovateli dle jeho názoru dále hrozí újma na majetku tím, že jeho nabídka nebyla hodnocena způsobem, který by vyjadřoval úspěšnost jeho nabídky v rámci hodnotících kritérií a nabídka navrhovatele z tohoto důvodu nebyla vybrána jako nejvhodnější. Navrhovatel byl dle svého přesvědčení dále krácen na svých právech účinně se domáhat nápravy nezákonného postupu zadavatele prostřednictvím námitek, neboť zadavatel dle navrhovatele námitky nezákonně odmítl a nevyjádřil se tak ke všem skutečnostem uvedeným v námitkách.

87. Navrhovatel proto navrhuje, aby Úřad zrušil rozhodnutí o výběru, jakož i jemu předcházející hodnocení nabídek provedené v zadávacím řízení, případně aby zrušil celé zadávací řízení, má-li Úřad rovněž za to, že na základě takto stanovených zadávacích podmínek není vůbec možné provést hodnocení nabídek a výběr dodavatele v souladu se zákonem.

III. ŘÍZENÍ PŘED SPRÁVNÍM ORGÁNEM PRVNÍHO STUPNĚ

88. Podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) bylo zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele dne 25. 1. 2019, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele. Předmět správního řízení je vymezen obsahem uvedeného návrhu.

89. Účastníky správního řízení podle § 256 zákona jsou:

- zadavatel,
- navrhovatel,
- vybraný dodavatel.

90. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům oznámením č. j. ÚOHS-S0043/2019/VZ-02810/2019/511/THI ze dne 29. 1. 2019.

91. Dne 4. 2. 2019 Úřad obdržel prostřednictvím datové schránky a jako datovou zprávu dokumentaci o zadávacím řízení. Tentýž den Úřad obdržel vyjádření zadavatele k návrhu ze dne 4. 2. 2019.

Vyjádření zadavatele ze dne 4. 2. 2019

92. Ohledně argumentace navrhovatele uvedené v návrhu zadavatel předně odkázal na rozhodnutí o námitkách. Dále zadavatel k tvrzením navrhovatele uvedeným v návrhu uvedl následující.

93. K tvrzení navrhovatele, že zadavatel nevypořádal námitky navrhovatele v souladu se zákonem, zadavatel uvedl, že dle jeho názoru byly námitky vypořádány v souladu s § 245 zákona, když zadavatel dne 15. 1. 2019 odeslal navrhovateli rozhodnutí o námitkách, v němž dle svého názoru uvedl náležitě odůvodnění, ve kterém se podrobně a srozumitelně vyjádřil ke všem skutečnostem uvedeným navrhovatelem v námitkách. Ve vztahu k námitkám směřujícím proti zadávacím podmínkám zadavatel dle svého vyjádření neměl jinou možnost, než je odmítnout jako opožděné. Nadto se zadavatel dle svého vyjádření k těmto námitkám i přes jejich opožděnost vyjádřil i věcně. Zadavatel je přesvědčen, že se v rozhodnutí o námitkách vypořádal se všemi námitkami navrhovatele a řádně svůj postup odůvodnil. Skutečnost, že navrhovatel nesouhlasí s argumenty zadavatele nebo je nepovažuje za

relevantní, nemůže dle zadavatele zakládat opodstatněný závěr o tom, že zadavatel námitky vypořádal nedostatečně či že je řádně neodůvodnil.

94. K tvrzení navrhovatele, že zadavatel porušil zákon tím, že v případě vybraného dodavatele hodnotil pozitivně a v případě navrhovatele hodnotil negativně aspekty, které nebyly dle navrhovatele transparentně, a tedy v souladu se zákonem, uvedeny v zadávací dokumentaci, resp. že to, co zadavatel v rámci právního rozboru č. 1 subjektivně hodnotil, rozhodl dle navrhovatele až v rámci hodnocení jednotlivých nabídek, zadavatel uvedl následující.
95. Zadavatel je přesvědčen, že na základě stanovených zadávacích podmínek byl schopen provést hodnocení podaných nabídek i následný výběr dodavatele pro plnění veřejné zakázky zcela v souladu se zákonem i rozhodovací praxí Úřadu, což tak zadavatel dle svého přesvědčení i reálně učinil. Zadavatel k tomu odkázal na zprávu o hodnocení nabídek vč. podrobného popisu hodnocení, kde je dle zadavatele podrobně popsán postup při hodnocení nabídek v jednotlivých kritériích včetně relevantních údajů z nabídek, které byly podkladem pro hodnocení.
96. Navrhovatel dle zadavatele nesprávně směšuje dvě různé problematiky. První problematikou je dle zadavatele stanovení metodiky hodnocení v zadávací dokumentaci, tedy to, jak zadavatel vymezil konkrétní hodnocené parametry a maximální počet bodů, které lze v rámci daného parametru získat. Zadavatel k tomu uvedl, že pro právní rozbor č. 1 vymezil celkem 6 hodnocených parametrů, přičemž u každého z nich uvedl popis toho, co bude v jeho rámci zohledňovat a jaký maximální počet bodů může být v daném parametru udělen. Zadavatel tím dle svého názoru poskytl uchazečům o zakázku dostatečný návod pro zpracování jejich právního rozboru č. 1 tak, aby mohli získat co nejlepší bodové ohodnocení. Druhou problematikou je dle zadavatele samotná „obsahová náplň“ právních rozborů č. 1 jednotlivých účastníků zadávacího řízení. Podle zadavatele je zřejmé, že lépe musela být hodnocena ta „obsahová náplň“, která kvalitněji „vyplnila“ rámec tvořený příslušným hodnoceným parametrem, tzn., která lépe vyhovovala z hlediska skutečností/aspektů, které byly v rámci daného hodnoceného parametru zohledňovány. Pokud jsou ve zprávě o hodnocení uváděny konkrétní pasáže z obsahu nabídek, pak jde dle zadavatele o tuto „obsahovou náplň“, která je následně hodnocena z hlediska aspektů deklarovaných v zadávací dokumentaci a na základě tohoto postupu jsou dle zadavatele nabídky přiděleny/sraženy body.
97. Podle zadavatele se navrhovatel snaží vzbudit dojem nesprávně a netransparentně provedeného hodnocení, resp. nesprávně a netransparentně nastavených zadávacích podmínek, a zastřít tak skutečnost, že nebyl dle zadavatele schopen předložit tak kvalitní „obsahovou náplň“ jako vybraný dodavatel.
98. Z podrobného popisu hodnocení dle zadavatele jasně vyplývá, že při hodnocení kvality právních rozborů obou dodavatelů byla přesně dodržena metodika hodnocení vymezená v zadávací dokumentaci, tj. na každý právní rozbor byly dle zadavatele aplikovány právě a pouze ty hodnocené parametry, které byly předem definovány v zadávací dokumentaci, přičemž byly dle zadavatele v jejich rámci zohledněny dopředu popsané skutečnosti/aspekty. Zadavatel k tomu dodal, že podle míry naplnění těchto skutečností/aspektů pak byly přiděleny/strženy body, přičemž vše zadavatel dle svého přesvědčení řádně odůvodnil. Skutečnost, že tyto věcné údaje (pasáže z obsahu nabídek) jsou ve zprávě o hodnocení

uvedeny, je dle zadavatele důkazem maximální transparentnosti provedeného hodnocení. Zadavatel proto trvá na tom, že pozitivně či negativně hodnocené aspekty právních rozborů obou dodavatelů mají svoji oporu v zadávací dokumentaci a jsou s ní v plném souladu.

99. Argumentaci navrhovatele ohledně toho, že zadavatel musí vymezit naprosto detailně všechny aspekty, které mohou teoreticky spadat do věcné matérie právního rozboru a kterými by se tudíž dodavatel měl v právním rozboru zabývat, je dle zadavatele nutné odmítnout jako neopodstatněnou a téměř absurdní. Zadavatel k tomu uvedl, že si lze stěžít představit, že by měl šanci vybrat ke spolupráci kvalitního právního poradce, kdyby měl od všech potenciálních dodavatelů k dispozici jen v podstatě shodná „slohová cvičení“ na zadané téma. V takovém případě by zadavateli dle jeho názoru nezbývalo k hodnocení kvality nabízeného plnění vlastně nic a namísto kritéria kvality by o výsledném pořadí dodavatelů rozhodovalo nejspíš jen kritérium ceny.
100. Zadavatel dále zdůraznil, že v případě poskytování právních služeb se jedná o typ služeb, u nichž je kvalita pro zadavatele minimálně stejně důležitá jako cena (a v mnoha případech i důležitější). Proto zadavatel považuje za nezbytné, aby měl reálnou možnost vybrat si budoucího právního poradce nejen podle ceny, ale i podle kvality jeho práce, kterou v zadávacím řízení prezentoval předložením právního rozboru. Zadavatel současně vychází z toho, že kvalitní právní poradce je schopen pro svého klienta sepsat právní rozbor na požadované téma bez toho, že by mu klient musel předem vytyčit všechny v úvahu přicházející aspekty/rizika/povinnosti apod. Schopnost zahrnout do právního rozboru kromě základních a očekávatelných aspektů dané problematiky i aspekty další, které se mohou a nemusí vyskytnout, ale je vhodné na ně klienta upozornit, je dle zadavatele znakem odborné erudice a profesionality právního poradce.
101. Zadavatel také upozornil na to, že veřejná zakázka je zadávána ve zjednodušeném režimu dle § 129 a násl. zákona, přičemž tato specifická právní úprava umožňuje zadavateli dle jeho názoru to, aby v rámci kritérií kvality zohlednil svoje konkrétní potřeby, tj. zejména potřebu zajištění kvality právních služeb, která je v daném případě pro zadavatele dle jeho názoru stěžejní.
102. Podle zadavatele je tak zcela evidentní, že k žádnému porušení zákona nedošlo a že naopak provedené hodnocení proběhlo zcela v intencích ustanovení § 119 odst. 1 zákona a v souladu se zásadami uvedenými v § 6 zákona.
103. K tvrzení navrhovatele, že zadavatel porušil § 119 zákona a zásady stanovené v § 6 zákona, neboť ze zadávací dokumentace ani z podrobného popisu hodnocení nevyplývá, co zadavatele vedlo k přidělení konkrétního počtu bodů nabídkám účastníků zadávacího řízení, v důsledku čehož navrhovatel považuje hodnocení nabídek za nepřezkoumatelné a netransparentní, zadavatel uvedl následující.
104. Podle zadavatele z podrobného popisu hodnocení jasně vyplývá, na základě jakých skutečností bylo jednotlivým nabídkám přiděleno konkrétní bodové ohodnocení, resp. provedeny bodové srážky v rámci jednotlivých hodnocených parametrů, i jaká byla logická úvaha, podle které bylo toto bodové ohodnocení nabídek provedeno. Zadavatel k tomu uvedl, že závěr o konkrétní bodové srážce závisel na subjektivním názoru hodnotící komise, která dle zadavatele postupovala při hodnocení přesně podle jím stanovené metodiky. Dále zadavatel uvedl, že si nedokáže představit, jak by měl dopředu definovat

škálu potenciálních nedostatků a jím náležející bodové srážky, neboť u prací tohoto charakteru dle zadavatele nelze předem vyčerpávajícím způsobem stanovit potenciální nedostatky, natož pak jejich význam, který se dle zadavatele do značné míry projevuje až v kontextu celé práce.

105. Zadavatel poukázal rovněž na to, že dle odborné veřejnosti i ustálené judikatury je vlastní úvaha o tom, která nabídka splnila konkrétní kritérium a v jaké kvalitě, výsostným právem zadavatele za předpokladu, že je náležitě odůvodněna.
106. Jelikož zadavatel dle svého přesvědčení slovně vysvětlil, v čem považoval jednotlivé vzorové práce z hlediska jednotlivých parametrů za zdařilé či naopak nedostatečné, přičemž výsledné bodové přiděly jsou dle zadavatele s takovým slovním hodnocením v souladu, je s ohledem na shora uvedené dle zadavatele zcela evidentní, že k žádnému porušení zákona nedošlo a že provedené hodnocení naopak proběhlo zcela v intencích ust. § 119 odst. 1 zákona a se zásadami uvedenými v § 6 zákona.
107. K tvrzení navrhovatele, že zadavatel porušil § 119 odst. 2 písm. d) bod 1 zákona tím, že ve zprávě o hodnocení nabídek nepředložil právní rozbor zpracované účastníky zadávacího řízení, ani je konkrétně necitoval, zadavatel uvedl, že z hlediska dodržení povinnosti dle § 119 odst. 2 písm. d) bod 1 zákona a zásady transparentnosti, resp. možnosti přezkoumání provedeného hodnocení, je dle jeho názoru zcela dostačující, jsou-li v odůvodnění provedeného hodnocení uvedeny konkrétní údaje z hodnocené nabídky, které byly relevantní z hlediska provedeného hodnocení (bodování). Ve zprávě o hodnocení byly tyto údaje dle zadavatele uvedeny vyčerpávajícím způsobem, a proto k žádnému porušení § 119 odst. 2 písm. d) bod 1 zákona ani zásad uvedených v § 6 zákona dle zadavatele nedošlo.
108. K části návrhu, ve které navrhovatel uvedl příklady z rozhodovací praxe (rozhodnutí Úřadu a judikatury soudů), zadavatel zopakoval, že je přesvědčen, že jeho postup byl zcela v souladu se zákonem a i s navrhovatelem citovanou rozhodovací praxí.
109. Závěrem svého vyjádření zadavatel navrhl, aby Úřad s ohledem na výše uvedené návrh navrhovatele na zrušení rozhodnutí o výběru, jakož i jemu předcházejícího hodnocení nabídek, resp. na zrušení celého zadávacího řízení podle § 256 písm. a) zákona zamítl jako nedůvodný.

Další průběh správního řízení

110. Dne 8. 2. 2019 Úřad vydal usnesení č. j. ÚOHS-S0043/2019/VZ-04090/2019/511/ŠNo z téhož dne, ve kterém určil společnosti Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 28360125, se sídlem Helfertova 2040/13, 613 00 Brno (dále jen „Fiala, Tejkal a partneři“) lhůtu k odstranění nedostatku návrhu, konkrétně ke sdělení, kdo návrh činí.
111. Dne 12. 2. 2019 Úřad obdržel vyjádření Fiala, Tejkal a partneři z téhož dne, ze kterého Úřad dovodil, že návrh nepodala společnost Fiala, Tejkal a partneři sama za sebe, ale že předmětný návrh podala společnost Fiala, Tejkal a partneři společně se společností HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, IČO 26454807, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha (dále jen „HAVEL & PARTNERS“), s níž dne 23. 11. 2018 uzavřela za účelem podání společné nabídky smlouvu o společnosti.
112. Dne 13. 2. 2019 Úřad obdržel vyjádření vybraného dodavatele z téhož dne.

Vyjádření vybraného dodavatele ze dne 13. 2. 2019

113. Vybraný dodavatel předně uvedl, že považuje návrh navrhovatele za nedůvodný a je přesvědčen, že se zadavatel v souvislosti s hodnocením nabídek nedopustil žádného porušení zákona.
114. K tvrzení navrhovatele, že zadavatel nevypořádal jeho námitky v souladu s § 245 zákona, vybraný dodavatel uvedl, že i když mu není znám přesný obsah námitek ani rozhodnutí o námitkách, je na základě zprostředkovaných informací, které čerpá z Úřadem zaslané kopie návrhu, ve spojení se znalostí zadávací dokumentace a zprávy o hodnocení, schopen vyslovit závěr o nedůvodnosti podaného návrhu v části týkající se nezákonného vyřízení námitek.
115. Ohledně namítaného nedodržení zásady transparentnosti a zásady rovného zacházení při hodnocení nabídek vybraný dodavatel uvedl, že je přesvědčen, že zadavatel postupoval při hodnocení podaných nabídek plně v souladu se zákonem, přičemž jeho postup je dle vybraného dodavatele naprosto transparentní a respektuje zásadu rovného zacházení dle § 6 zákona.
116. Podle vybraného dodavatele obsahovala zadávací dokumentace zcela jednoznačné a přesné zadání vzorových prací pro hodnotící kritérium č. 3 „Kvalita zpracování právních rozborů“ včetně velmi podrobné specifikace parametrů, které bude zadavatel v této souvislosti hodnotit. Podrobnosti o provedeném hodnocení pak jsou dle vybraného dodavatele naprosto vyčerpávajícím a plně přezkoumatelným způsobem uvedeny ve zprávě o hodnocení nabídek (resp. v podrobném popisu hodnocení), kterou zadavatel prokazatelně zaslal oběma účastníkům zadávacího řízení. Způsob a výsledky hodnocení nabídek provedeného zadavatelem považuje vybraný dodavatel za plně souladné se zadávací dokumentací, jasně strukturované a logicky odůvodněné. Postup zadavatele tak byl dle vybraného dodavatele věcně správný, transparentní a přezkoumatelný.
117. Za zavádějící vybraný dodavatel považuje argumentaci navrhovatele, v níž dle vybraného dodavatele opakovaně zdůrazňuje, že jeho nabídka byla oproti nabídce vybraného dodavatele hodnocena nižším počtem bodů „pouze“ v hodnotícím kritériu č. 3, a to toliko v jeho subkritériu č. 1 (právní rozbor č. 1), čímž se navrhovatel dle vybraného dodavatele pokouší vyvolat dojem, že jeho nabídka jako celek byla vlastně ve skutečnosti srovnatelná s nabídkou vybraného dodavatele. Vybraný dodavatel k tomu uvedl, že v případě multikriteriálního hodnotícího schématu zvoleného zadavatelem je zcela irelevantní, v kolika hodnotících kritériích byl příslušný dodavatel hodnocen lépe než ostatní dodavatelé, ale rozhodující je dle vybraného dodavatele pouze to, jakého konečného bodového zisku příslušný dodavatel nakonec dosáhl. Dále vybraný dodavatel uvedl konkrétní počty bodů, které byly navrhovateli a vybranému dodavateli v rámci jednotlivých kritérií hodnocení přiděleny. Podle vybraného dodavatele je zcela přirozené, že jako nejvýhodnější byla vybrána jeho nabídka, neboť dle vybraného dodavatele nejlépe vyhověla požadavkům zadavatele a vybraný dodavatel tak dle jeho vyjádření předložil objektivně nejlepší nabídku.
118. Ohledně souladu provedeného hodnocení se zadávací dokumentací vybraný dodavatel uvedl, že zadávací dokumentace obsahuje na str. 19 a 20 zcela jednoznačné zadání právního rozboru č. 1. Podle vybraného dodavatele zde zadavatel pro účely zpracování právního stanoviska jasně vymezil nezbytné skutkové okolnosti případu (tj. kdo bude objednatel dopravy; o jaký způsob zadání se bude jednat; jaký druh dopravy/trakce se objednává; na

jakých územích bude linka jezdit) a také jasně upozornil, že dodavatel se má ve vzorové práci zabývat zejména „specifikací jednotlivých kroků, které by měl objednatel učinit, identifikací potenciálních problémových situací spolu s návrhem možnosti jejich řešení a popisem souvisejících rizik včetně doporučení k jejich eliminaci či alespoň zmírnění“. Z takto formulovaného zadání je dle vybraného dodavatele naprosto zřejmé, že se po dodavatelích požadovalo předložení komplexního posouzení, které bude kromě specifikace procesních kroků objednatele (realizovaných při hladkém průběhu) obsahovat i modelaci nestandardních či jinak problémových situací, které lze očekávat. Pokud tedy navrhovatel např. namítá, že pojednání o problematice tzv. alternativních nabídek, plnění dokumentační povinnosti anebo otázkách uveřejňování dokumentů představují exces ze zadání vzorové práce, je tento argument dle vybraného dodavatele zcela lichý, neboť ve všech těchto případech se jedná o „identifikaci potenciálních problémových situací“ nebo o „popis souvisejících rizik“, tj. o aspekty, které byly dle vybraného dodavatele výslovně součástí zadání předmětné vzorové práce.

119. Podle vybraného dodavatele bylo hlavním účelem vzorových prací (a tedy i právního rozboru č. 1) posoudit, jaké jsou praktické schopnosti jednotlivých účastníků zadávacího řízení samostatně zpracovat konkrétní praktické zadání. Vybraný dodavatel k tomu podotkl, že veřejná zakázka byla zadávána ve zjednodušeném režimu podle § 129 zákona, který se dle jeho názoru používá u specifických druhů služeb, u nichž je třeba zohledňovat jejich zvláštní charakter a uzpůsobit tomu i zadávací podmínky. U takového typu veřejné zakázky tak je dle vybraného dodavatele zcela legitimní, že zadavatel v rámci hodnotících kritérií zkoumá reálné schopnosti dodavatelů prostřednictvím vzorových prací a že těmto hodnotícím kritériím přisuzuje relativně vysokou váhu.
120. Podle vybraného dodavatele je tak třeba odmítnout veškerou argumentaci navrhovatele, že údajně nevěděl, které všechny aspekty má ve vzorové práci č. 1 akcentovat, resp. že v rámci stanoveného maximálního rozsahu 15 normostran stejně nelze předložit komplexní právní stanovisko. Vybraný dodavatel má naopak za to, že takto formulované zadání umožnilo jednotlivým dodavatelům ukázat jejich odbornou erudici a schopnost stručně, jasně, komplexně a výstižně zpracovat danou materii (tj. identifikovat a zpracovat všechny relevantní související aspekty, a to vše při dodržení rozsahu max. 15 normostran). Pokud navrhovatel uvádí, že zadavatel měl v zadání právního rozboru č. 1 výslovně uvést, že např. práce má obsahovat výčet použitých podkladů anebo že se má výslovně zabývat problematikou tzv. alternativních nabídek atd., jedná se dle vybraného dodavatele v podstatě o popření smyslu a účelu takovéto vzorové práce, neboť by tím dle vybraného dodavatele byla ze strany zadavatele nahrazována tvůrčí činnost dodavatelů, která byla právě předmětem zkoumání zadavatele v předmětném hodnotícím kritériu. Vybraný dodavatel k tomu dodal, že pokud navrhovatel nebyl na rozdíl od něho schopen identifikovat některé podstatné aspekty, kterými se měl ve své vzorové práci č. 1 zabývat, nejedná se dle vybraného dodavatele o nedostatek zadávací dokumentace a pochybení zadavatele, nýbrž o pochybení samotného navrhovatele, který nebyl dle vybraného dodavatele schopen prokázat, že zadanou materii ovládá ve všech potřebných souvislostech a že v reálné situaci bude schopen udělit zadavateli relevantní právní radu.
121. Zadavatel dle vybraného dodavatele stanovil svoje požadavky v zadávací dokumentaci velmi podrobným způsobem. Podle vybraného dodavatele bylo ze zadávací dokumentace jasně

seznatelné, jakými kritérii se bude zadavatel při hodnocení vzorových prací řídit a jaké aspekty bude hodnotit pozitivně či naopak negativně. Jednotlivým dodavatelům tak z této tabulky muselo být dle vybraného dodavatele jasné, že k zisku vysokého počtu bodů bude potřebné, aby předložená vzorová práce byla nejen bezchybná z odborného hlediska, ale aby také splňovala požadavky na formální úpravu, jasnost formulovaných právních závěrů a tzv. uživatelský komfort. Vybraný dodavatel k tomu podotkl, že všechny tyto hodnocené aspekty jsou součástí obecně akceptovaného profesního standardu.

122. Vybraný dodavatel rovněž odmítnul argumentaci navrhovatele, podle které zadavatel dostatečně neodůvodnil, proč v jednotlivých hodnocených aspektech přidělil zrovna takové počty bodů, které přidělil. Představa navrhovatele, že by zadavatel snad měl dopředu zpracovat nějakou „tabulku“ obsahující všechny možné nedostatky vzorových prací včetně tomu odpovídající konkrétní bodové srážky, je dle vybraného dodavatele absurdní.
123. K tvrzení navrhovatele, že zpráva o hodnocení nespĺňovala náležitosti dle § 119 odst. 2 písm. d) bod 1 zákona, neboť neobsahovala hodnocené údaje z nabídek odpovídající kritériím hodnocení, vybraný dodavatel uvedl, že zákon nevyžaduje, aby zadavatel ve zprávě o hodnocení nabídek uváděl plný text hodnocených vzorových prací anebo aby z těchto prací citoval. Z hlediska požadavků zákona dle vybraného dodavatele plně postačuje, když zadavatel přezkoumatelným způsobem uvede, které konkrétní aspekty hodnocených prací bral v úvahu a jak tyto aspekty zhodnotil, což zadavatel dle vybraného dodavatele v posuzovaném případě učinil. Podle vybraného dodavatele tak je postup zadavatele plně v souladu se zákonem a dává všem zúčastněným dodavatelům dostatečný prostor k tomu, aby mohli postup zadavatele při hodnocení vzorových prací přezkoumat a případně proti němu kvalifikovaným způsobem uplatnit opravné prostředky.
124. Vybraný dodavatel tedy shrnul, že zadavatel dle jeho názoru postupoval při hodnocení nabídek přesně v souladu se zadávací dokumentací a se zákonem a nijak nevybočil z takto daných mezí. Hodnocení vzorových prací obou účastníků zadávacího řízení bylo dle vybraného dodavatele provedeno transparentně a přesně podle předem daných podmínek zadávací dokumentace.
125. K navrhovatelem citované judikatuře vybraný dodavatel uvedl, že je dle jeho názoru v podstatné části zavádějící a nelze ji dost dobře aplikovat na skutkový stav zde šetřeného případu.
126. S ohledem na výše uvedené skutečnosti má vybraný dodavatel za to, že návrh navrhovatele je nedůvodný. Vybraný dodavatel tak navrhl, aby Úřad návrh zamítl dle § 265 písm. a) zákona.

Další průběh správního řízení

127. Dne 14. 2. 2019 Úřad vydal usnesení č. j. ÚOHS-S0043/2019/VZ-04634/2019/511/ŠNo z téhož dne, ve kterém určil navrhovateli lhůtu k doložení dokumentu, z něhož bude patrné, že za společnost HAVEL & PARTNERS je ve správním řízení vedeném u Úřadu pod sp. zn. S0043/2019/VZ oprávněna jednat společnost Fiala, Tejkal a partneři.
128. Dne 18. 2. 2019 Úřad obdržel od navrhovatele plnou moc ze dne 23. 1. 2019, kterou společnost HAVEL & PARTNERS zmocňuje společnost Fiala, Tejkal a partneři, aby ji

zastupovala pře Úřadem ve všech věcech souvisejících se správním řízením vedeném ve věci přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejné zakázky.

129. Dne 20. 2. 2019 nahlédl do správního spisu zástupce zadavatele.
130. Dne 21. 2. 2019 Úřad vydal usnesení č. j. ÚOHS-S0043/2019/VZ-03901/2019/511/ŠNo z téhož dne, ve kterém určil zadavateli lhůtu k podání informace Úřadu o dalších úkonech, které zadavatel provede v šetřeném zadávacím řízení v průběhu správního řízení, a zaslání příslušné dokumentace o zadávacím řízení ve smyslu § 216 odst. 1 zákona pořízené v souvislosti s provedenými úkony, a lhůtu k podání informace Úřadu o úkonech, které zadavatel provedl v šetřeném zadávacím řízení v průběhu správního řízení v mezidobí od zaslání dokumentace o zadávacím řízení Úřadu do doručení tohoto usnesení, a zaslání příslušné dokumentace o zadávacím řízení ve smyslu § 216 odst. 1 zákona pořízené v souvislosti s těmito úkony.
131. Dne 28. 2. 2019 Úřad vydal usnesení č. j. ÚOHS-S0043/2019/VZ-06065/2019/511/ŠNo z téhož dne, ve kterém zadavateli určil lhůtu k poskytnutí vyjádření, ve kterém zadavatel sdělí, zda existuje dokument, v němž jsou uvedeny konkrétní dotazy, které zadavatel zmiňuje v podrobném popisu hodnocení právního rozboru č. 1 u parametru č. 2, když zde uvádí, že právní rozbor č. 1 předložený vybraným dodavatelem v rámci nabídky na veřejnou zakázku poskytuje „*odpovědi na dotazy zadavatele související s předmětným kontraktačním procesem v míře naprosto uspokojující potřeby zadavatele*“, a že právní rozbor č. 1 předložený v rámci nabídky na veřejnou zakázku navrhovatelem poskytuje „*odpovědi na dotazy související s předmětným kontraktačním procesem ve výrazně méně uspokojující míře*“.
132. Dne 4. 3. 2019 Úřad obdržel vyjádření zadavatele z téhož dne.

Vyjádření zadavatele ze dne 4. 3. 2019

133. Zadavatel ve svém vyjádření uvedl, že kromě zadávací dokumentace neexistuje žádný jiný dokument, v němž by byly uvedeny konkrétní „dotazy“, neboť kompletní zadání požadovaných vzorových prací bylo dle zadavatele uvedeno v zadávací dokumentaci.
134. Dále zadavatel uvedl, že pokud v podrobném popisu hodnocení použil u popisu hodnocení právních rozborů vybraného dodavatele a navrhovatele formulaci, že právní rozbor „*poskytuje odpovědi na dotazy zadavatele*“, měl tím na mysli „dotazy“ v širším slova smyslu, které dle zadavatele vyplývají ze zadání právního rozboru obsaženého v zadávací dokumentaci. Podle zadavatele se tedy nejednalo o konkrétní položené dotazy v přesném slova smyslu, ale spíše o myšlenky (otázky) přicházející v dané souvislosti v úvahu, aspekty či témata pojící se s danou problematikou, kterými se měli dodavatelé dle zadavatele na základě zadání právního rozboru zabývat. Zadavatel je přesvědčen, že užití výrazu „dotazy“ v podrobném popisu hodnocení nabídek nemá v daném případě vliv na vypovídací hodnotu zprávy o hodnocení nabídek, resp. podrobného popisu hodnocení nabídek, a rozhodně nemá žádný vliv na transparentnost provedeného hodnocení. Zadavatel k tomu dodal, že terminologie použitá v podrobném popisu hodnocení zcela koresponduje se zadávací dokumentací, kde bylo dle zadavatele v rámci hodnoceného parametru č. 2 stanoveno, že se mj. zohledňuje míra „zacílení“ odpovědí na dotazy zadavatele, tj. jak právní rozbor odpovídá

na "dotazy" zadavatele související s konkrétně zadanou problematikou, která byla vymezena dle zadavatele určitě, jasně a srozumitelně.

135. Zadavatel upozornil také na to, že nikdo v tomto směru nepožádal o vysvětlení zadávací dokumentace, tzn. žádný účastník dle zadavatele nepoukázal na to, že by mu v zadávací dokumentaci chyběly konkrétní dotazy zadavatele, resp. že by danému aspektu hodnocení nerozuměl nebo ho dokonce považoval za netransparentní.
136. Zadavatel uvedl, že předpokládá, že účastník zadávacího řízení na právní služby je profesionál ve smyslu ustanovení § 5 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, který poskytuje právní služby soustavně a za úplatu ve smyslu ustanovení § 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, a tedy od něj lze dle zadavatele důvodně očekávat, že bude schopen obdržené zadání odborně analyzovat a v návaznosti na něj vypracovat svůj právní rozbor tak, aby zahrnoval všechny relevantní aspekty řešené problematiky a aby co nejlépe odpovídal na případné „dotazy“, které by ze strany zadavatele mohly dle jeho názoru logicky přicházet do úvahy. Podle zadavatele je pak nutno za kvalitnější považovat ten právní rozbor, který takovéto dotazy předem identifikuje a poskytuje na ně odpověď, než právní rozbor, který takovéto dotazy ponechává stranou či se jimi zabývá jen v minimální míře.
137. Zadavatel je přesvědčen, že jím zvolený způsob hodnocení dle jednotlivých parametrů uvedených v zadávací dokumentaci je v obdobných veřejných zakázkách na právní služby běžně užíván a tedy je subjektům poskytujícím právní služby znám a je jimi akceptován.
138. Dne 5. 3. 2019 Úřad vydal usnesení č. j. ÚOHS-S0043/2019/VZ-05917/2019/511/ŠNo z téhož dne o částečném nevyhovění žádosti zadavatele o nahlédnutí do správního spisu, a to v rozsahu částí dokumentace o zadávacím řízení, které nejsou podkladem pro vydání rozhodnutí.
139. Závěrem svého vyjádření zadavatel zopakoval, že dle jeho názoru je zadávací řízení v naprostém souladu se zákonem, a proto považuje návrh navrhovatele za nedůvodný a navrhuje, aby jej Úřad v souladu s ustanovením § 265 písm. a) zákona zamítl jako nedůvodný.

Další průběh správního řízení

140. Usnesením č. j. ÚOHS-S0043/2019/VZ-07562/2019/511/ŠNo ze dne 15. 3. 2019 určil Úřad účastníkům řízení lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
141. Dne 15. 3. 2019 Úřad vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0043/2019/VZ-07600/2019/511/ŠNo z téhož dne, ve kterém zadavateli uložil zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení.
142. Dne 19. 3. 2019 nahlédl do správního spisu zástupce zadavatele.
143. Dne 20. 3. 2019 nahlédl do správního spisu zástupce navrhovatele.
144. Dne 22. 3. 2019 Úřad obdržel vyjádření zadavatele ze dne 21. 3. 2019.
145. Dne 25. 3. 2019 Úřad obdržel vyjádření vybraného dodavatele z téhož dne a vyjádření navrhovatele z téhož dne.

Vyjádření zadavatele ze dne 25. 3. 2019

146. Úřad dle zadavatele při přezkoumání jeho úkonů v zadávacím řízení zaměřuje svoji pozornost extrémně úzkým směrem, a to na jedinou větu, dle zadavatele vytrženou z kontextu, kterou zadavatel dle svého vyjádření použil v odůvodnění hodnocení nabídek. Podle zadavatele se jedná o větu, ve které ve vztahu k oběma účastníkům zadávacího řízení konstatoval, že jimi předložené právní rozborů č. 1 „*poskytují odpovědi na dotazy zadavatele*“. Podle zadavatele Úřad nebere v potaz celkový obsah a kontext odůvodnění hodnocení obou právních rozborů č. 1 navrhovatele a vybraného dodavatele, do kterého tato věta dle zadavatele dobře zapadá a je s ním konzistentní. Zadavatel tento dle jeho názoru značně zužující pohled Úřadu, který dle zadavatele akcentuje jediný bod odůvodnění hodnocení a opomíjí zbylý obsah odůvodnění, ze kterého je dle zadavatele jednoznačně patrné, co konkrétně, jak a proč v právních rozborech vybraného dodavatele a navrhovatele hodnotil, odmítá. Zadavatel je naopak přesvědčen, že Úřad by neměl vycházet z jedné věty odůvodnění dle jeho názoru vytržené z kontextu, nýbrž z celého odůvodnění, které je dle zadavatele podrobné, komplexní a z hlediska transparentnosti zcela vyhovující.
147. Zadavatel odkázal na svá předchozí vyjádření učiněná v rámci správního řízení a trvá na tom, že se při hodnocení nabídek nedopustil porušení zásady transparentnosti ani žádného jiného porušení zákona.
148. Podle zadavatele bylo v zadávací dokumentaci uvedeno jak kompletní zadání požadovaných vzorových prací, tak i podrobná metodika jejich hodnocení, které se zadavatel dle svého přesvědčení při následném hodnocení vzorových prací č. 1 pečlivě držel. V zadávací dokumentaci je dle zadavatele v rámci hodnocení parametru č. 2 mj. uvedeno, že „*v rámci tohoto parametru bude zohledněna též úroveň, resp. míra „zacílení“ odpovědi na dotazy zadavatele*“. Ve zprávě o hodnocení, resp. v podrobném popisu hodnocení je dle zadavatele uvedeno, že právní rozbor č. 1 poskytuje odpovědi na „*dotazy zadavatele*“. Takové odůvodnění dle zadavatele koresponduje v plném rozsahu s formulací uvedenou v zadávací dokumentaci. Zadavatel k tomu dodal, jak již uvedl dříve, že tím nejsou míněny konkrétní položené dotazy v přesném slova smyslu, jak si tento pojem dle zadavatele vykládá Úřad, ale spíše otázky přicházející v dané souvislosti v úvahu, aspekty či témata, která se pojí s danou problematikou, resp. dle zadavatele plynou ze zadání vzorové práce, kterými se dodavatelé dle zadavatele mohli a měli v souvislosti se zadáním právního rozboru č. 1 zabývat. Tomuto závěru dle zadavatele nepochybně nasvědčuje i formulace použitá u hodnotícího parametru č. 4, kde je dle zadavatele rovněž používán pojem „*dotazy*“ a k němu je alternativně použito i pojem „*aspekty*“.
149. Zadavatel je přesvědčen o tom, že všem dodavatelům mohlo být a bylo zřejmé, že v rámci parametru hodnocení č. 2 bude zohledněno mj. to, jaké spektrum aspektů souvisejících se zadanou problematikou účastník ve své práci řeší, resp. jejich vazba/zacílení na zadanou problematiku. Tomu dle zadavatele odpovídá i vyznění obou předložených právních rozborů č. 1, neboť ačkoliv se dle zadavatele s tímto hodnoceným parametrem vypořádal lépe vybraný dodavatel, právní rozbor č. 1 navrhovatele nebyl dle zadavatele v tomto parametru hodnocen jako zcela nevyhovující či nedostatečný, ale pouze jako méně kvalitní. Pokud měl některý z dodavatelů pochybnosti týkající se obsahu požadovaných vzorových prací, měl je dle zadavatele uplatnit již dříve, a to formou žádosti o vysvětlení zadávacích podmínek nebo v podobě včas podaných námitek proti zadávacím podmínkám. Ani jednu z těchto možností

však žádný dodavatel dle zadavatele nevyužil. Navrhovatel dle zadavatele své námitky podal zcela účelově až dodatečně, když se dle zadavatele ukázalo, že jím předložená práce byla slabší, resp. jeho nabídka byla hodnocena hůře, a to i přesto, že jeho námitky dle zadavatele ve své podstatě brojí proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky, a jako takové tedy jsou dle zadavatele opožděné.

150. Zadavatel poukázal na to, že využití tzv. subjektivních hodnotících kritérií je vždy spojeno s rizikem, že některý z účastníků zadávacího řízení nebude s provedeným hodnocením spokojen, a to právě proto, že bude toto subjektivní hodnocení vnímat jako nesprávné či nespravedlivé. Podle zadavatele je přitom nepochybné, že zákon zadavatelům umožňuje využití subjektivních hodnotících kritérií, přičemž odborná veřejnost i ustálená judikatura dle zadavatele dlouhodobě setrvávají na závěru, že je výsostným právem zadavatele rozhodnout vlastní úvahou o tom, která nabídka splnila konkrétní kritérium a v jaké kvalitě, je-li tato úvaha zároveň náležitě odůvodněna. Zadavatel je přesvědčen, že v posuzovaném případě podrobně a jasně slovně vysvětlil, v čem považoval právní rozborů č. 1 navrhovatele a vybraného dodavatele z hlediska jednotlivých hodnocených parametrů za zdařilý či naopak nedostatečný, a že výsledné bodové přiděly jsou dle zadavatele s takovýmto slovním hodnocením v souladu. Hodnocení tedy dle zadavatele proběhlo zcela v intencích ustanovení 119 odst. 1 zákona a v souladu se zásadami uvedenými v § 6 zákona. Podle zadavatele k žádnému porušení zákona nedošlo.
151. Závěrem zadavatel uvedl, že pokud by Úřad učinil závěr o netransparentnosti provedeného hodnocení pouze na základě použití jediného slova obsaženého v popisu odůvodnění hodnocení nabídek, a to navíc dle zadavatele při použití jeho úzkého (doslovného) výkladu, bez přihlídnutí k jeho širšímu kontextu, pak by dle zadavatele bylo nutné takový postup Úřadu považovat za extrémně formalistický a v rozporu se smyslem a účelem zákona. Zadavatel je přesvědčen o tom, že rozhodnutí o porušení zákona, resp. zásady transparentnosti by mělo být postaveno na pevnějších základech, než je dle zadavatele pouhé „slovíčkaření“. Podle zadavatele si lze klást otázku, zda by Úřadu vznikly obdobné pochybnosti i tehdy, kdyby zadavatel v zadávacích podmínkách namísto výrazu „dotazy“ použil jiný, obecnější výraz.
152. Zadavatel tedy považuje návrh za nedůvodný a navrhuje, aby jej Úřad v souladu s § 265 písm. a) zákona zamítl.

Vyjádření vybraného dodavatele ze dne 25. 3. 2019

153. Vybraný dodavatel setrvává na svém stanovisku, že návrh navrhovatele považuje za nedůvodný, a je přesvědčen, že zadavatel se v souvislosti s hodnocením podaných nabídek nedopustil žádného porušení zákona. Dále vybraný dodavatel odkázal na své vyjádření ze dne 13. 2. 2019, ve kterém dle svého názoru přesvědčivě vysvětlil a odůvodnil, proč považuje návrh za nedůvodný a proč naopak považuje postup zadavatele za zcela zákonný a bez vad.
154. Dále vybraný dodavatel uvedl, že je přesvědčen, že právní názor Úřadu předestřený v odůvodnění rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0043/2019/VZ-07600/2019/511/ŠNo ze dne 15. 3. 2019, ve kterém Úřad zadavateli uložil zákaz uzavřít smlouvu v šetřeném zadávacím řízení na veřejnou zakázku, není správný. K tomu vybraný dodavatel uvedl následující.

155. Vybraný dodavatel se dle svého vyjádření plně ztotožňuje s argumentací zadavatele. Ze všech okolností je dle vybraného dodavatele zcela evidentní a nezpochybnitelné, že zadavatelem použité slovní spojení „dotazy zadavatele“ představovalo pouze slohový obrat a bylo dle vybraného dodavatele myšleno jako „dotazy“ v širším slova smyslu, tj. jako „sporné otázky“ či „problémové okruhy“ vyplývající ze zadání právního rozboru č. 1.
156. Právní závěr předestřený Úřadem v jeho rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0043/2019/VZ-07600/2019/511/ŠNo ze dne 15. 3. 2019 dle vybraného dodavatele zcela abstrahuje od logického a přesvědčivého vysvětlení zadavatele. Úřad toto vysvětlení dle vybraného dodavatele zcela ignoruje a naopak bez rozumného důvodu dle vybraného dodavatele prosazuje argumentaci samotného navrhovatele založenou na nemístném slovíčkaření a na absurdním zkreslování obsahu zprávy o hodnocení nabídek.
157. Úřad dle vybraného dodavatele rovněž přehlédl, že i kdyby jeden nebo druhý účastník získal za vzorovou práci č. 1 v posuzovaném parametru č. 2 jakýkoliv počet bodů ve stanoveném rozmezí (tj. mezi 0 a 10), nemělo by to dle vybraného dodavatele vliv na výsledné pořadí nabídek. Ani případná navrhovatelem tvrzená domnělá netransparentnost hodnocení v tomto dílčím parametru (přičemž ale vybraný dodavatel důrazně popírá, že by provedené hodnocení bylo v jakémkoliv ohledu netransparentní) tak neměla a nemohla mít dle vybraného dodavatele vliv na výsledek zadávacího řízení.
158. Vybraný dodavatel tak uzavírá, že postup zadavatele byl ve všech ohledech, které jsou mu vytýkány navrhovatelem i samotným Úřadem, ve skutečnosti naprosto správný a zákonný. Podle vybraného dodavatele bylo jediným důvodem neúspěchu navrhovatele v předmětném zadávacím řízení nikoliv pochybení zadavatele, ale prostý fakt, že právní rozbor č. 1 předložený navrhovatelem byl dle vybraného dodavatele z hlediska hodnocených parametrů dle zadávací dokumentace horší než právní rozbor č. 1 předložený vybraným dodavatelem, což vzhledem k nastavení vah v rámci multikriteriálního hodnocení dle vybraného dodavatele zcela legitimně vedlo k tomu, že navrhovatel nebyl úspěšný.
159. Vybraný dodavatel tak považuje návrh navrhovatele za nedůvodný, neboť dle vybraného dodavatele se zadavatel navrhovatelem uváděného porušení zákon nedopustil. Vybraný dodavatel tak navrhuje, aby Úřad návrh podle § 265 písm. a) zákona zamítl.
160. Závěrem svého vyjádření vybraný dodavatel uvedl, že pevně věří, že se Úřad bude při rozhodování řídit pouze zákonnými kritérii a rozhodne v této věci objektivně, nestranně a v souladu s principem legitimního očekávání účastníků ve vazbě na dosavadní rozhodovací praxi Úřadu v obdobných případech, přičemž jeho rozhodování nebude nijak ovlivněno osobními vazbami mezi Úřadem a společníky obchodních společností stojících na straně navrhovatele.

Vyjádření navrhovatele ze dne 25. 3. 2019

161. Navrhovatel předně odkázal na svůj návrh, ve kterém dle svého názoru podrobně rozebral jednotlivá pochybení zadavatele učiněná při zadávání veřejné zakázky, předložil náležité odůvodnění a relevantní rozhodovací praxi. Dále navrhovatel uvedl, že vyjádření zadavatele k návrhu ze dne 4. 2. 2019 dle jeho názoru nepřináší žádné nové skutečnosti, jimiž by se navrhovatel již nezabýval v samotném návrhu, přesto navrhovatel považuje za vhodné se k předmětnému vyjádření zadavatele vyjádřit.

162. Navrhovatel odmítá zadavatelem opakovaně tvrzenou opožděnost námitek i tvrzení zadavatele, že se k námitkám i přes jejich opožděnost věcně vyjádřil.
163. Navrhovatel opakovaně zdůraznil, že jeho námitky nesměřovaly proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky, ale proti nezákonně provedenému hodnocení nabídek a s tím spojenému výběru dodavatele. Podle navrhovatele mohl být tento nezákonný postup zadavatele způsoben různými důvody, přičemž dle navrhovatele není vyloučeno, že takovým důvodem mohou být rovněž nezákonně stanovené zadávací podmínky, kdy zadavatel není schopen či není vůbec objektivně možné na základě takových zadávacích podmínek provést hodnocení nabídek a výběr dodavatele v souladu se zákonem a rozhodovací praxí. Nicméně i taková skutečnost, že nezákonný postup zadavatele byl způsoben z důvodu nezákonně stanovených zadávacích podmínek, nemůže být dle navrhovatele zhojena argumentací, že proti zadávacím podmínkám nebyly podány žádné námitky. Zadavatel by tím dle navrhovatele de facto konstatoval, že jakmile nejsou podány námitky proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky, je v podstatě možné provést subjektivní hodnocení nabídek téměř jakkoliv, tj. klidně nezákonně a v rozporu s rozhodovací praxí.
164. Podle navrhovatele je zcela irelevantní, na základě jakých důvodů bylo hodnocení nabídek provedeno v rozporu se zákonem či rozhodovací praxí, tj. zda to bylo na základě nezákonně stanovených zadávacích podmínek či subjektivní nebo objektivní neschopnosti zadavatele hodnocení nabídek a výběr dodavatel provést dle jím nastavených zadávacích podmínek. Podle navrhovatele podstata tkví v tom, že hodnocení nabídek a výběr dodavatele byly provedeny v rozporu se zákonem a rozhodovací praxí, a to bez ohledu na to, co to zapříčinilo.
165. Skutečnost, že zadavatel není schopen na základě jím stanovených zadávacích podmínek provést hodnocení nabídek a výběr dodavatele v souladu se zákonem a rozhodovací praxí, nemůže být dle navrhovatele dávana v žádném případě k tíži účastníků zadávacího řízení. Navrhovatel byl dle svého vyjádření schopen na základě zadavatelem stanovených zadávacích podmínek podat nabídku, nicméně to, zda je zadavatel schopen na základě takových zadávacích podmínek provést hodnocení nabídek a výběr dodavatele v souladu se zákonem a rozhodovací praxí, je dle navrhovatele záležitostí zcela jinou.
166. Navrhovatel na podporu svých tvrzení odkázal na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S752/2013/VZ-8588/2014/514/AŠu ze dne 22. 4. 2014.
167. Navrhovatel je přesvědčen o tom, že v případě, kdy mají být požadované výsledky činnosti právního poradce hodnoceny v souladu se zákonem, zejména v souladu se zásadou transparentnosti, je zadavatel povinen přesným způsobem stanovit a popsat, co bude hodnotit, jakou metodou bude hodnotit a jak bude zvolenou metodu aplikovat na předmět hodnocení. K tomu je zadavatel dle navrhovatele povinen jednoznačně uvést své preference a konkrétní představy o způsobu jejich naplnění a konkretizovat, jakou povahu předmětu plnění ve vztahu k předmětnému kritériu považuje za nejvíce žádoucí, aby si nabídka vysloužila maximální počet bodů, a za plnění jakých charakteristik bude body snižovat a jakým způsobem.
168. Zadavatel dle navrhovatele v rámci hodnocení nabídky vybraného dodavatele pozitivně hodnotil zpracování materiálních aspektů, které ovšem podle navrhovatele nebyly v zadávací dokumentaci jako aspekty rozhodující pro subjektivní hodnocení a pro obdržení vyššího

počtu bodů uvedeny, a naopak u navrhovatele dle jeho názoru nezpracování těchto aspektů v právním rozboru hodnotil negativně. Navrhovatel k tomu uvedl, že jemu ani jakémukoliv jinému dodavateli nebylo ze zadávací dokumentace známo, že zrovna tyto aspekty pozitivně hodnocené u nabídky vybraného dodavatele měly být v právních rozbořech č. 1 zpracovány a že budou zadavatelem hodnoceny pozitivně, neboť zadavatel to dle navrhovatele v zadávací dokumentaci nestanovil. Pokud zadavatel zamýšlel pozitivně hodnotit právě aspekty, které zapracoval vybraný dodavatel, měl to dle navrhovatele uvést v zadávací dokumentaci, aby na to mohli reagovat také ostatní dodavatelé a podat konkurenceschopné a porovnatelné nabídky. Postup zadavatele považuje navrhovatel za netransparentní už jen z toho důvodu, že tento postup zadavatel mohl aplikovat vůči jakékoliv nabídce, a to bez ohledu na to, co zadavatel zamýšlel v rámci subjektivního hodnocení skutečně hodnotit. Podle navrhovatele mohl zadavatel pozitivně hodnotit naopak aspekty, které měl v právním rozboru materiálně zapracované navrhovatel a které neměl v právním rozboru zapracované vybraný dodavatel. Podle navrhovatele skutečnost, že zadavatel hodnotil pozitivně právě aspekty zapracované vybraným dodavatelem, aniž by tyto aspekty dle navrhovatele uvedl v zadávací dokumentaci, činí celý proces hodnocení nabídek netransparentním, nečitelným a nezákonným.

169. Podle navrhovatele přisoudil zadavatel při hodnocení nabídek rozhodující význam takovým právním problémům, které zapracoval právě vybraný dodavatel. O tom, co dodavatelé měli konkrétně v právních rozbořech zohlednit, se tedy dodavatelé dle navrhovatele dozvěděli až „ex post“, nikoliv „ex ante“. Navrhovatel opakovaně zdůraznil, že v žádném případě nezpochybňuje obecnou možnost zadavatele jím zvolené skutečnosti hodnotit, ale to, že zadavatel hodnotil dle názoru navrhovatele to, co nebylo uvedeno v zadávací dokumentaci.
170. Dále navrhovatel opakovaně zdůraznil, že za netransparentní a rozporné se zákonem považuje to, že z provedeného hodnocení nabídek dle jeho názoru není zřejmé, co zadavatele vedlo k udělení či stržení konkrétního počtu bodů nabídce účastníka zadávacího řízení, v důsledku čehož považuje hodnocení nabídky za nekontrolovatelné. V rámci podrobného popisu hodnocení nabídek zadavatel dle navrhovatele uvedl ve vztahu ke každému účastníkovi zadávacího řízení počet bodů udělených či stržených u jednotlivých hodnocených parametrů a slovní odůvodnění. Skutečnost, že zadavatel uvedl nějaké slovní odůvodnění, navrhovatel dle svého vyjádření vůbec nerozporuje, ale namítá, že ze zadávací dokumentace ani z podrobného popisu hodnocení nabídek nevyplývá způsob či postup, jakým zadavatel dospěl právě k takovému konkrétnímu udělenému či strženému počtu bodů a z jakého důvodu to není právě jiný konkrétní počet udělených či stržených bodů. Nezdůvodnění přidělení konkrétního počtu bodů přitom má dle navrhovatele zásadní dopad na provedené hodnocení nabídek, protože pokud by se jednalo o nižší počet stržených bodů, mohlo hodnocení nabídek a výběr dodavatele dopadnout dle navrhovatele zcela jinak.
171. Navrhovatel na podporu svých tvrzení odkázal na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R342/2015/VZ-25380/2016/321/BRy ze dne 20. 6. 2016 a na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S752/2013/VZ-8588/2014/514/AŠu ze dne 22. 4. 2014.
172. Dále navrhovatel uvedl, že mu není zřejmé, jak mají účastníci zadávacího řízení posoudit, zda je počet zadavatelem přidělených či stržených bodů v rámci hodnocení nabídek adekvátní, když zadavatel dle navrhovatele v rozporu se zásadou transparentnosti nezpřístupnil hodnocené údaje, vůči kterým byly body v rámci hodnocení nabídek přidělovány či sráženy.

Navrhovatel má proto za to, že zadavatel nesplnil povinnost stanovenou v § 119 odst. 2 písm. d) bodu 1 zákona. Na podporu svých tvrzení navrhovatel odkázal na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R342/2015/VZ-25380/2016/321/BRy ze dne 20. 6. 2016.

173. Navrhovatel dále nesouhlasí s vyjádřením zadavatele ze dne 4. 3. 2019 a považuje ho za rozporné se zákonem. Podle navrhovatele zadavatel tímto vyjádřením de facto přiznává, že v rámci hodnocení nabídek zohledňoval skutečnosti, tj. poskytnutí odpovědí na dotazy zadavatele, které nebyly předem a transparentně vymezeny v zadávací dokumentaci. Podle navrhovatele zadavatel následně tyto skutečnosti hodnotil v případě vybraného dodavatele pozitivně a v případě navrhovatele negativně.
174. Navrhovateli z vyjádření zadavatele ze dne 4. 3. 2019 rovněž vyplývá, že zadavatel nejenom rezignuje na svou zákonnou povinnost vymezit předmětné dotazy, jejichž odpovědi hodlá v rámci hodnocení nabídek hodnotit, ale dokonce tuto povinnost dle navrhovatele přenáší na samotné dodavatele, kteří mají sami identifikovat dotazy, které by na straně zadavatele mohly přijít do úvahy, a na tyto dotazy poskytnout odpovědi. Z předmětného vyjádření zadavatele tak dle názoru navrhovatele vyplývá, že to, co zadavatel v rámci právního rozboru skutečně subjektivně hodnotil, zadavatel rozhodl teprve až rámci faktického hodnocení jednotlivých nabídek, tedy „ex post“, nikoliv „ex ante“, neboť předmětné dotazy mu nebyly známy, ačkoliv mu být známy dle navrhovatele měly. Zadavatel si tak dle navrhovatele mohl v procesu hodnocení vybrat jakoukoliv nabídku a zrovna tuto hodnotit tak, že právní rozbor č. 1 poskytuje odpovědi na zadavatelem „předem nepoložené dotazy“, které by zadavatel „pravděpodobně položil“. Podle navrhovatele je nutné takový postup jednoznačně označit za rozporný se zásadou transparentnosti.
175. K tvrzení zadavatele uvedenému v jeho vyjádření ze dne 4. 3. 2019, že *„nikdo nepožádal o vysvětlení ZD v tomto směru, tzn. žádný účastník nepoukázal na to, že by mu v ZD chyběly konkrétní dotazy zadavatele, resp. že by danému aspektu hodnocení nerozuměl nebo ho dokonce považoval za netransparentní“* navrhovatel uvedl, že povinností dodavatele v žádném případě není posuzovat, zda je zadávací dokumentace zpracována tak, že zadavatel bude schopen provést zákonné a transparentní hodnocení nabídek. Podle navrhovatele byli dodavatelé schopni na základě zadavatelem stanovených zadávacích podmínek právní rozbor zpracovat. Skutečnost, zda je zadavatel schopen na základě takových zadávacích podmínek provést hodnocení nabídek a výběr dodavatele v souladu se zákonem, zásadou transparentnosti a rozhodovací praxí, je však dle navrhovatele již záležitostí zcela jinou. Zadavatel však nemůže být dle navrhovatele oprávněn zpětně argumentovat, že ho dodavatelé měli upozornit na neúplnost či netransparentnost zadávací dokumentace.
176. Zadavatel je dle navrhovatele povinen jednoznačně uvést své preference a konkrétní představy o způsobu jejich naplnění a konkretizovat, jakou povahu předmětu plnění ve vztahu k předmětnému kritériu hodnocení považuje za nejvíce žádoucí, aby si nabídka vysloužila v tomto kritériu maximální počet bodů, a za co bude body snižovat a jakým způsobem. Pokud objektivně existuje více možných výkladů týkajících se otázky, co konkrétně a jakým způsobem bude v nabídkách hodnoceno, pak taková interpretační nejistota nemůže dle navrhovatele stíhat žádného z dodavatelů, ale zadavatele samotného.

177. Navrhovatel k tomu na podporu svých tvrzení odkázal na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. R306/2015/VZ-37556/2016/321/EDo ze dne 12. 9. 2016.
178. Navrhovatel rovněž odmítá argumentaci zadavatele uvedenou v jeho vyjádření ze dne 4. 3. 2019, že „jím zvolený způsob hodnocení dle jednotlivých parametrů uvedených v ZD je v obdobných veřejných zakázkách na právní služby běžně užíván a tedy je subjektům poskytujícím právní služby znám a je jimi akceptován.“ Podle navrhovatele zadavatel tímto svým vyjádřením všechna subjektivní hodnocení nabídek paušalizuje a legalizuje, aniž by jakkoliv přihlédl ke konkrétním skutkovým okolnostem. Podle navrhovatele je nutné důrazně odmítnout argumentaci typu „takto postupují všichni“.
179. Závěrem svého vyjádření navrhovatel uvedl, že trvá na tom, že zadavatel postupoval v rámci hodnocení nabídek, výběru dodavatele a při vypořádání námitek navrhovatele v rozporu se zákonem, zásadou transparentnosti a v rozporu s rozhodovací praxí. Navrhovatel rovněž trvá na svém návrhu, aby Úřad zrušil rozhodnutí o výběru dodavatele, jakož i jemu předcházející hodnocení nabídek, případně aby zrušil celé zadávací řízení veřejné zakázky, má-li Úřad za to, že na základě stanovených zadávacích podmínek není možné provést hodnocení nabídek a výběr dodavatele v souladu se zákonem.

Další průběh správního řízení

180. Dne 1. 4. 2019 Úřad obdržel rozklad zadavatele proti rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0043/2019/VZ-07600/2019/511/ŠNo ze dne 15. 3. 2019, ve kterém Úřad nařídil předběžné opatření spočívající v uložení zákazu uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku zadavateli (dále jen „rozklad zadavatele“).
181. Dne 2. 4. 2019 Úřad obdržel rozklad vybraného dodavatele proti rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0043/2019/VZ-07600/2019/511/ŠNo ze dne 15. 3. 2019, ve kterém Úřad nařídil předběžné opatření spočívající v uložení zákazu uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku zadavateli (dále jen „rozklad vybraného dodavatele“).
182. Dne 8. 4. 2019 Úřad vydal usnesení č. j. ÚOHS-S0043/2019/VZ-09711/2019/511/ŠNo z téhož dne, kterým určil navrhovateli a vybranému dodavateli lhůtu k vyjádření se k rozkladu zadavatele a zadavateli a navrhovateli lhůtu k vyjádření se k rozkladu vybraného dodavatele.

Rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0043/2019/VZ-10567/2019/511/ŠNo ze dne 12. 4. 2019

183. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 12. 4. 2019 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0043/2019/VZ-10567/2019/511/ŠNo (dále jen „napadené rozhodnutí“), v jehož výroku I. rozhodl o tom, že se správní řízení vedené ve věci návrhu navrhovatele ve vztahu k části návrhu, ve které navrhovatel napadá nezákonné stanovení zadávacích podmínek veřejné zakázky, podle ustanovení § 257 písm. h) zákona zastavuje, neboť předmětné části návrhu nepředcházely řádně a včas podané námítky.
184. Ve výroku II. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl o tom, že zadavatel nedodržel při zadávání veřejné zakázky zásadu transparentnosti stanovenou v § 6 odst. 1 zákona tím, že v dokumentu „PODROBNÝ POPIS HODNOCENÍ NABÍDEK“, který byl přílohou zprávy o hodnocení nabídek, u kritéria hodnocení č. 3 „Kvalita zpracování právních rozborů“, subkritéria »Vzorová práce č. 1: „Právní rozbor k otázce přímého uzavření nové smlouvy o závazku veřejné služby v železniční dopravě««, parametru hodnocení č. 2 „Jednoznačnost a srozumitelnost učiněných právních závěrů, včetně jasného definování rizik zvažovaných

řešení, jakož i případných možností jejich minimalizace či eliminace (v rámci tohoto parametru bude zohledněna též úroveň, resp. míra „zacílení“ odpovědí na dotazy zadavatele)“ uvedl, že právní rozbor vybraného dodavatele poskytuje „odpovědi na dotazy zadavatele související s předmětným kontrakčním procesem v míře naprosto uspokojující potřeby zadavatele“ a že právní rozbor navrhovatele poskytuje „odpovědi na dotazy související s předmětným kontrakčním procesem ve výrazně méně uspokojující míře“, ačkoliv ze zprávy o hodnocení nabídek ani z jiného dokumentu nevyplývá, jaké dotazy měly předmětné právní rozborů zodpovídat, v důsledku čehož je postup zadavatele při hodnocení nabídek nepřezkoumatelný a tudíž netransparentní, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr dodavatele a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.

185. Výrokem III. napadeného rozhodnutí Úřad jako opatření k nápravě nezákonného postupu uvedeného ve výroku II. zrušil úkony zadavatele spojené s hodnocením nabídek účastníků zadávacího řízení na veřejnou zakázku zaznamenané ve zprávě o hodnocení nabídek a všechny následující úkony v předmětném zadávacím řízení.
186. Výrokem IV. napadeného rozhodnutí Úřad zadavateli uložil zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení na veřejnou zakázku.
187. Výrokem V. napadeného rozhodnutí Úřad zadavateli uložil povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.

Rozklad navrhovatele ze dne 25. 4. 2019

188. Dne 25. 4. 2019 obdržel Úřad rozklad navrhovatele z téhož dne proti výroku I. napadeného rozhodnutí.
189. Navrhovatel ve svém rozkladu namítal, že výrok I. napadeného rozhodnutí je nepřezkoumatelný a spočívá na nesprávném právním posouzení dané věci. Podle navrhovatele z výroku I. napadeného rozhodnutí ani jeho odůvodnění není ve spojení s odůvodněním dalších výroků napadeného rozhodnutí vůbec zřejmé, ke které části návrhu bylo správné řízení zastaveno, tj. která část návrhu dle Úřadu napadá nezákonné stanovení zadávacích podmínek veřejné zakázky, a kterými částmi návrhu se Úřad v duchu zásady procesní ekonomie vůbec nezabýval.
190. Navrhovatel uvedl, že jeho námitky nesměřovaly proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky, ale proti provedení hodnocení nabídek a s tím spojenému výběru dodavatele. Navrhovatel je toho názoru, že provedené hodnocení nabídek a s tím spojený výběr dodavatele byl proveden v rozporu se zadávacími podmínkami veřejné zakázky, zákonem a rozhodovací praxí. Navrhovatel proto navrhl, aby předseda Úřadu výrok I. napadeného rozhodnutí v plném rozsahu zrušil.

Rozklad vybraného dodavatele ze dne 22. 5. 2019

191. Dne 22. 5. 2019 obdržel Úřad rozklad vybraného dodavatele z téhož dne proti výroky II. až V. napadeného rozhodnutí.
192. Vybraný dodavatel v rozkladu namítal, že Úřad nesprávně vyložil význam výrazu „dotazy zadavatele“ použitého v zadávací dokumentaci a dále ve zprávě o hodnocení nabídek v souvislosti s hodnocením parametru č. 2 (jednoznačnost a srozumitelnost učiněných právních závěrů) u právního rozboru č. 1, když namísto správného významu ve smyslu

„aspekty dané problematiky“, „témata související s problematikou“, „sporné otázky“ či „problémové okruhy“ přisoudil uvedenému výrazu nepřiměřeně zužující význam ve smyslu „konkrétní otázka“. Tento výklad Úřadu považuje vybraný dodavatel za neudržitelný i z toho důvodu, že samotný Úřad si v průběhu řízení postavil na jisto, že žádné „dotazy“ zadavatelem vzneseny na dodavatele nebyly. Vybraný dodavatel je přesvědčen, že postup zadavatele byl v tomto ohledu plně v souladu se zásadou transparentnosti a nikterak nevybočil z mezí zákona.

193. Dále vybraný dodavatel uvedl, že i kdyby zadavatel pochybil způsobem uvedeným ve výroku II. napadeného rozhodnutí, nemělo a nemohlo by toto pochybení mít vliv na výsledek zadávacího řízení, a tudíž by nebylo takové pochybení důvodem pro ukládání nápravných opatření dle § 263 zákona.
194. Vybraný dodavatel navrhl, aby předseda Úřadu napadené výroky (výroky II. až V.) zrušil a řízení v odpovídajícím rozsahu zastavil, případně věc v daném rozsahu vrátil Úřadu k novému projednání.

IV. ROZHODNUTÍ O ROZKLADU

195. Dne 25. 7. 2019 vydal předseda Úřadu rozhodnutí č. j. ÚOHS-R0070,0097/2019/VZ-20432/2019/322/LKa (dále jen „druhostupňové rozhodnutí“), kterým napadené rozhodnutí zrušil.
196. K důvodům zrušení výroku I. napadeného rozhodnutí předseda Úřadu uvedl, že navrhovatel v návrhu, potažmo v námitkách, nenamítal ničeho proti zadávacím podmínkám, pouze pro dokreslení jím namítaných skutečností – provedení hodnocení nabídek a s tím spojeného výběru dodavatele, poukázal na zadávací podmínky veřejné zakázky. Podle předsedy Úřadu navrhovatel v návrhu i v námitkách poukazoval na zadávací podmínky jako na možnou příčinu vzniku následku – nezákonného hodnocení nabídek. Navrhovatelem zmíněné zadávací podmínky v návrhu i v námitkách navrhovatel dle předsedy Úřadu uvedl pouze k dokreslení námitek týkajících se provedení hodnocení nabídek a s tím spojeného výběru dodavatele. Úřad by tak měl dle jeho předsedy přistupovat k částem návrhu, ve kterých navrhovatel zmiňuje zadávací podmínky, jakožto ke shrnutí skutkového stavu, nikoliv je posuzovat jako námitky návrhu, o nichž má být rozhodnuto samostatným výrokem.
197. Předseda Úřadu se v kontextu výše uvedeného vyjádřil rovněž k bodům 184. až 205. odůvodnění napadeného rozhodnutí, v nichž se Úřad zabývá namítanou nezákonností rozhodnutí o námitkách. Podle předsedy Úřadu zadavatel, stejně jako Úřad, při posouzení návrhu navrhovatele při vypořádání námitek navrhovatele nesprávně posoudil, že část námitek navrhovatele směřovala proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky, když navrhovatel ve skutečnosti namítal provedení hodnocení nabídek a s tím spojený výběr dodavatele, a zadávací podmínky veřejné zakázky zmínil jako možný důvod, na základě kterého nebyl zadavatel schopen provést hodnocení nabídek v souladu se zákonem, potažmo právě v souladu se zadávací dokumentací. Předseda Úřadu nicméně konstatoval, že odmítnutí námitek navrhovatele „proti zadávací dokumentaci“ zadavatelem nemá vliv na zákonnost rozhodnutí o námitkách jako celek, když navrhovatel takové „námitky proti zadávací dokumentaci“ de facto neuplatňoval, přičemž zadavatel dostatečně a srozumitelně

vypořádal námitky navrhovatele týkající se provedení hodnocení nabídek a s tím spojeného výběru dodavatele.

198. K důvodům zrušení výroku II. napadeného rozhodnutí předseda Úřadu uvedl, že Úřad tím, jak rozhodl výrokem II. napadeného rozhodnutí, postupoval zbytečně formalisticky, přičemž nezohlednil veškeré okolnosti namítané navrhovatelem v návrhu, ale zaměřil se pouze na přezkoumání skutečnosti, jak účastníci zadávacího řízení mohli zodpovědět „dotazy“ zadavatele, které nebyly zadavatelem specifikovány, aniž by se zamýšlel nad kontextem použití výrazu „dotazy“ v zadávací dokumentaci v rámci slovního popisu hodnoceného parametru č. 2 vzorových prací v širším smyslu. Úřad dle jeho předsedy nepřezkoumával, jak zadavatel provedl navrhovatelem namítané hodnocení nabídek, což bylo dle předsedy Úřadu právě stěžejní námitkou v návrhu navrhovatele, ale zabýval se pouze tím, zda účastníci zadávacího řízení mohli zodpovědět „dotazy“ zadavatele, které nebyly zadavatelem na žádném místě zadávací dokumentace specifikovány, neboť ze zprávy o hodnocení nabídek ani z jiného dokumentu nevyplývá, jaké „dotazy“ měly předmětné právní rozborů zodpovídat.
199. Předseda Úřadu k tomu dále uvedl, že Úřad neměl přisuzovat použití výrazu „dotazy“ v zadávací dokumentaci něco jiného, než co sám zamýšlel zadavatel, tedy zužovat jeho význam v kontextu zadávací dokumentace. Podle předsedy Úřadu je nutno výraz „dotazy“ zadavatele vykládat jako úkoly a problémové okruhy vyplývající ze zadání hodnoceného parametru č. 2 vzorových prací. Úřad se tak dle jeho předsedy měl zabývat postupem zadavatele při hodnocení nabídek a neomezit se pouze na, třebaže nešťastně zvolený, výraz „dotazy“. Návrh navrhovatele dle předsedy Úřadu směřoval do procesu hodnocení nabídek, proto předmětem přezkumu v tomto správním řízení je dle předsedy Úřadu posouzení toho, zda zadavatel postupoval při hodnocení podaných nabídek, které vedlo ke stanovení výsledného pořadí nabídek a výběru dodavatele, v souladu se zákonem, konkrétně zda bylo při procesu hodnocení nabídek reflektováno předem stanovené vymezení hodnotících kritérií.
200. Předseda Úřadu uvedl, že Úřad bude při novém projednání věci postupovat v intencích doručeného návrhu a zaměří se na to, zda provedené hodnocení nabídek a následný výběr dodavatele proběhlo v souladu se zákonem a zadavatelem stanovenými pravidly, jak dle předsedy Úřadu namítal navrhovatel v návrhu. Úřad dle předsedy Úřadu nově přezkoumá, zda odůvodnění způsobu hodnocení nabídek splňuje zákonné požadavky, tedy zda je dostatečně konkrétní, srozumitelné a následně přezkoumatelné a to zvláště v situaci, kdy zadavatel svými zadávacími podmínkami vystavěl hodnocení na neměřitelných parametrech. Úřad tak dle jeho předsedy s odkazem na konstantní judikaturu týkající se dodržení zásady transparentnosti ve vztahu k posuzování jednání hodnotící komise přezkoumá dodržení zákonného rámce postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 A 9/2002 – 62 ze dne 16. 3. 2004, kde je uvedeno, že *„přezkumná činnost orgánu dohledu spočívá v kontrole, zda byly řádně dodrženy předepsané postupy a úkony zajišťující rámec pro vlastní posouzení a hodnocení nabídek. Žalobkyně však v podané žalobě zpochybňuje zákonnost vlastního posouzení nabídky, resp. nevhodnost nabídky vybraného uchazeče. Přitom právě zde je hranice, kterou žalovaný (tj. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže) nesmí překročit, neboť potom by se stal hodnotitelem jednotlivých nabídek. Jeho pravomoci sahají do úrovně těch činností*

zadavatele, které vytvářejí prostor pro fair podmínky pro účast uchazečů v soutěži, ale končí tam, kde nastupuje vlastní úvaha o tom, která nabídka splnila konkrétní kritérium a v jaké kvalitě. Nelze přezkoumávat úvahy členů hodnotící komise, neboť tím by se žalovaný ve svých důsledcích sám stylizoval do role zadavatele a určoval by, která zakázka má vyhovět zadaným kritériím a také v soutěži zvítězit. Orgán dohledu nemůže přebírat zodpovědnost za výběr nejvhodnější nabídky, neboť k tomu nemá ani odborné předpoklady, totéž nelze požadovat ani po soudu. Úkolem obou je kontrola rámce, v němž se výběr provádí, nikoliv samotné kvality výběru. V opačném případě by se totiž výběr nejvhodnější nabídky mohl stát záležitostí znaleckých posudků a pak by existence zákona postrádala smysl.“), tedy přezkum provedeného hodnocení nabídek a následný výběr dodavatele.

201. Jelikož výroky III., IV. a V. napadeného rozhodnutí, kterými Úřad v návaznosti na pochybení zadavatele vymezené ve výroku II. napadeného rozhodnutí rozhodl o uložení nápravného opatření, o uložení zákazu uzavřít na předmět plnění veřejné zakázky smlouvu a uložil zadavateli povinnost uhradit náklady správního řízení, jsou závislé na výroku II. napadeného rozhodnutí, přistoupil předseda Úřadu také k jejich zrušení.
202. Závěrem druhostupňového rozhodnutí předseda Úřadu uvedl, že při novém projednání věci je Úřad povinen ve smyslu § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zohlednit závazné právní názory vyslovené v druhostupňovém rozhodnutí, zejména je Úřad povinen přezkoumatelným způsobem posoudit, zda zadavatel postupoval při hodnocení nabídek účastníků zadávacího řízení v souladu se zákonem, zda má postup zadavatele při hodnocení nabídek oporu ve stanovených kritériích hodnocení, popř. provedené hodnocení je zpětně nepřezkoumatelné.
203. Vzhledem k výše uvedenému předseda Úřadu shledal, že nastaly zákonné podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci Úřadu k novému projednání.

V. NOVÉ PROJEDNÁNÍ VĚCI PŘED SPRÁVNÍM ORGÁNEM PRVNÍHO STUPNĚ

204. Úřad poté, co mu byla věc vrácena k novému projednání, přípisem č. j. ÚOHS-S0043/2019/VZ-20716/2019/511/ŠNo ze dne 30. 7. 2019 účastníky řízení vyrozuměl o pokračování správního řízení.
205. Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S0043/2019/VZ-22123/2019/511/ŠNo ze dne 12. 8. 2019 určil účastníkům řízení lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
206. Dne 15. 8. 2019 Úřad obdržel vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí, ve kterém zadavatel uvedl, že souhlasí s druhostupňovým rozhodnutím a že se ztotožňuje s jeho odůvodněním. Zadavatel rovněž v plném rozsahu odkazuje na svá předchozí vyjádření a trvá na tom, že se při hodnocení nabídek nedopustil porušení zásady transparentnosti ani žádného jiného porušení zákona. Zadavatel je přesvědčen, že odůvodnění jím provedeného hodnocení nabídek je dostatečně konkrétní, srozumitelné a přezkoumatelné, neboť je z něj dle zadavatele jasně patrné, co konkrétně, jak a proč v právních rozborech obou účastníků hodnotil.
207. Dne 16. 8. 2019 Úřad obdržel vyjádření navrhovatele z téhož dne k podkladům rozhodnutí, ve kterém navrhovatel uvedl, že má za to, že se již ke všem relevantním skutečnostem a namítaným pochybením zadavatele, o nichž má být ze strany Úřadu rozhodnuto, ve svých předchozích podáních podrobně a dostatečně vyjádřil. Navrhovatel trvá na svém předchozím

vyjádření a v plném rozsahu odkazuje na obsah návrhu, na obsah jeho vyjádření ze dne 25. 3. 2019 a na svůj rozklad. Dále navrhovatel ve svém vyjádření uvedl stručné shrnutí jím namítaných pochybení zadavatele.

208. Dne 19. 8. 2019 Úřad obdržel vyjádření vybraného dodavatele z téhož dne k podkladům rozhodnutí, ve kterém vybraný dodavatel uvedl, že setrvává na svém stanovisku, že považuje návrh za nedůvodný, a je přesvědčen, že zadavatel se v souvislosti s hodnocením podaných nabídek nedopustil žádného porušení zákona. Pokud jde o namítané pochybení, kterých se měl zadavatel dle navrhovatele dopustit při vyřizování námitek navrhovatele, vybraný dodavatel odkázal na druhostupňové rozhodnutí, ve kterém předseda Úřadu dle vybraného dodavatele potvrdil, že rozhodnutí o námitkách bylo z hlediska jeho úplnosti a přezkoumatelnosti zcela v pořádku, neboť ačkoliv z formálního hlediska byly tyto námitky zčásti odmítnuty pro opožděnost, ve skutečnosti se zadavatel ve svém rozhodnutí o námitkách věcně vypořádal i s těmi námitkami, které měly být dle jeho názoru opožděné. Vybraný dodavatel dodal, že ve vztahu k tomuto závěru je Úřad vázán závazným právním názorem předsedy Úřadu, a tudíž je v této části návrhu povinen jej bez dalšího vyhodnotit jako nedůvodný. Pokud jde o zbývající namítaná porušení zákona zadavatelem, vybraný dodavatel odkázal na své vyjádření ze dne 25. 3. 2019. Závěrem svého vyjádření vybraný dodavatel navrhl, aby Úřad návrh podle § 265 písm. a) zákona zamítl.

VI. ZÁVĚRY ÚŘADU

209. Úřad, vázán právním názorem předsedy Úřadu vysloveným ve druhostupňovém rozhodnutí, přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech, a po zhodnocení všech podkladů, zejména obdržené dokumentace o zadávacím řízení a stanovisek předložených účastníky řízení a na základě vlastního zjištění rozhodl ve výroku I. tohoto rozhodnutí o tom, že se návrh navrhovatele v části, která směřuje proti postupu zadavatele při pořízení zprávy o hodnocení nabídek, zamítá, neboť návrh v této části nesměřuje proti postupu, který je zadavatel povinen dodržovat podle zákona, a ve výroku II. tohoto rozhodnutí o tom, že se návrh v části, která směřuje proti postupu zadavatele při hodnocení nabídek, zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle zákona.
210. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

K namítané nezákonnosti rozhodnutí o námitkách

211. Navrhovatel v návrhu uvedl, že zadavatel porušil při vyřizování námitek § 245 odst. 1 zákona, neboť námitky navrhovatele zčásti odmítl jako opožděné a vůbec se jimi dle navrhovatele nezabýval. Rozhodnutí o námitkách tak navrhovatel považuje za nedostatečné, nezákonné a netransparentní a navrhuje, aby Úřad rozhodnutí o námitkách zrušil. Úřad se proto nejprve zabýval přezkoumatelností rozhodnutí o námitkách.
212. Po přezkoumání obsahu námitek a rozhodnutí o námitkách Úřad uvádí následující.

Námitky navrhovatele ze dne 31. 12. 2018

213. Úvodem námitek navrhovatel uvedl, že považuje zadavatelem provedené hodnocení nabídek a rozhodnutí o výběru za rozporné se základními zásadami zadávání veřejných zakázek dle § 6 zákona, zejm. zásadou transparentnosti a rovného zacházení, a v rozporu s povinnostmi dle

§ 119 odst. 1 zákona a § 119 odst. 2 písm. d) bodu 1 zákona, a proto podává v souladu s § 241 zákona ve stanovené lhůtě námitky proti hodnocení nabídek a proti rozhodnutí o výběru dodavatele, které dále odůvodňuje.

214. Navrhovatel v námitkách v první řadě namítal porušení zákona zadavatelem, kterého se měl dopustit při hodnocení nabídek v rámci hodnotícího kritéria č. 3, subkritéria právní rozbor č. 1. Navrhovatel v námitkách tato jednotlivá jím tvrzená porušení zákona zadavatelem blíže popisuje a odůvodňuje.
215. Dále navrhovatel v námitkách uvedl, že mu ze zadávací dokumentace nebylo zřejmé, co zadavatel zamýšlí hodnotit pozitivně a co negativně, protože to zadavatel v zadávací dokumentaci dle navrhovatele neuvedl. Podle navrhovatele zadávací dokumentace nedávala dodavatelům návod k tomu, na jaké aspekty se mají zaměřit a zohlednit je v jimi zpracovaných právních rozbořech, aby jejich nabídka byla konkurenceschopná, potažmo aby mohla být hodnocena vyšším počtem bodů v komparaci s nabídkami ostatních účastníků zadávacího řízení.
216. Navrhovatel ve svých námitkách rovněž uvedl, že zadavatel v zadávací dokumentaci jednoznačně neuvedl pro zpracování právního rozboru své preference, požadavky a konkrétní představy o způsobu jejich naplnění. Zadavatel dle navrhovatele nikterak nekonkretizoval, jakou povahu zpracování právního rozboru č. 1 považuje za nejvíce žádoucí, aby si za něj účastník zadávacího řízení vysloužil nejvyšší počet bodů. Dodavatelům se tak dle navrhovatele nedostalo potřebných informací, co zadavatel konkrétně preferuje. Podle navrhovatele tak není zřejmé, jaké zpracování právního rozboru č. 1 je pro zadavatele ideální a jaké naopak zadavatel odmítá či mu nevyhovuje či pro něj není prakticky přínosné.
217. Navrhovatel v námitkách dále uvedl, že tím, že dodavatelé neměli informace o tom, co přesně bude zadavatel v rámci právního rozboru hodnotit, nebylo dle navrhovatele možné přizpůsobit zpracování právního rozboru č. 1 požadavkům zadavatele. Podle navrhovatele nelze vyloučit, že pokud by zadavatel v zadávací dokumentaci jednoznačně vymezil konkrétní aspekty, které bude hodnotit, mohli by tomu dodavatelé lépe přizpůsobit jimi zpracované právní rozbořy.
218. Navrhovatel v námitkách rovněž uvedl, že z ustálené rozhodovací praxe vyplývá, že pokud zadavatel neuvede své preference pro zpracování právního rozboru č. 1 včetně uvedení konkrétních aspektů, které požaduje zpracovat a které bude nakonec hodnotit, tzn., že nedá dodavatelům nijak najevo, co bude hodnotit příznivě a co méně příznivě, je dle navrhovatele nutné takový postup označit jako neprůhledný a nečitelný, tedy v rozporu se zásadou transparentnosti, a nezákonný.
219. Navrhovatel v námitkách dále mj. konstatoval, že zadavatel nestanovil v zadávací dokumentaci pravidla pro přidělování bodů a nedal tak dodavatelům jasně a transparentně najevo, za co bude strhávat či navyšovat bodové hodnocení. V zadávací dokumentaci zadavatel dle navrhovatele stanovil pouze bodový rozsah, avšak přidělování bodů ve stanoveném bodovém rozsahu blíže nespécifikoval.

Rozhodnutí o námitkách ze dne 14. 1. 2019

220. Zadavatel námitky navrhovatele odmítl, a to jednak podle § 245 odst. 3 písm. b) zákona pro opožděnost, a jednak podle § 245 odst. 1 a 2 zákona, neboť neshledal důvod pro vyhovění námitkám.
221. K odmítnutí námitek podle § 245 odst. 3 písm. b) zákona pro opožděnost zadavatel v odůvodnění rozhodnutí o námitkách uvedl, že námitky navrhovatele, a to v nikoliv nepodstatné míře, směřují proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky vymezeným v zadávací dokumentaci, a to konkrétně proti způsobu vymezení jednoho z dílčích hodnotících kritérií. Zadavatel uvedl, že v této části shledal námitky opožděnými ve smyslu ustanovení § 242 odst. 4 zákona, a byl tedy nucen rozhodnout o jejich odmítnutí podle ustanovení § 245 odst. 3 písm. b) zákona.
222. Podle názoru zadavatele uvedeného v rozhodnutí o námitkách navrhovatel sice své námitky formálně směřuje proti provedení hodnocení nabídek, a to zejména z důvodu tvrzené netransparentnosti provedení hodnocení, nicméně při obsahovém posouzení těchto námitek je dle zadavatele nutno dospět k závěru, že údajnou netransparentnost navrhovatel shledává především v samotném stanovení subkritéria právní rozbor č. 1 v rámci zadávací dokumentace veřejné zakázky, a to jak pokud jde o stanovené požadavky týkající se způsobu zpracování právního rozboru č. 1, tak pokud jde o stanovenou metodiku hodnocení právního rozboru č. 1. Navrhovatel dle zadavatele v námitkách opakovaně uvádí, že dodavatelé dle jeho názoru neměli přesné informace o tom, co přesně bude zadavatel v rámci právního rozboru č. 1 hodnotit, resp. že nebylo možné přizpůsobit zpracování právního rozboru č. 1 požadavkům zadavatele.
223. Zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvedl, že námitky navrhovatele směřující proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky byly podány po uplynutí lhůty stanovené v ustanovení § 242 odst. 4 zákona, a proto je dle zadavatele nutné tyto námitky v části směřující proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky odmítnout jako opožděné podle ustanovení § 245 odst. 3 písm. b) zákona.
224. Dále se zadavatel v rozhodnutí o námitkách podrobně vyjádřil k jednotlivým bodům námitek, včetně námitek navrhovatele, které dle zadavatele napadaly způsob stanovení metodiky hodnocení v rámci hodnocení právního rozboru č. 1 v zadávací dokumentaci. Konkrétně k tomu zadavatel v rozhodnutí o námitkách mj. uvedl, že *„způsob vymezení předmětného hodnotícího kritéria, ať už jde o požadavky na zpracování Právního rozboru, či pokud jde o samotnou metodiku hodnocení (obsažený na str. 19 – 22 zadávací dokumentace), lze považovat za zcela standardní pro zadání veřejné zakázky na právní služby (všichni dodavatelé se s takovýmto zadáním již nepochybně setkali a připravovali podle něj své nabídky), přičemž Zadavatel je považuje za zcela jasné, konkrétní a naprosto dostačující, čemuž ostatně nasvědčuje i skutečnost, že Zadavatel v předmětném řízení obdržel dvě nabídky, které (ačkoliv vykazují kvalitativní odlišnosti), lze považovat za vzájemně porovnatelné“* a že *„(p)okud jde o zadání zpracování Právního rozboru, pak je nutno konstatovat, že každému kvalifikovanému dodavateli musí být nepochybně zřejmé, co má (resp. by měl) kvalitní právní rozbor obsahovat (bez ohledu na jeho věcnou materii), a to jak po stránce obsahové, tak po stránce formální, stejně tak jako je nepochybně obecně zřejmé, co objednatelé právních rozborů od těchto dokumentů očekávají, jakou optikou na ně nahlíží,*

resp. jak je hodnotí. I (resp. právě) v tomto aspektu se nepochybně projevuje odborná erudice, a tedy i očekávatelná kvalita plnění ze strany jednotlivých dodavatelů.“

225. Z výše uvedeného tak vyplývá, že zadavatel námitky navrhovatele v části posoudil jako námitky proti zadávacím podmínkám a jako takové je podle § 245 odst. 3 písm. b) zákona odmítl, neboť nebyly zadavateli doručeny ve lhůtě podle § 242 odst. 4 zákona. Přesto se zadavatel v rozhodnutí o námitkách dále zabýval jednotlivými body námitek, včetně těch, které považoval za opožděné (viz bod 224. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
226. Podle § 245 odst. 1 zákona zadavatel do 15 dnů od doručení námitek odešle rozhodnutí o námitkách stěžovateli. V rozhodnutí uvede, zda námitkám vyhovuje nebo je odmítá; součástí rozhodnutí musí být odůvodnění, ve kterém se zadavatel podrobně a srozumitelně vyjádří ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách. Pokud zadavatel námitkám vyhová, sdělí v rozhodnutí současně, jaké provede opatření k nápravě.
227. Podle § 245 odst. 3 písm. b) zákona zadavatel odmítne rovněž námitky, které jsou podány opožděně.
228. Podle § 263 odst. 5 zákona je-li odůvodnění rozhodnutí o námitkách, jímž byly námitky odmítnuty, nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost nebo pro nedostatek důvodů, může Úřad uložit nápravné opatření spočívající toliko ve zrušení rozhodnutí o námitkách.
229. K povaze námitek, resp. návrhu navrhovatele předseda Úřadu v druhostupňovém rozhodnutí uvedl: *„Navrhovatel v podaném návrhu, potažmo v námitkách, nenamítal ničeho proti zadávacím podmínkám, pouze pro dokreslení jím namítaných skutečností – provedenému hodnocení nabídek a s tím spojenému výběru dodavatele, poukázal na zadávací podmínky veřejné zakázky. Navrhovatel v návrhu i v námitkách poukazoval na zadávací podmínky jako na možnou příčinu vzniku následku – nezákonného hodnocení nabídek“.*
230. Dále k tomu předseda Úřadu v druhostupňovém rozhodnutí uvedl, že *„zadavatel (...) při vypořádání námitek navrhovatele nesprávně posoudil, že část námitek navrhovatele směřovala proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky, když navrhovatel ve skutečnosti namítal provedené hodnocení nabídek a s tím spojený výběr dodavatele a zadávací podmínky veřejné zakázky zmínil jako možný důvod, na základě kterého nebyl zadavatel schopen provést hodnocení nabídek v souladu se zákonem, potažmo právě v souladu se zadávací dokumentací“.* Nadto však předseda Úřadu konstatoval, že *»odmítnutí námitek navrhovatele „proti zadávací dokumentaci“ zadavatelem nemá vliv na zákonnost rozhodnutí o námitkách jako celek, když navrhovatel takové „námitky proti zadávací dokumentaci“ de facto neuplatňoval, přičemž zadavatel dostatečně a srozumitelně vypořádal námitky navrhovatele týkající se provedeného hodnocení nabídek a s tím spojeného výběru dodavatele.«*
231. Úřad tak s ohledem na právní názor předsedy Úřadu konstatuje, že přestože zadavatel odmítl část námitek navrhovatele, které posoudil jako námitky proti zadávacím podmínkám, pro opožděnost, ačkoliv se nejednalo o námitky, které by směřovaly proti zadávacím podmínkám, nýbrž o námitky napadající provedené hodnocení nabídek a s tím spojený výběr dodavatele, nemá toto odmítnutí námitek vliv na zákonnost rozhodnutí o námitkách jako celek, neboť zadavatel se podrobně a srozumitelně k těmto námitkám vyjádřil. Úřad tak neshledal důvody pro uložení nápravného opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí o námitkách.

K výroku I. rozhodnutí

232. Navrhovatel ve svém návrhu uvedl, že se zadavatel dopustil porušení § 119 odst. 2 písm. d) zákona a zásad dle § 6 zákona, neboť v písemné zprávě o hodnocení nabídek neuvedl hodnocené údaje z nabídek odpovídající hodnotícímu kritériu č. 3, tj. zadavatel v písemné zprávě o hodnocení nabídek nepředložil např. právní rozборы zpracované účastníky zadávacího řízení.

Relevantní ustanovení zákona

233. Podle § 119 odst. 2 písm. d) bodu 1 zákona zadavatel pořídí písemnou zprávu o hodnocení nabídek, ve které uvede popis hodnocení, ze kterého budou zřejmé hodnocené údaje z nabídek odpovídající kritériím hodnocení.

234. Podle § 123 písm. a) zákona zadavatel odešle bez zbytečného odkladu od rozhodnutí o výběru dodavatele oznámení o výběru dodavatele všem účastníkům zadávacího řízení. S výjimkou jednacích řízení bez uveřejnění a zadávacího řízení, v němž je jeden účastník zadávacího řízení, musí být součástí tohoto oznámení zpráva o hodnocení nabídek, pokud proběhlo hodnocení nabídek.

235. Podle § 129 odst. 2 zákona zadavatel při zadávání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu postupuje podle této části (tj. části páté zákona upravující zjednodušený režim) a použije také části první, druhou, desátou až třináctou.

236. Podle § 129 odst. 5 zákona pro zadávací dokumentaci a zadávací podmínky se použijí ustanovení § 96 až 99 obdobně. Zadavatel může stanovit v zadávací dokumentaci jednotlivá pravidla pro zadávací řízení pro nadlimitní režim.

237. Podle § 129 odst. 7 zákona průběh zadávacího řízení určuje zadavatel s ohledem na specifika zadávaných služeb. Zadavatel může s účastníky zadávacího řízení jednat. Zadavatel může v průběhu zadávacího řízení měnit zadávací podmínky, pokud tím nejsou narušeny zásady podle § 6. Změněné zadávací podmínky však musí nadále splňovat podmínky pro zjednodušený režim.

238. Podle § 129 odst. 9 zákona zadavatel oznámí všem účastníkům zadávacího řízení výběr dodavatele s odůvodněním.

Skutečnosti zjištěné z dokumentace o zadávacím řízení

239. Z oznámení o zahájení zadávacího řízení vyplývá, že veřejná zakázka je zadávána ve zjednodušeném režimu podle § 129 a násl. zákona.

240. Dle zjištění Úřadu zadavatel v zadávací dokumentaci nestanovil, že bude pořizovat písemnou zprávu o hodnocení nabídek dle § 119 zákona nebo že na postup při hodnocení nabídek bude aplikován postup dle § 119 zákona.

Právní posouzení

241. Úřad předně uvádí, že šetřená veřejná zakázka je zadávána ve zjednodušeném režimu dle § 129 a násl. zákona. Zjednodušený režim je zvláštním druhem řízení, ve kterém jsou zadávány veřejné zakázky na sociální a jiné zvláštní služby uvedené v příloze č. 4 zákona. Specifikem tohoto řízení je, že si jeho průběh může zadavatel v souladu s § 129 odst. 7 zákona upravit dle svých potřeb, přičemž by měl jak při stanovení zadávacích podmínek, tak

i při samotném průběhu zadávacího řízení, zohlednit zvláštní charakter těchto služeb. Účelem zjednodušeného režimu je zjednodušení a usnadnění zadávání veřejných zakázek na tyto služby.

242. Podle § 129 odst. 2 zákona se na postup zadavatele při zadávání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu použije část první, druhá, pátá, desátá až třináctá zákona, nicméně zadavatel může v souladu s § 129 odst. 5 zákona v zadávací dokumentaci stanovit jednotlivá pravidla pro zadávací řízení pro nadlimitní režim. V případě, že zadavatel této možnosti využije, je mj. s ohledem na dodržení zásady transparentnosti nezbytné, aby konkrétní pravidla platná pro nadlimitní režim, která hodlá ve zjednodušeném režimu využít, výslovně uvedl v zadávací dokumentaci.
243. Podle § 129 odst. 9 zákona má zadavatel ve zjednodušeném režimu povinnost účastníkům zadávacího řízení oznámit výběr dodavatele s odůvodněním.
244. Zadavatel se dle navrhovatele dopustil porušení § 119 odst. 2 písm. d) zákona a zásad dle § 6 zákona, neboť v písemné zprávě o hodnocení nabídek, která byla součástí oznámení o výběru, neuvedl hodnocené údaje z nabídek odpovídající hodnotícímu kritériu č. 3.
245. Ve vztahu ke zprávě o hodnocení nabídek dle § 119 odst. 2 zákona Úřad uvádí, že z hlediska systematiky zákona je zákonná úprava povinnosti pořizovat písemnou zprávu o hodnocení nabídek zařazena do části zákona, která reguluje zadávání veřejných zakázek v nadlimitním režimu a na postup zadavatele ve zjednodušeném režimu se automaticky nepoužije. Povinnost stanovená v § 119 odst. 2 písm. d) bod 1 zákona, tj. pořídit písemnou zprávu o hodnocení nabídek, ve které zadavatel uvede popis hodnocení, ze kterého budou zřejmé hodnocené údaje z nabídek odpovídající kritériím hodnocení, se tedy v případě zjednodušeného režimu aktivuje pouze za předpokladu, že si použití uvedeného pravidla zadavatel vyhradil v zadávací dokumentaci.
246. V šetřeném případě z dokumentace o zadávacím řízení vyplývá, že zadavatel v zadávací dokumentaci nestanovil, že bude pořizovat písemnou zprávu o hodnocení nabídek v rozsahu § 119 zákona, a vzhledem k výše uvedenému tedy nebyl povinen pořídit písemnou zprávu o hodnocení nabídek tak, jak ji definuje § 119 odst. 2 zákona, tj. nebyl ani povinen v ní uvádět popis hodnocení způsobem, ze kterého budou zřejmé hodnocené údaje z nabídek odpovídající kritériím hodnocení.
247. Pokud tedy navrhovatel v návrhu namítá, že zadavatel porušil § 119 odst. 2 písm. d) zákona, neboť v písemné zprávě o hodnocení nabídek neuvedl hodnocené údaje z nabídek odpovídající hodnotícímu kritériu č. 3, tj. zadavatel v písemné zprávě o hodnocení nabídek nepředložil např. právní rozbor zpracovaný účastníky zadávacího řízení, pak je s ohledem na vše výše uvedené nutno konstatovat, že návrh v této části nesměřuje proti postupu, který by byl zadavatel podle zákona povinen v šetřeném případě dodržovat.
248. Vzhledem k výše uvedenému Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. rozhodnutí

249. Stěžejní část návrhu navrhovatele směřuje proti postupu zadavatele při hodnocení nabídek, konkrétně při hodnocení právního rozboru č. 1. Navrhovatel tak napadá provedené hodnocení nabídek, které považuje za netransparentní a provedené v rozporu se zásadou

rovného zacházení. Zadavatel dle navrhovatele v rámci hodnocení právních rozborů č. 1 zohledňoval a v případě vybraného dodavatele hodnotil pozitivně a v případě navrhovatele hodnotil negativně aspekty, které nebyly transparentně, tedy v souladu se zákonem, uvedeny v zadávací dokumentaci.

Relevantní ustanovení zákona

- 250. Podle § 6 odst. 1 zákona musí zadavatel při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.
- 251. Podle § 6 odst. 2 zákona musí zadavatel ve vztahu k dodavatelům dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.
- 252. Podle § 129 odst. 2 zákona zadavatel při zadávání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu postupuje podle této části (tj. části upravující zjednodušený režim) a použije také části první, druhou, desátou až třináctou.

Skutečnosti zjištěné z dokumentace o zadávacím řízení

- 253. V bodě 11.2 zadávací dokumentace je uvedeno, že nabídky budou hodnoceny dle jejich ekonomické výhodnosti, a to dle následujících kritérií:

	Kritérium	Váha
1.	Nabídková cena	40 %
2.	Zkušenosti členů realizačního týmu	20 %
3.	Kvalita zpracování právních rozborů	40 %

- 254. V bodě 11.2 zadávací dokumentace je dále uvedeno, že pro účely hodnocení nabídek v kritériu č. 3 „Kvalita zpracování právních rozborů“ (dále jen „kritérium č. 3“) zadavatel stanovil následující subkritéria:

	Subkritérium	Maximální počet bodů
1.	<p>Vzorová práce č. 1: „Právní rozbor k otázce přímého uzavření nové smlouvy o závazku veřejné služby v železniční dopravě“</p> <p>Zadání: Dodavatel zpracuje právní stanovisko ohledně postupu objednatele, kterým bude Hlavní město Praha (zastoupeno organizací ROPID ve smyslu § 6 zákona č. 194/2010 Sb.), při přímém uzavření nové smlouvy o poskytování veřejných služeb v přepravě cestujících s konkrétním vybraným dopravcem v rámci železniční dopravy (linka bude vedena po území hlavního města Prahy a Středočeského kraje). Dodavatel se bude ve vzorové práci zabývat zejména specifikací jednotlivých kroků, které by měl objednatel učinit, identifikací potenciálních problémových situací spolu s návrhem možností jejich řešení a popisem souvisejících rizik včetně doporučení k jejich eliminaci</p>	75

	či alespoň zmírnění.	
2.	<p>Vzorová práce č. 2: „Vypracování zadávací dokumentace“</p> <p>Zadání: Dodavatel zpracuje zadávací dokumentaci otevřeného zadávacího řízení na nadlimitní veřejnou zakázku, jejímž předmětem bude dodávka a instalace (bez souvisejícího inženýringu, přípravy infrastruktury nebo zajišťování majetkoprávních otázek k místům instalace) nových zastávkových označků pro autobusové zastávky na území hlavního města Prahy. Zadavatelem bude ROPID. Součástí vzorové zadávací dokumentace bude i vzor smlouvy na plnění takové veřejné zakázky. Součástí vzorové zadávací dokumentace naopak nebudou formuláře podle § 212 zákona.</p>	25

255. V bodě 11.2 zadávací dokumentace je dále uvedeno, že kvalita vzorových prací bude hodnocena podle následujících parametrů:

Hodnocený parametr		Maximální počet bodů	
		vzorová práce č. 1	vzorová práce č. 2
1.	Celková odborná právní úroveň vzorové práce, tj. zda vzorová práce po právní stránce nevykazuje jakékoliv zjevné nesprávnosti či dokonce rozpor s platnými právními předpisy (v případě právního rozboru též kvalita právní argumentace a náležité odůvodnění uváděných právních závěrů)	30	10
2.	Jednoznačnost a srozumitelnost učiněných právních závěrů, včetně jasného definování rizik zvažovaných řešení, jakož i případných možností jejich minimalizace či eliminace (v rámci tohoto parametru bude zohledněna též úroveň, resp. míra „zacílení“ odpovědí na dotazy zadavatele) – tento parametr se týká pouze právního rozboru (tj. vzorové práce č. 1)	10	neuplatní se
3.	Návaznost závěrů na obsah rozboru a formulované argumenty, tj. zda závěry a doporučení obsažené v právním rozboru mají svůj logický základ v právní argumentaci obsažené v právním rozboru a jsou ve vzájemném souladu – tento parametr se týká pouze právního rozboru (tj. vzorové práce č. 1)	5	neuplatní se
4.	Komplexnost zpracované vzorové práce, tj. zda bylo zadavatelem definované zadání zpracováno vyčerpávajícím způsobem, resp. zda se účastník vypořádal se všemi zadavatelem položenými dotazy, resp. se všemi relevantními aspekty příslušné vzorové	10	10

	práce; v rámci tohoto parametru bude zohledněno i to, zda by účastníkem předložená práce byla pro zadavatele bez dalšího využitelná, anebo zda by bylo zapotřebí dodatečných objasnění/doplnění (v případě zadávací dokumentace a vzorové smlouvy bude přihlíženo k tomu, že se bude jednat pouze o návrhy dodavatele, které by v praxi mohly být dále upraveny s ohledem na konkrétní potřeby či zvyklosti zadavatele)		
5.	Zohlednění relevantní oficiální (autoritativní) rozhodovací praxe v dané oblasti (české, případně též evropské), a to jak pokud jde o rozsah citované judikatury, tak pokud jde o její relevanci - tento parametr se týká pouze právního rozboru (tj. vzorové práce č. 1)	10	neuplatní se
6.	Míra přehlednosti textu (tzv. uživatelský komfort při práci s textem vzorové práce), tj. zejména snadná orientace v textu, vhodná akcentace podstatných informací, v případě právního rozboru též přehledné shrnutí závěrů a doporučení	10	5

256. V bodě 11.2 zadávací dokumentace je pod tabulkou, kde jsou uvedeny hodnocené parametry (viz předcházející bod odůvodnění tohoto rozhodnutí), uvedeno: „*Za každou vzorovou práci bude dodavateli v souladu se shora uvedenou metodikou přidělen počet bodů odpovídající míře naplnění jednotlivých shora uvedených parametrů relevantních pro hodnocení vzorových prací; za Vzorovou práci může být v souladu s touto metodikou přiděleno 0-75 bodů (v případě vzorové práce č. 1), resp. 0-25 bodů (v případě vzorové práce č. 2), tj. celkově lze za toto kritérium získat 0 - 100 bodů.*

Takto přidělené bodové hodnocení bude následně přepočteno na 100 bodovou stupnici dle níže uvedeného vzorce vyjadřujícího poměr vhodnosti jednotlivých nabídek v rámci tohoto hodnotícího kritéria k nejvhodnější nabídce (nabídce s nejvyšším přiděleným počtem bodů):

(body přidělené v rámci kritéria č. 3 hodnocené nabídky/body přidělené v rámci kritéria č. 3 nabídky s nejvyšším počtem bodů) x 100

Takto získané bodové hodnocení bude zaokrouhleno na 2 desetinná místa, následně bude násobeno vahou kritéria č. 3 (40 %) a toto výsledné bodové hodnocení bude opět zaokrouhleno na 2 desetinná místa.“

257. V bodě 4. zprávy o hodnocení je uvedeno, že podrobný popis hodnocení nabídek je obsažen v podrobném popisu hodnocení, který jako příloha č. 1 tvoří nedílnou součást této zprávy o hodnocení.

258. V podrobném popisu hodnocení je u kritéria hodnocení č. 3, subkritéria právní rozbor č. 1 uvedena následující tabulka přiděleného bodového hodnocení:

Hodnocený parametr	AK NBN		Společnost pro ROPID	
	Max. počet bodů	Přidělený počet bodů	Max. počet bodů	Přidělený počet bodů
1. Celková právní úroveň vzorové práce	30	30	30	28
2. Jednoznačnost a srozumitelnost učiněných právních závěrů	10	10	10	6
3. Návaznost závěrů na obsah rozboru a formulované argumenty	5	5	5	3
4. Komplexnost zpracované vzorové práce	10	9	10	5
5. Zohlednění relevantní oficiální (autoritativní) rozhodovací praxe	10	10	10	5
6. Míra přehlednosti textu (tzv. uživatelský komfort při práci s textem vzorové práce)	10	10	10	8

259. V podrobném popisu hodnocení je u hodnocení kritéria č. 3, subkritéria právní rozbor č. 1 uvedeno, že parametrem hodnocení č. 1 právního rozboru je „celková odborná právní úroveň vzorové práce, tj. zda vzorová práce po právní stránce nevykazuje jakékoliv zjevné nesprávnosti či dokonce rozpor s platnými právními předpisy (v případě právního rozboru též kvalita právní argumentace a náležité odůvodnění uváděných právních závěrů)“.

260. V rámci slovního odůvodnění hodnocení kritéria č. 3, subkritéria právní rozbor č. 1, parametru č. 1 je v podrobném popisu hodnocení u vybraného dodavatele uvedeno následující:

„Vypracovaný vzorový právní rozbor nevykazuje po právní stránce rozpor s platnými právními předpisy, ani mu nelze vytknout žádné zásadní zjevné nesprávnosti. Právní rozbor obsahuje v úvodu výčet použitých podkladů, a to nejen právních předpisů, ale i dalších dokumentů. Výčet právních předpisů lze považovat za komplexní, i když dle názoru zadavatele by v něm měl být pro úplnost uveden ještě zákon o HMP. Jeho absence ovšem není významná, neboť v části týkající se kompetencí zastupitelstva jako nejvyššího orgánu samosprávného celku je tento zákon analogický se zákonem o krajích, který je ve výčtu uveden na prvním místě. Zadavatel kladně hodnotí, že mezi dalšími dokumenty je uveden mj. metodický pokyn MD, který bývá často pro zadavatele důležitým návodem pro jeho postup v konkrétní situaci.

Právní rozbor se v souladu s požadavky zadavatele zabývá specifikací jednotlivých kroků, které by měl zadavatel učinit, identifikací potenciálních problémových situací spolu

s návrhem možností jejich řešení a popisem souvisejících rizik včetně doporučení k jejich eliminaci či alespoň zmírnění. Kvalita právní argumentace a odůvodnění uváděných právních závěrů jsou na profesionální úrovni, přičemž zadavatel k jednotlivým bodům právního rozboru uvádí následující:

- bod 3.1, ve kterém jsou reflektovány předpisy označované jako tzv. Čtvrtý železniční balíček; tuto část právního rozboru zadavatel hodnotí velmi kladně a navíc v ní spatřuje velký praktický přínos pro svou činnost, neboť Čtvrtý železniční balíček představuje soubor norem, které jsou pro činnost zadavatele významné a jejich postupné zavádění do praxe je pro zadavatele aktuálním a často diskutovaným tématem.
- bod 3.2, ve kterém je řešen přesah do území jiného zadavatele (tj. SČK); tuto část právního rozboru zadavatel hodnotí kladně a je pro něj také prakticky přínosná, neboť se v rámci své činnosti problematikou přesahu do území jiného subjektu (kraje) poměrně často zabývá.
- bod 3.3, ve kterém jsou řešeny notifikační povinnosti; tuto část právního rozboru zadavatel hodnotí kladně a je pro něj také prakticky přínosná, neboť problematika je pojednána nejen obecně, ale je uveden i konkrétní postup při notifikaci (dostupnost formulářů Úředního věstníku EU – roční notifikace, notifikace na úřední desce zadavatele – 2 měsíce předem, je zmíněna i možnost nechat notifikace marně uplynout), dále jsou uvedeny i zveřejňovací povinnosti vztahující se k již uzavřené smlouvě, včetně upozornění na výjimku pro ČD (§ 3 odst. 2 písm. h).
- bod 3.4, ve kterém je řešena problematika tzv. alternativních nabídek; tuto část právního rozboru zadavatel považuje za důležitou a hodnotí ji velmi kladně, přičemž v ní spatřuje velký praktický přínos pro svou činnost. Podání alternativní nabídky je totiž reálně častý jev, se kterým se zadavatel musí v rámci své činnosti vypořádat, a vzhledem k tomu, že právní předpisy tuto problematiku prakticky neřeší, je pro zadavatele velmi přínosné, že zpracovatel v právním rozboru uvedl praktický návod, jak by měl zadavatel postupovat s ohledem na zajištění potřebné transparentnosti a hospodárnosti, kdy by bylo jen stěží obhajitelné bez dalšího pokračovat v přímém zadání. Jako velmi důležité zadavatel vnímá i upozornění zpracovatele ohledně tzv. „kvazinabídkového řízení“, k němuž by nemělo docházet, neboť by mohlo být posuzováno jako obcházení zákonných ustanovení o nabídkovém řízení.
- bod 3.5, ve kterém je obsaženo doporučení zadavateli ohledně pořízení dokumentace v souvislosti s přímým uzavíráním smlouvy; tuto část právního rozboru zadavatel hodnotí také velmi kladně a spatřuje v ní přínos pro svou činnost, neboť si je vědom toho, že jeho postup musí být za všech okolností transparentní a přezkoumatelný (ze strany ÚOHS či jiného dohledového orgánu), a tudíž je pořízení takové dokumentace zadavatelem zcela nezbytné, i když není ze zákona povinné.
- bod 3.6, ve kterém je řešena problematika námitek možných subjektů, kterým by mohla vzniknout újma; tuto část právního rozboru, zadavatel hodnotí také kladně, neboť zpracovatel v ní podrobně rozebírá problematiku námitek i navazujícího řízení před ÚOHS, což je pro zadavatele v rámci jeho činnosti rovněž přínosné.

- *bod 3.7, ve kterém je poukázáno na problém brutto vs. netto smlouvy; tuto část právního rozboru zadavatel hodnotí také kladně, neboť jsou v ní obsažena upozornění na praktické aspekty plnění smlouvy (např. že při přímém zadání může být pro dopravce brutto smlouva nemotivační z hlediska dohledu nad tarifní kázní), jakož i praktická doporučení (např. zahrnout do smlouvy povinnost dopravce poskytnout zadavateli informace nezbytné pro uzavření budoucí smlouvy, což je nová povinnost plynoucí z Nařízení 2016/2338, kterou zadavatel vnímá jako důležitou a velmi citlivou oblast ve vazbě na obchodní tajemství).*
- *bod 3.8, ve kterém je obsažen výhled do budoucnosti; tuto část právního rozboru zadavatel hodnotí také velmi kladně a má pro něj velký praktický přínos, neboť obsahuje shrnutí povinností vyplývajících zejména ze Čtvrtého železničního balíčku, jakož i upozornění zpracovatele na budoucí omezení přímého zadání v souvislosti s otevřením trhu.*

V rámci tohoto parametru se jeví jako adekvátní plné bodové hodnocení.“

261. V rámci slovního odůvodnění hodnocení kritéria č. 3, subkritéria právní rozbor č. 1, parametru č. 1 je v podrobném popisu hodnocení u navrhovatele uvedeno následující:

- *„Vypracovaný vzorový právní rozbor nevykazuje po právní stránce rozpor s platnými právními předpisy, ani mu nelze vytknout žádné zásadní zjevné nesprávnosti. Právní rozbor obsahuje v úvodu výčet právních předpisů, ze kterých zpracovatel vycházel, tento výčet však dle názoru zadavatele nelze považovat za komplexní, neboť v něm např. zcela chybí zákonná úprava vztahující se k územní samosprávě (HMP, resp. StČK), která je s ohledem na zadání právního rozboru relevantní. Zadavatel hodnotí jako mírný nedostatek i to, že zpracovatel nezařadil mezi dokumenty tvořící podklad pro právní rozbor metodický pokyn MD, který bývá často pro zadavatele důležitým návodem pro jeho postup v konkrétní situaci.*
- *Právní rozbor se v souladu s požadavky zadavatele zabývá specifikací jednotlivých kroků, které by měl zadavatel učinit, identifikací potenciálních problémových situací spolu s návrhem možností jejich řešení a popisem souvisejících rizik včetně doporučení k jejich eliminaci či alespoň zmírnění. Kvalita právní argumentace a odůvodnění uváděných právních závěrů jsou na profesionální úrovni, přičemž zadavatel k jednotlivým bodům právního rozboru uvádí následující:*
- *Čl. 1., ve kterém je uveden výčet použitých právních předpisů; tuto část právního rozboru lze hodnotit kladně, avšak současně je nutno vytknout zcela absentující zákonnou úpravu vztahující se k územní samosprávě (zákon o HMP, zákon o krajích), která je relevantní s ohledem na zadání právního rozboru (tj. zakázka zajišťovaná jedním krajem na území druhého kraje). Problematika týkající se souhlasu sousedního kraje není v právním rozboru dostatečně řešena (není uveden způsob získání potřebných souhlasů, pravomoci příslušných orgánů, vazba mezi kraji při objednávce jednoho kraje na území druhého daná zákonem 194/2010 Sb., § 3 odst. 2: „Kraj zajišťuje dopravní obslužnost ve svém územním obvodu a se souhlasem jiného kraje v jeho územním obvodu“), ačkoliv bez souhlasu sousedního kraje nelze takovou smlouvu uzavřít.*

- Čl. 2., ve kterém je popsán výchozí právní stav; tuto část právního rozboru lze hodnotit kladně, avšak současně je nutno vytknout, že obsahuje pouze doslovné citace různých zákonných ustanovení bez jakéhokoliv vysvětlujícího či doplňujícího komentáře, a tudíž v ní zadavatel nespátřuje žádný praktický přínos pro svou činnost.
- Čl. 3., ve kterém jsou uvedeny podmínky pro použití přímého zadání; tuto část právního rozboru lze hodnotit kladně, neboť v ní jsou popsány základní podmínky podle zákona č. 194/2010 Sb. (ZVS) včetně odkazu na § 18 (v bodu 3.1), avšak i zde je nutno vytknout absenci podmínky získání souhlasu s uzavřením smlouvy pro území jiného kraje. Obecné podmínky podle Nařízení 1370/2007 jsou rozebrány v dostatečné míře (v bodu 3.2.). správně je upozorněno i na zvýšený limit smluv malého rozsahu ve výši 7,5 mil. EUR nebo 500 tis. km pro železniční dopravu.
- Čl. 4., ve kterém je popsán postup pro uzavření smlouvy o veřejných službách přímým zadáním podle Nařízení a ZVS; tuto část právního rozboru lze hodnotit kladně, avšak vzhledem k jejímu výrazně teoretickému pojetí nepředstavuje praktický přínos pro činnost zadavatele, chybí v ní jakákoliv praktická doporučení pro postup zadavatele. V této části právního rozboru je poprvé zmíněn souhlas sousedního kraje, není však navrženo na jaké úrovni je souhlas potřeba získat (viz chybějící vazby na zákon o krajích a zákon o HMP). Notifikace 1 rok předem ve věstníku EU a 2 měsíční notifikace jsou v pořádku, včetně upozornění na 15 denní lhůtu stěžovatele/alternativního zájemce, včetně výčtu skutečností, které musí stěžovatel uvést. Dále je řešena související problematika převodu vozidel dle § 20 zákona č. 194/2010 Sb., která je v rámci limitovaného rozsahu právního rozboru popsána dostatečně, i když v praxi představuje problematiku značně složitou. Část o zveřejňování smluv je v pořádku.
- Jako poměrně vážný nedostatek je nutno vytknout, že v právním rozboru zcela chybí doporučení pořizovat dokumentaci o postupu zadavatele v celém kontraktačním procesu, která je nezbytná k tomu, aby byl zadavatel schopen kdykoli (např. na požádání dozorových orgánů) prokázat, jaké kroky při přímém uzavírání smlouvy učinil a jaké měl pro ně důvody. Ačkoliv žádný právní předpis zadavateli přímo neukládá povinnost vést takovou dokumentaci, zadavatel na základě svých zkušeností vnímá tuto povinnost jako velmi podstatnou.
- Jako další poměrně vážný nedostatek je nutno vytknout, že právní rozbor vůbec nezmiňuje, jak by měl zadavatel postupovat v případě obdržení tzv. „alternativní nabídky“. Dle zkušeností zadavatele je tento jev v praxi poměrně častý (např. praxe v dálkové dopravě i v některých krajích), přičemž může mít za následek i vedení tzv. „tržních konzultací“, které je však při přímém zadání problematické, neboť tržní konzultace nejsou nástrojem přímého zadání, nýbrž nástrojem nabídkových řízení. problematičnost jejich využití v přímém zadání spočívá zejména v tom, že mohou přispívat k vytváření úřednický korupčního prostředí. Zadavatel v právním rozboru postrádá řešení této významné problematiky a je toho názoru, že ani v limitovaném rozsahu právního rozboru neměla být tato problematika zcela vynechána.

S ohledem na uplatněné výhrady je prováděna bodová srážka ve výši 2 bodů. “

262. V podrobném popisu hodnocení je u hodnocení kritéria č. 3, subkritéria právní rozbor č. 1 dále uvedeno, že parametrem hodnocení č. 2 právního rozboru je „Jednoznačnost

a srozumitelnost učiněných právních závěrů, včetně jasného definování rizik zvažovaných řešení, jakož i případných možností jejich minimalizace či eliminace (v rámci tohoto parametru bude zohledněna též úroveň, resp. míra „zacílení“ odpovědi na dotazy zadavatele)“.

263. V rámci slovního odůvodnění hodnocení kritéria č. 3, subkritéria právní rozbor č. 1, parametru č. 2 je v podrobném popisu hodnocení u vybraného dodavatele uvedeno: *„Jednotlivé právní závěry, ke kterým zpracovatel dospěl na základě teoretického rozboru, jakož i jejich závěrečné shrnutí uvedené na konci právního rozboru, jsou jednoznačné a srozumitelné, přičemž poskytují odpovědi na dotazy zadavatele související s předmětným kontraktačním procesem v míře naprosto uspokojující potřeby zadavatele. V rámci tohoto aspektu se jeví jako adekvátní plné bodové hodnocení“.*
264. V rámci slovního odůvodnění hodnocení kritéria č. 3, subkritéria právní rozbor č. 1, parametru č. 2 je v podrobném popisu hodnocení u navrhovatele uvedeno: *„Jednotlivé právní závěry, ke kterým zpracovatel dospěl na základě teoretického rozboru, jsou jednoznačné a srozumitelné, avšak jedná se většinou o závěry teoretické (citace právních předpisů), jen s minimálním doplněním vlastních závěrů, upozornění, rad či doporučení ze strany zpracovatele, které by plynuly z předloženého teoretického rozboru. Vzhledem k tomu, že právní rozbor neobsahuje žádné shrnutí jednotlivých právních závěrů, je pro zadavatele také obtížnější je v textu právního rozboru „nalézt“, a tudíž mu právní rozbor poskytuje odpovědi na dotazy související s předmětným kontraktačním procesem ve výrazně méně uspokojující míře. S ohledem na uvedené je prováděna bodová srážka ve výši 4 bodů“.*
265. V podrobném popisu hodnocení je u hodnocení kritéria č. 3, subkritéria právní rozbor č. 1 dále uvedeno, že parametrem hodnocení č. 3 právního rozboru je *„Návaznost závěrů na obsah rozboru a formulované argumenty, tj. zda závěry a doporučení obsažené v právním rozboru mají svůj logický základ v právní argumentaci obsažené v právním rozboru a jsou ve vzájemném souladu“.*
266. V rámci slovního odůvodnění hodnocení kritéria č. 3, subkritéria právní rozbor č. 1, parametru č. 3 je v podrobném popisu hodnocení u vybraného dodavatele uvedeno: *„Právní závěry obsažené na konci právního rozboru plně navazují na obsah právního rozboru a formulované argumenty, tzn. přehledně a jednoduše shrnují obsah právního rozboru a jsou s ním v souladu, obsahují i upozornění na riziko vedení tzv. „kvazinabídkového“ řízení v případě obdržení alternativní nabídky, jakož i doporučení vhodného postupu zadavatele k minimalizaci případných rizik s tím spojených. V rámci tohoto aspektu se jeví jako adekvátní plné bodové hodnocení.“*
267. V rámci slovního odůvodnění hodnocení kritéria č. 3, subkritéria právní rozbor č. 1, parametru č. 3 je v podrobném popisu hodnocení u navrhovatele uvedeno: *„Právní závěr obsažený na konci právního rozboru je formulován pouze obecně a velmi stručně, a to ve smyslu, že všechny podmínky předmětného kontraktačního procesu byly uvedeny v předchozím textu právního rozboru. V tomto obecném závěru zcela chybí návaznost na konkrétní právní závěry a argumenty formulované v předchozím textu právního rozboru, neobsahuje výsledek právního posouzení, názory zpracovatele, upozornění na případná rizika, ani doporučení vhodného postupu zadavatele k jejich minimalizaci. Ačkoliv závěr*

obecně odkazuje na právní argumentaci obsaženou v právním rozboru, nelze ho považovat za dostačující. S ohledem na uvedené je prováděna bodová srážka ve výši 2 bodů.“

268. V podrobném popisu hodnocení je u hodnocení kritéria č. 3, subkritéria právní rozbor č. 1 dále uvedeno, že parametrem hodnocení č. 4 právního rozboru je „Komplexnost zpracované vzorové práce, tj. zda bylo zadavatelem definované zadání zpracováno vyčerpávajícím způsobem, resp. zda se účastník vypořádal se všemi zadavatelem položenými dotazy/resp. se všemi relevantními aspekty příslušné vzorové práce; v rámci tohoto parametru bude zohledněno i to, zda by účastníkem předložená byla pro zadavatele bez dalšího využitelná, anebo zda by bylo zapotřebí dodatečných objasnění/doplnění“.
269. V rámci slovního odůvodnění hodnocení kritéria č. 3, subkritéria právní rozbor č. 1, parametru č. 4 je v podrobném popisu hodnocení u vybraného dodavatele uvedeno: „Právní rozbor v přiměřeném rozsahu řeší relevantní aspekty přímého uzavření nové smlouvy o závazku veřejné služby v železniční dopravě (obsahuje veškeré zadavatelem požadované náležitosti – viz též závěry k bodu 1. shora). Kladně lze hodnotit skutečnost, že právní rozbor je dobře zpracován jak v teoretické rovině, tak z hlediska praktické využitelnosti v rámci činnosti zadavatele. Uchazeč pojal právní rozbor tak, aby se zadavatel, který v rámci své činnosti tento kontraktační proces využívá, mohl seznámit nejen se správným postupem v souladu s právními předpisy, ale aby získal i další poznatky a doporučení, resp. návrhy řešení různých situací, do kterých se může v průběhu tohoto kontraktačního procesu dostat. Právní rozbor tím získává na přidané hodnotě, neboť sám zodpovídá řadu dotazů, které by zadavatel při reálném uzavírání smlouvy pravděpodobně vznesl, resp. upozorňuje zadavatele na aspekty, které by jinak mohly zůstat opomenuty. Právní rozbor se tak pro zadavatele stává snadněji využitelný bez nutnosti provádění větších dodatečných konzultací/objasnění se zpracovatelem. Právnímu rozboru lze vytknout jen drobný nedostatek spočívající v tom, že nezmiňuje související problematiku převodu vozidel dle § 20 zákona č. 194/2010 Sb., která se v rámci činnosti zadavatele vyskytuje a v praxi představuje značně složitou problematiku. S ohledem na uplatněnou výhradu je prováděna bodová srážka ve výši 1 bodu.“
270. V rámci slovního odůvodnění hodnocení kritéria č. 3, subkritéria právní rozbor č. 1, parametru č. 4 je v podrobném popisu hodnocení u navrhovatele uvedeno: „Právní rozbor v přiměřeném rozsahu řeší relevantní aspekty přímého uzavření nové smlouvy o závazku veřejné služby v železniční dopravě, přičemž je velmi dobře zpracován v teoretické rovině (viz např. řeší též upozornění na odkup vozidel podle § 20 zákona č. 194/2010 Sb.), avšak z hlediska praktické využitelnosti v rámci činnosti zadavatele je jeho zpracování výrazně horší. Zpracovatelem popsany návrh praktického postupu se příliš neodchyluje od teoretické části, zpracovatel nevzal v úvahu praktické problémy, které se u přímého zadání často objevují a jejich řešení je nejasné a mnohdy se u různých zadavatelů liší. Problematiku uzavření smlouvy na území dvou sousedních krajů zpracovatel zmiňuje pouze jednou větou, přitom se v praxi jedná o důležité rozhodnutí, které v územní samosprávě činí zastupitelstva v rámci samosprávných kompetencí. Alternativní nabídka, která je největším rizikem a problémem v procesu přímého uzavření smlouvy, není zpracovatelem řešena vůbec. Rovněž absentuje jasné doporučení vést dokumentaci o kontraktačním procesu, která sice není povinná, ale pro případné řízení před odhledovými orgány je nezbytná. S ohledem na uplatněné výhrady je prováděna bodová srážka ve výši 5 bodů.“

271. V podrobném popisu hodnocení je u hodnocení kritéria č. 3, subkritéria právní rozbor č. 1 dále uvedeno, že parametrem hodnocení č. 5 právního rozboru je *„Zohlednění relevantní oficiální /autoritativní) rozhodovací praxe v dané oblasti (české, případně též evropské), a to jak pokud jde o rozsah citované judikatury, tak pokud jde o její relevanci“*.
272. V rámci slovního odůvodnění hodnocení kritéria č. 3, subkritéria právní rozbor č. 1, parametru č. 5 je v podrobném popisu hodnocení u vybraného dodavatele uvedeno: *„právní rozbor v přiměřeném rozsahu pojednává o rozhodovací praxi ÚOHS v dané oblasti, přičemž v malé míře zohledňuje i recentní judikaturu NSS (rozsudek NSS k rozlišení brutto a netto smluv). V rámci tohoto aspektu se jeví jako adekvátní plné bodové hodnocení“*.
273. V rámci slovního odůvodnění hodnocení kritéria č. 3, subkritéria právní rozbor č. 1, parametru č. 5 je v podrobném popisu hodnocení u navrhovatele uvedeno: *„Právní rozbor zmiňuje jen velmi okrajově rozhodovací praxi ÚOHS v dané oblasti, přičemž vůbec nezohledňuje recentní judikaturu. S ohledem na uvedené je prováděna bodová srážka ve výši 5 bodů.“*
274. V podrobném popisu hodnocení je u hodnocení kritéria č. 3, subkritéria právní rozbor č. 1 dále uvedeno, že parametrem hodnocení č. 6 právního rozboru je *„Míra přehlednosti textu (tzv. uživatelský komfort při práci s textem vzorové práce), tj. zejména snadná orientace v textu, vhodná akcentace podstatných informací, v případě právního rozboru též přehledné shrnutí závěrů a doporučení“*.
275. V rámci slovního odůvodnění hodnocení kritéria č. 3, subkritéria právní rozbor č. 1, parametru č. 6 je v podrobném popisu hodnocení u vybraného dodavatele uvedeno: *„Členění textu právního rozboru je přehledné, umožňuje snadnou orientaci v textu, vhodně akcentuje podstatné informace a přehledně shrnuje závěry a doporučení. Uživatelský komfort zadavatele je tudíž na velmi dobré úrovni. V rámci tohoto aspektu se jeví jako adekvátní plné bodové hodnocení.“*
276. V rámci slovního odůvodnění hodnocení kritéria č. 3, subkritéria právní rozbor č. 1, parametru č. 6 je v podrobném popisu hodnocení u navrhovatele uvedeno: *„Členění tetxu právního rozboru je relativně přehledné, avšak orientaci v textu znesnadňuje množství citací konkrétních ustanovení zákonných či jiných norem. Podstatné informace jsou sice v textu tučně zvýrazněny, ale nepromítají se do závěrů právního rozboru. Uživatelský komfort zadavatele je tudíž na nižší úrovni. S ohledem na uvedené je prováděna bodová srážka ve výši 2 bodů.“*
277. V rámci shrnutí hodnocení kritéria č. 3, subkritéria právní rozbor č. 1 je u právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele uvedeno: *„Vzorová práce 1 předložená AK NBN je jako celek hodnocena lépe než Vzorová práce 1 předložená Společností pro ROPID, protože zpracovatel pojednal svůj právní rozbor nejen v rovině teoretické, ale také v rovině praktické, která je pro činnost zadavatele velmi dobře využitelná a přínosná. Za nejdůležitější skutečnosti mající vliv na lepší hodnocení Vzorové práce 1 předložené zpracovatelem AK NBN zadavatel považuje:*
- *analýzu a návrh řešení problematiky nutného souhlasu kraje při smluvním zajištění přepravy pro území dvou krajů;*

- *analýzu a návrh řešení problematiky alternativní nabídky, včetně upozornění na rizika tzv. „kvazinabídkového řízení“, které by ve svém důsledku mohlo vést až k nežádoucímu vytváření úřednický korupčního prostředí;*
- *jasné doporučení pořizovat dokumentaci o průběhu celého kontrakčního procesu s ohledem na zajištění transparentnosti a pro účely případného přezkumného řízení před dohledovými orgány;*
- *doporučení ohledně obsahu smlouvy (zakotvit do smlouvy povinnost dopravce ohledně sdílení informací, které bude potřeba postoupit v případě budoucí soutěže vs. riziko ochrany obchodního tajemství).*
- *Zpracovatel svým praktickým pohledem na zadané téma právního rozboru prokazuje výbornou orientaci v problematice veřejných služeb v přepravě cestujících, která je pro zadavatele naprosto stěžejní.“*

278. V rámci shrnutí hodnocení kritéria č. 3, subkritéria právní rozbor č. 1 je u právního rozboru č. 1 navrhovatele uvedeno: „Vzorová práce 1 předložená Společností pro ROPID je jako celek hodnocena hůře než Vzorová práce 1 předložená AK NBN, protože zpracovatel pojednal právní rozbor v příliš teoretické rovině a nevěnoval pozornost praktickému hledisku, čímž jeho právní rozbor poměrně výrazně zaostal za právním rozbohem AK NBN i za očekáváním zadavatele. Zadavatel má za to, že profesionálním poskytovatelům právních služeb je zřejmé, že zadavatelé od zpracování právního posudku očekávají nikoliv jen získání strohého teoretického právního rozboru – přehledu a citace právních předpisů, resp. jejich relevantních ustanovení dopadajících na řešenou problematiku, ale též, resp. především skutečnost, že zpracovatel vyvodí z podaného teoretického rozboru konkrétní závěry, rady, doporučení pro daný konkrétní případ, tj. kromě teoretické části by měl právní posudek obsahovat též část praktickou/aplikační, která v tomto případě u Společnosti pro ROPID významnou měrou absentuje. S ohledem na v podstatě „neexistující“ závěrečná shrnutí, jakož i s ohledem na nedostatek vlastních „závěrů“ v textu je tato práce příliš teoretická a pro praktické potřeby zadavatele nedostačující.“

279. V rámci shrnutí hodnocení kritéria č. 3 je v podrobném popisu hodnocení uvedena následující tabulka:

Poř. č. nabídky	Účastník	Součet přidělených bodů Vzorová práce 1	Součet přidělených bodů Vzorová práce 1	Přidělené body celkem	Přepočtené body celkem	Vážené body celkem
1.	Advokátní kancelář Němec, Bláha & Navrátilová, s.r.o.	74	23	97	100	40
2.	Společnost pro ROPID	55	24	79	81,44	32,58

280. V části IV. „CELKOVÉ HODNOCENÍ NABÍDEK“ podrobného popisu hodnocení je uvedena následující tabulka znázorňující celkové výsledky hodnocení nabídek

Poř. č. nabídky	Účastník	Nabídková cena	Zkušenosti	Vzorové práce	Body celkem	Pořadí
1.	Advokátní kancelář	38,82	20	40	98,82	1

	Němec, Bláha & Navrátilová, s.r.o.					
2.	Společnost pro ROPID	40	20	32,58	92,58	2

Právní posouzení

281. Navrhovatel ve značné části návrhu napadá hodnocení nabídek, konkrétně hodnocení právního rozboru č. 1, které bylo dle navrhovatele provedeno v rozporu s § 119 odst. 1 zákona a se zásadou rovného zacházení a zásadou transparentnosti, neboť zadavatel při něm zohledňoval parametry, které dle navrhovatele nebyly stanoveny v zadávací dokumentaci.
282. Úřad opětovně konstatuje, že šetřená veřejná zakázka je zadávána ve zjednodušeném režimu dle § 129 a násl. zákona. Navrhovatel v návrhu ve vztahu k hodnocení nabídek namítal porušení § 119 odst. 1 zákona a porušení zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace. Ohledně namítaného porušení § 119 odst. 1 zákona Úřad odkazuje na bod 242. odůvodnění tohoto rozhodnutí, kde konstatoval, že podle § 129 odst. 2 zákona se na postup zadavatele při zadávání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu použije kromě části páté zákona také část první, druhá, desátá až třináctá zákona. Z hlediska systematiky zákona je ust. § 119 odst. 1 zákona zařazeno do části čtvrté zákona, která reguluje zadávání veřejných zakázek v nadlimitním režimu a na postup zadavatele ve zjednodušeném režimu se automaticky nepoužije. Použití § 119 odst. 1 zákona si zadavatel v zadávací dokumentaci v souladu s § 129 odst. 5 zákona ani nevyhradil, a proto nebyl povinen podle § 119 odst. 1 zákona postupovat. K tvrzení navrhovatele, že dle jeho názoru byl zadavatel povinen při zadávání veřejné zakázky dodržet § 119 odst. 1 zákona, neboť ve zprávě o hodnocení nabídek je dle navrhovatele uvedeno, že byla vyhotovena podle § 119 odst. 2 zákona, z čehož navrhovatel dovozuje, že zadavatel při hodnocení nabídek aplikoval § 119 zákona a musel tedy dodržovat i § 119 odst. 1 zákona, Úřad uvádí, že aby byl zadavatel povinen dodržovat § 119 odst. 1 zákona, musel by si jeho aplikaci v souladu s § 129 odst. 5 zákona vyhradit v zadávací dokumentaci. V šetřeném případě však zadavatel v zadávací dokumentaci nestanovil, že bude při hodnocení nabídek aplikovat § 119 odst. 1 zákona, a nebyl tedy povinen se jím při hodnocení nabídek řídit.
283. Zadavatel tedy sice nebyl povinen postupovat podle § 119 odst. 1 zákona, musel však v souladu s § 129 odst. 2 zákona při zadávání veřejné zakázky dodržovat mimo jiné základní zásady stanovené v § 6 (tj. v části první) zákona, tj. zásadu transparentnosti a přiměřenosti, zásadu rovného zacházení a zásadu zákazu diskriminace. Úřad se proto s ohledem na obsah návrhu dále zabýval tím, zda hodnocení právního rozboru č. 1 proběhlo v souladu s požadavky transparentnosti a rovného zacházení. Úřad dodává, že i když zadavatel nebyl povinen při zadávání veřejné zakázky postupovat v souladu s § 119 odst. 1 zákona, podle kterého je zadavatel povinen provést hodnocení nabídek podle pravidel pro hodnocení nabídek uvedených v zadávací dokumentaci, postup, kdy by zadavatel hodnotil něco jiného, než v zadávací dokumentaci stanovil, že hodnotit bude, by jen stěží mohl být považován za souladný se základními zásadami stanovenými v § 6 zákona, které je zadavatel povinen dodržet i při zadávání šetřené veřejné zakázky.
284. K zásadě rovného zacházení Úřad uvádí, že se jí rozumí takový postup zadavatele, kdy je zajištěn stejný přístup ke všem dodavatelům, tj. stejné příležitosti pro všechny dodavatele. Žádný z dodavatelů nesmí být oproti ostatním zvýhodněn či preferován, a to ve všech

stádiích zadávacího řízení. Zásadou rovného zacházení se zabýval Nejvyšší správní soud např. ve svém rozsudku sp. zn. 5 Afs 131/2007-131 ze dne 12. 5. 2008, ve kterém judikoval: *„Při zadávání veřejných zakázek má zvláštní význam zásada rovného zacházení. Tato zásada v sobě obsahuje rovnost příležitostí všech uchazečů a zadavatel ji musí dodržovat v každé fázi procesu zadávání veřejné zakázky. Jejím cílem je podporovat rozvoj zdravé a účinné hospodářské soutěže mezi subjekty, které se zúčastní řízení o zadání veřejné zakázky, a proto ukládá, aby všichni uchazeči měli při vypracování znění jejich nabídek stejné příležitosti. Předpokládá se tedy, že nabídky všech soutěžitelů podléhají stejným podmínkám.“*

285. K zásadě transparentnosti Úřad uvádí, že se jedná o zásadu určující požadavek na postup zadavatele, který musí zajistit zadání veřejné zakázky průhledným způsobem, musí zajistit pořízení dokumentace, jasné vymezení kritérií hodnocení, řádné odůvodnění rozhodnutí a obecně přezkoumatelnost svého postupu (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 30 Af 104/2012 – 51). Transparentnost procesu zadávání veřejných zakázek je nejen podmínkou existence účinné hospodářské soutěže mezi jednotlivými dodavateli, ale také nezbytným předpokladem účelného a efektivního vynakládání veřejných prostředků. Transparentní postup je takový, který nezbuzuje pochybnosti o tom, že zadavatel jedná regulérně. Naopak požadavek transparentnosti není splněn tehdy, pokud jsou v zadavatelově postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele (srov. rozhodnutí Krajského soudu v Brně ve věci sp. zn. 31 Ca 166/2005). Tento závěr je rovněž v plném souladu s výkladem zásady transparentnosti ze strany Soudního dvora Evropské unie, např. stanoviskem generální advokátky Christine Stix-Hackl ze dne 12. 4. 2005 ve věci C-231/03 Coname, které shrnuje dosavadní judikaturu Soudního dvora, a k problému uvádí, že *„transparentnost podle směrnic obsahuje více než pouhé aspekty spojené s publicitou konkrétních zadávacích řízení (...) Kromě toho princip transparentnosti představuje naopak vůdčí zásadu pro celé zadávací řízení. K tomu patří rovněž například přezkoumatelnost rozhodnutí zadavatele a obecně objektivní postup během zadávacího řízení“*.
286. Úřad dodává, že i když se výše uvedené rozsudky vztahují k právní úpravě obsažené v zákoně č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, lze jejich závěry plně vztáhnout i na nynější právní úpravu zásady rovného zacházení a zásady transparentnosti obsaženou v zákoně, a tedy i na šetřenou veřejnou zakázku.
287. Pokud jde o přezkum provedeného hodnocení nabídek, Úřad považuje za důležité upozornit na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 A 9/2002 – 62 ze dne 16. 3. 2004, ve kterém Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že *„přezkumná činnost orgánu dohledu spočívá v kontrole, zda byly řádně dodrženy předepsané postupy a úkony zajišťující rámec pro vlastní posouzení a hodnocení nabídek. Žalobkyně však v podané žalobě zpochybňuje zákonnost vlastního posouzení nabídky, resp. nevhodnost nabídky vybraného uchazeče. Přitom právě zde je hranice, kterou žalovaný (tj. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže) nesmí překročit, neboť potom by se stal hodnotitelem jednotlivých nabídek. Jeho pravomoci sahají do úrovně těch činností zadavatele, které vytvářejí prostor pro fair podmínky pro účast uchazečů v soutěži, ale končí tam, kde nastupuje vlastní úvaha o tom, která nabídka splnila konkrétní kritérium a v jaké kvalitě. Nelze přezkoumávat úvahy členů hodnotící komise, neboť tím by se žalovaný ve svých důsledcích sám stylizoval do role zadavatele a určoval by, která zakázka*

má vyhovět zadaným kritériím a také v soutěži zvítězit. Orgán dohledu nemůže přebírat zodpovědnost za výběr nevhodnější nabídky, neboť k tomu nemá ani odborné předpoklady, totéž nelze požadovat ani po soudu. Úkolem obou je kontrola rámce, v němž se výběr provádí, nikoliv samotné kvality výběru. V opačném případě by se totiž výběr nevhodnější nabídky mohl stát záležitostí znaleckých posudků a pak by existence zákona postrádala smysl.“ K procesu hodnocení nabídek soud dále uvedl: „Vlastní akt posouzení a hodnocení nabídek, pokud je napadán, nemůže podléhat dohledové činnosti, neboť jde o nikoli dodržení zákonem stanovených postupů, ale o myšlenkový proces odehrávající se ve sféře vědomí hodnotitelů. Členové komise nehodnotí shromážděné informace a poznatky podle obecných zásad práva procesního jako důkazy a nejednají a nerozhodují ve správním řízení.“ Vzhledem k uvedenému Úřad prováděl posouzení zejména v té rovině, zda zadavatel skutečně hodnotil nabídky a v nich obsažené skutečnosti tak, jak předem stanovil v zadávací dokumentaci. Podstatou subjektivního hodnotícího kritéria je, že v hodnocení je možné vyjádřit názor hodnotící komise, založený na odborných znalostech a zkušenostech. Úřad tedy nemůže opětovně provádět hodnocení jednotlivých nabídek tak, jak je provedla hodnotící komise, neboť takový postup není v jeho pravomoci.

288. Z dokumentace o zadávacím řízení Úřad zjistil následující. Zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil dílčí kritéria hodnocení: „Nabídková cena“ s váhou 40 %, „Zkušenosti členů realizačního týmu“ s váhou 20 % a „Kvalita zpracování právních rozborů“ s váhou 40 %. V rámci dílčího kritéria hodnocení „Kvalita zpracování právních rozborů“ zadavatel hodnotil 2 subkritéria: „Právní rozbor k otázce přímého uzavření nové smlouvy o závazku veřejné služby v železniční dopravě“ (tj. právní rozbor č. 1) a „Vypracování zadávací dokumentace“. Zadavatel stanovil následující zadání právního rozboru č. 1: *„Dodavatel zpracuje právní stanovisko ohledně postupu objednatele, kterým bude Hlavní město Praha (zastoupeno organizací ROPID ve smyslu § 6 zákona č. 194/2010 Sb.), při přímém uzavření nové smlouvy o poskytování veřejných služeb v přepravě cestujících s konkrétním vybraným dopravcem v rámci železniční dopravy (linka bude vedena po území hlavního města Prahy a Středočeského kraje). Dodavatel se bude ve vzorové práci zabývat zejména specifikací jednotlivých kroků, které by měl objednatel učinit, identifikací potenciálních problémových situací spolu s návrhem možností jejich řešení a popisem souvisejících rizik včetně doporučení k jejich eliminaci či alespoň zmírnění“.*
289. Dále zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil, že kvalitu právního rozboru č. 1 bude hodnotit podle 6 parametrů:
1. Celková odborná právní úroveň vzorové práce, tj. zda vzorová práce po právní stránce nevykazuje jakékoliv zjevné nesprávnosti či dokonce rozpor s platnými právními předpisy (v případě právního rozboru též kvalita právní argumentace a náležité odůvodnění uváděných právních závěrů) (dále jen „parametr č. 1“).
 2. Jednoznačnost a srozumitelnost učiněných právních závěrů, včetně jasného definování rizik zvažovaných řešení, jakož i případných možností jejich minimalizace či eliminace (v rámci tohoto parametru bude zohledněna též úroveň, resp. míra „zacílení“ odpovědi na dotazy zadavatele) (dále jen „parametr č. 2“).

3. Návaznost závěrů na obsah rozboru a formulované argumenty, tj. zda závěry a doporučení obsažené v právním rozboru mají svůj logický základ v právní argumentaci obsažené v právním rozboru a jsou ve vzájemném souladu (dále jen „parametr č. 3“).
4. Komplexnost zpracované vzorové práce, tj. zda bylo zadavatelem definované zadání zpracováno vyčerpávajícím způsobem, resp. zda se účastník vypořádal se všemi zadavatelem položenými dotazy, resp. se všemi relevantními aspekty příslušné vzorové práce; v rámci tohoto parametru bude zohledněno i to, zda by účastníkem předložená práce byla pro zadavatele bez dalšího využitelná, anebo zda by bylo zapotřebí dodatečných objasnění/doplnění (dále jen „parametr č. 4“).
5. Zohlednění relevantní oficiální (autoritativní) rozhodovací praxe v dané oblasti (české, případně též evropské), a to jak pokud jde o rozsah citované judikatury, tak pokud jde o její relevanci (dále jen „parametr č. 5“).
6. Míra přehlednosti textu (tzv. uživatelský komfort při práci s textem vzorové práce), tj. zejména snadná orientace v textu, vhodná akcentace podstatných informací, přehledné shrnutí závěrů a doporučení (dále jen „parametr č. 6“).

290. Navrhovatel v návrhu popisoval jednotlivé parametry, podle kterých zadavatel hodnotil právní rozborů č. 1 účastníků zadávacího řízení, a u každého parametru uvedl, v čem shledává porušení zákona ze strany zadavatele. Úřad se proto dále zabýval namítanými pochybeními v rámci jednotlivých parametrů hodnocení.

Parametr č. 1 „Celková odborná právní úroveň“

291. Navrhovatel v návrhu uvedl, že zadavatel postupoval v rámci hodnocení právního rozboru č. 1, parametru č. 1 v rozporu se zákonem, neboť při hodnocení právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele zohledňoval výčet použitých podkladů, kladně hodnotil uvedení metodického pokynu Ministerstva dopravy a uvedení tzv. Čtvrtého železničního balíčku, velmi kladně hodnotil řešení přesahu do území jiného kraje, uvedení konkrétního postupu při notifikaci, zveřejňovací povinnosti k uzavřené smlouvě a upozornění na výjimku pro ČD. Dále navrhovatel považuje za rozporné se zákonem, že zadavatel v rámci parametru č. 1 právního rozboru č. 1 kladně hodnotil řešení problematiky tzv. alternativních nabídek, problematiky pořizování dokumentace v souvislosti s přímým uzavíráním smlouvy, problematiky námitek možných subjektů a navazujícího řízení před Úřadem, problematiky rozlišení tzv. brutto vs. netto smlouvy, problematiky informační povinnosti a uvedení výhledu do budoucnosti. Zadavatel dle navrhovatele v zadávací dokumentaci nestanovil, že bude tyto skutečnosti v rámci hodnocení parametru č. 1 právního rozboru č. 1 hodnotit. Pokud zadavatel zamýšlel takové skutečnosti v rámci hodnocení parametru č. 1 právního rozboru č. 1 hodnotit, měl to dle navrhovatele v zadávací dokumentaci uvést.

292. Za nezákonné navrhovatel považuje hodnocení parametru č. 1 právního rozboru č. 1 také z toho důvodu, že zadavatel při tomto hodnocení u navrhovatele negativně hodnotil skutečnost, že navrhovatelem uvedený výčet právních předpisů není komplexní, neboť zadavatel v zadávací dokumentaci dle navrhovatele nepožadoval, aby byl v právním rozboru uveden nějaký výčet právních předpisů. Zadavatel při hodnocení parametru č. 1 právního rozboru č. 1 podle navrhovatele postupoval v rozporu se zákonem také tím, že hodnotil jako nedostatek skutečnost, že navrhovatel ve výčtu právních předpisů neuvedl metodický pokyn

Ministerstva dopravy a nevedl „HMP, resp. Stšk“, že navrhovatelův výčet právních předpisů neobsahuje zákonnou úpravu vztahující se k územní samosprávě, že v právním rozboru č. 1 navrhovatele není dostatečně řešena problematika týkající se získávání souhlasu sousedního kraje, že v něm chybí jakákoliv praktická doporučení pro postup zadavatele a doporučení pořizovat dokumentaci o postupu zadavatele v celém kontraktačním procesu, že zde není řešena problematika „alternativní nabídky“. Zadavatel se dle navrhovatele dopustil při hodnocení parametru č. 1 právního rozboru č. 1 porušení zákona také tím, že navrhovateli vytýkal uvedení citací zákonných ustanovení bez uvedení vysvětlujícího či doplňujícího komentáře. Navrhovatel je toho názoru, že pokud zadavatel považoval řešení těchto problematik za důležité, měl to uvést v zadávací dokumentaci.

293. Úřad po přezkoumání obsahu dokumentace o zadávacím řízení zjistil následující.
294. Zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil, že v rámci parametru č. 1 bude u právních rozborů č. 1 hodnotit celkovou odbornou právní úroveň vzorové práce, kvalitu právní argumentace a náležité odůvodnění uváděných právních závěrů. Ze zadávací dokumentace dále plyne, že v rámci celkové odborné právní úrovně bude zadavatel hodnotit, zda vzorová práce po právní stránce nevykazuje jakékoliv zjevné nesprávnosti či dokonce rozpor s platnými právními předpisy. Z toho tedy vyplývá, že aby daný právní rozbor č. 1 získal v rámci parametru č. 1 plný počet bodů, nesmí po právní stránce vykazovat jakékoliv zjevné nesprávnosti či rozpor s platnými právními předpisy, musí obsahovat kvalitní právní argumentaci a náležité odůvodnění uváděných právních závěrů.
295. Zadavatel v podrobném popisu hodnocení právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele u parametru č. 1 uvedl, že právní rozbor vybraného dodavatele nevykazuje po právní stránce rozpor s platnými právními předpisy ani mu nelze vytknout žádné zásadní zjevné nesprávnosti. Současně zde zadavatel uvedl, že kvalita právní argumentace a odůvodnění uváděných právních závěrů jsou na profesionální úrovni. Dále zadavatel v podrobném popisu hodnocení právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele popisuje a vyjadřuje se k jednotlivým bodům právního rozboru, přičemž všechny body právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele hodnotí kladně. Zadavatel vybranému dodavateli přidělil v rámci parametru č. 1 plný počet, tj. 30, bodů (viz bod 260. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
296. V podrobném popisu hodnocení právního rozboru č. 1 navrhovatele zadavatel u parametru č. 1 rovněž uvedl, že právní rozbor č. 1 navrhovatele nevykazuje po právní stránce rozpor s platnými právními předpisy ani mu nelze vytknout žádné zásadní zjevné nesprávnosti. Rovněž kvalita právní argumentace a odůvodnění uváděných právních závěrů jsou dle zadavatele v případě právního rozboru č. 1 navrhovatele na profesionální úrovni. Dále se zadavatel v podrobném popisu hodnocení právního rozboru č. 1 navrhovatele vyjádřil k jednotlivým bodům právního rozboru, jakož i k obsahu právního rozboru č. 1 jako celku a popsal, jaké nedostatky v něm shledává. Konkrétně zadavatel navrhovateli v rámci hodnocení parametru č. 1 vytýkal, že jím uvedený výčet právních předpisů není komplexní, že navrhovatel ve výčtu právních předpisů nevedl metodický pokyn Ministerstva dopravy ani „HMP, resp. Stšk“, že navrhovatelův výčet právních předpisů neobsahuje zákonnou úpravu vztahující se k územní samosprávě, že v právním rozboru č. 1 navrhovatele není dostatečně řešena problematika týkající se získávání souhlasu sousedního kraje, že v právním rozboru navrhovatele chybí jakákoliv praktická doporučení pro postup zadavatele a doporučení pořizovat dokumentaci o postupu zadavatele v celém kontraktačním procesu

a že zde není řešena problematika „alternativní nabídky“. Zadavatel v podrobném popisu hodnocení parametru č. 1 právního rozboru č. 1 navrhovatele uvedl, že vzhledem k některým výhradám provedl v rámci parametru č. 1 u právního rozboru č. 1 navrhovatele bodovou srážku ve výši 2 bodů (viz bod 261. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

297. Úřad na základě výše uvedeného konstatuje, že pokud zadavatel navrhovateli v rámci hodnocení parametru č. 1 u právního rozboru č. 1 provedl bodovou srážku ve výši 2 bodů za nedostatečné zpracování některých problematik, pak toto hodnocení neproběhlo v souladu se zásadou transparentnosti, neboť zadavatel hodnotil v rámci parametru č. 1 skutečnosti, které nebyly uvedeny v zadávací dokumentaci. Zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil, že v rámci parametru č. 1 bude u právních rozborů č. 1 hodnotit odbornou právní úroveň (tj. zda vzorová práce po právní stránce nevykazuje jakékoliv zjevné nesprávnosti či dokonce rozpor s platnými právními předpisy) a kvalitu právní argumentace a náležité odůvodnění uváděných právních závěrů. Jak u právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele, tak i u právního rozboru č. 1 navrhovatele zadavatel v podrobném popisu hodnocení shodně uvedl, že jejich právní rozborů č. 1 nevykazují po právní stránce rozpor s platnými právními předpisy ani jim nelze vytknout žádné zásadní zjevné nesprávnosti a že kvalita právní argumentace a odůvodnění uváděných právních závěrů jsou dle zadavatele na profesionální úrovni. Popis odůvodnění hodnocení aspektů, které zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil, že bude v rámci parametru č. 1 hodnotit (tj. zda vzorová práce po právní stránce nevykazuje jakékoliv zjevné nesprávnosti či dokonce rozpor s platnými právními předpisy a kvalitu právní argumentace a náležité odůvodnění uváděných právních závěrů), je tedy u obou právních rozborů č. 1 stejný.
298. Zadavatel v rámci popisu hodnocení parametru č. 1 právních rozborů č. 1 vybraného dodavatele a navrhovatele sice dále popisuje jednotlivé body každého právního rozboru, ke kterým se blíže vyjadřuje a uvádí, proč považuje daný právní rozbor za komplexní nebo proč mu v právním rozboru schází nějaká problematika, kterou měl dodavatel vzhledem k zadání do právního rozboru zahrnout. Nicméně to, zda je daný právní rozbor komplexní vzhledem k jeho zadání a zda právní rozbor obsahuje veškeré aspekty, nemělo být předmětem hodnocení v rámci parametru č. 1, kde mělo být hodnoceno pouze to, zda právní rozbor č. 1 po právní stránce nevykazuje jakékoliv zjevné nesprávnosti či dokonce rozpor s platnými právními předpisy, kvalita právní argumentace a náležité odůvodnění uváděných právních závěrů. Úřad je tedy toho názoru, že zadavatel neměl navrhovateli za nedostatky spočívající v nezahrnutí některých problematik do právního rozboru strhnout v rámci parametru č. 1 body. Pro úplnost Úřad dodává, že komplexnost zpracované vzorové práce, tj. to, zda bylo zadavatelem definované zadání zpracováno vyčerpávajícím způsobem, resp. zda se účastník vypořádal se všemi relevantními aspekty vzorové práce, mělo být hodnoceno až v rámci parametru č. 4.
299. Úřad tak uzavírá, že zadavatel nedodržel při zadávání veřejné zakázky zásadu transparentnosti stanovenou v § 6 odst. 1 zákona tím, že navrhovateli v rámci hodnocení parametru č. 1 právního rozboru č. 1 strhnul 2 body za nedostatečné zpracování některých problematik, které měl navrhovatel dle zadavatele vzhledem k zadání do právního rozboru zahrnout, neboť v rámci parametru č. 1 měl zadavatel u právních rozborů č. 1 hodnotit pouze to, zda právní rozbor č. 1 po právní stránce nevykazuje jakékoliv zjevné nesprávnosti či

rozpor s platnými právními předpisy, kvalitu právní argumentace a náležité odůvodnění uváděných právních závěrů.

300. Podle § 263 odst. 2 zákona nedodrží-li zadavatel pravidla stanovená pro zadání veřejné zakázky nebo pro zvláštní postupy podle části šesté, přičemž tím ovlivní nebo může ovlivnit výběr dodavatele nebo výběr návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele. Úřad proto dále přistoupil k posouzení toho, zda zadavatel tím, že při hodnocení právních rozborů č. 1 v rámci parametru č. 1 nedodržel zásadu transparentnosti, ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr dodavatele, tj. zda byla naplněna podmínka vlivu netransparentního hodnocení právních rozborů č. 1 v rámci parametru č. 1 na výběr dodavatele.
301. K této otázce se například vyjádřil Krajský soud v Brně v rozsudku č. j. 62 Af 120/2013-156 ze dne 26. 3. 2015, když uvedl, že *„dospěje-li tedy žalovaný k závěru, že zadavatel ZVZ porušil, pak je dále rozhodující, zda takový úkon podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejhodnější nabídky, tj. zda v příčinné souvislosti s porušením ZVZ ze strany zadavatele došlo nebo alespoň mohlo dojít k výběru jiné nabídky, než jak by bylo učiněno, pokud by zadavatel zákon neporušil. Podstatnost ovlivnění pořadí je tu třeba v zásadě dovozovat z výsledku posouzení skutečnosti, zda existuje alespoň potenciální možnost, že v důsledku porušení ZVZ zadavatelem se může stát vítězem zadávacího řízení jiná osoba, než by se jí stala za situace, pokud by zadavatel ZVZ neporušil.“* Z toho tedy vyplývá, že v případě, kdy zadavatel nedodrží pravidlo stanovené zákonem, postačuje k uložení nápravného opatření potenciální možnost, že k podstatnému ovlivnění výběru dodavatele mohlo dojít. Ačkoliv se citovaný rozsudek Krajského soudu týkal případu, kdy bylo rozhodováno na základě zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, a jednalo se o rozhodování o spáchání správního deliktu zadavatelem, lze z něho plynoucí závěry analogicky aplikovat i na řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, v němž je rozhodováno o uložení nápravného opatření podle § 263 odst. 2 zákona, neboť i v tomto případě je uložení nápravného opatření Úřadem podmíněno nedodržením pravidel ze strany zadavatele stanovených pro zadání veřejné zakázky, kdy tento postup současně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr dodavatele, což je obdobná formulace, jakou ve vztahu ke správnímu deliktu používala předchozí právní úprava.
302. Zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil, že nabídky budou hodnoceny dle jejich ekonomické výhodnosti, a to dle dílčích kritérií hodnocení „Nabídková cena“ s váhou 40 %, „Zkušenosti členů realizačního týmu“ s váhou 20 % a „Kvalita zpracování právních rozborů“, tj. kritérium hodnocení č. 3, s váhou 40 % (viz bod 253. odůvodnění tohoto rozhodnutí). V rámci dílčího kritéria hodnocení „Kvalita zpracování právních rozborů“ pak zadavatel hodnotil jednak zpracování právního rozboru č. 1, za který mohli dodavatelé získat maximálně 75 bodů, a jednak zpracování vzorové práce č. 2: „Vypracování zadávací dokumentace“, za kterou mohli dodavatelé získat maximálně 25 bodů. Právní rozborů č. 1 byly hodnoceny dle 6 parametrů.
303. Úřad z tabulky uvedené v podrobném popisu hodnocení zjistil, že nabídka navrhovatele obdržela v rámci hodnocení dílčího kritéria hodnocení „Nabídková cena“ 40 bodů, v rámci hodnocení dílčího kritéria hodnocení „Zkušenosti členů realizačního týmu“ 20 bodů a v rámci dílčího kritéria hodnocení „Kvalita zpracování právních rozborů“ 32,58 bodů. V rámci dílčího kritéria hodnocení „Kvalita zpracování právních rozborů“ navrhovatel obdržel za zpracování

právního rozboru č. 1 55 bodů a za zpracování vzorové práce č. 2 „Vypracování zadávací dokumentace“ 24 bodů.

304. Nabídka vybraného dodavatele obdržela v rámci hodnocení dílčího kritéria hodnocení „Nabídková cena“ 38,82 bodů, v rámci hodnocení dílčího kritéria hodnocení „Zkušenosti členů realizačního týmu“ 20 bodů a v rámci dílčího kritéria hodnocení „Kvalita zpracování právních rozborů“ 40 bodů. V rámci dílčího kritéria hodnocení „Kvalita zpracování právních rozborů“ vybraný dodavatel obdržel za zpracování právního rozboru č. 1 74 bodů a za zpracování vzorové práce č. 2 „Vypracování zadávací dokumentace“ 23 bodů.
305. V rámci jednotlivých parametrů, podle kterých byly právní rozborů č. 1 hodnoceny, obdrželi účastníci zadávacího řízení následující počet bodů.

Hodnocený parametr	AK NBN		Společnost pro ROPID	
	Max. počet bodů	Přidělený počet bodů	Max. počet bodů	Přidělený počet bodů
Celková právní úroveň vzorové práce	30	30	30	28
Jednoznačnost a srozumitelnost učiněných právních závěrů	10	10	10	6
Návaznost závěrů na obsah rozboru a formulované argumenty	5	5	5	3
Komplexnost zpracované vzorové práce	10	9	10	5
Zohlednění relevantní oficiální (autoritativní) rozhodovací praxe	10	10	10	5
Míra přehlednosti textu (tzv. uživatelský komfort při práci s textem vzorové práce)	10	10	10	8

306. Jak Úřad konstatoval výše, zadavatel se při hodnocení nabídek dopustil porušení zásady transparentnosti, když navrhovatel v rámci hodnocení parametru č. 1 právního rozboru č. 1 strhnul 2 body za nedostatečné zpracování některých problematik, které měl navrhovatel dle zadavatele vzhledem k zadání do právního rozboru zahrnout, ačkoliv v rámci parametru č. 1 měl zadavatel u právních rozborů č. 1 hodnotit pouze to, zda právní rozbor č. 1 po právní stránce nevykazuje jakékoliv zjevné nesprávnosti či rozpor s platnými právními předpisy, kvalitu právní argumentace a náležité odůvodnění uváděných právních závěrů. Pokud by zadavatel postupoval v souladu se zákonem a právnímu rozboru č. 1 navrhovatele by v rámci hodnocení parametru č. 1 přidělil plný počet bodů, tj. 30, pak by nabídka podaná navrhovatelem (po připočtení bodů, které navrhovatel obdržel v rámci ostatních hodnocených parametrů a bodů obdržených za zpracování vzorové práce č. 2 a po přepočítání těchto bodů váhou předmětného dílčího kritéria 40 %) obdržela v rámci dílčího kritéria hodnocení „Kvalita zpracování právních rozborů“ celkem 33,4 bodů (namísto 32,58

bodů). Nabídka navrhovatele by tedy celkově získala 93,4 bodů, přičemž nabídka vybraného dodavatele získala celkem 98,82 bodů, což znamená, že nejvyšší počet bodů by získala nabídka vybraného dodavatele a nabídka navrhovatele by skončila jako druhá v pořadí.

307. Z výše uvedeného tedy dle Úřadu vyplývá, že porušení zákona zadavatelem popsané v bodě 299. odůvodnění tohoto rozhodnutí neovlivnilo ani nemohlo ovlivnit výběr dodavatele a není tak naplněna podmínka pro uložení nápravného opatření dle § 263 odst. 2 zákona spočívající v existenci alespoň potenciálního vlivu na výběr dodavatele.
308. Vzhledem k výše uvedenému se Úřad zabýval dalšími namítanými pochybeními zadavatele, kterých se měl dle navrhovatele dopustit při hodnocení právních rozborů č. 1 v rámci ostatních parametrů hodnocení.

Parametr č. 2 „Jednoznačnost a srozumitelnost učiněných právních závěrů“

309. Navrhovatel v návrhu uvedl, že považuje hodnocení právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele v rámci parametru č. 2 za netransparentní, neboť v rámci podrobného popisu hodnocení zadavatel uvedl, že právní rozbor vybraného dodavatele poskytuje odpovědi na dotazy zadavatele související s předmětným kontrakčním procesem v míře naprosto uspokojující potřeby zadavatele, ačkoliv zadavatel v zadávací dokumentaci žádné konkrétní potřeby, představy či požadavky dle navrhovatele nestanovil. Navrhovatel považuje za netransparentní rovněž konstatování zadavatele, že právní rozbor č. 1 vybraného dodavatele poskytuje odpovědi na dotazy zadavatele, když zadavatel dle navrhovatele žádné konkrétní dotazy nestanovil. Navrhovateli tak není zřejmé, o jaké dotazy se jedná. Úřad k tomu uvádí následující.
310. Zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil, že v rámci parametru č. 2 bude u právních rozborů č. 1 hodnotit jednoznačnost a srozumitelnost učiněných právních závěrů, včetně jasného definování rizik zvažovaných řešení, jakož i případných možností jejich minimalizace či eliminace, kdy v rámci tohoto parametru bude zohledněna též úroveň, resp. míra „zacílení“ odpovědí na dotazy zadavatele.
311. Zadavatel v podrobném popisu hodnocení právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele u parametru č. 2 uvedl, že jednotlivé právní závěry, ke kterým vybraný dodavatel dospěl na základě teoretického rozboru, jakož i jejich závěrečné shrnutí uvedené na konci právního rozboru, jsou jednoznačné a srozumitelné, přičemž poskytují odpovědi na dotazy zadavatele související s předmětným kontrakčním procesem v míře naprosto uspokojující potřeby zadavatele.
312. Úřad považuje za zásadní uvést, že zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil následující zadání právního rozboru č. 1: *„Dodavatel zpracuje právní stanovisko ohledně postupu objednatele, kterým bude Hlavní město Praha (zastoupeno organizací ROPID ve smyslu § 6 zákona č. 194/2010 Sb.), při přímém uzavření nové smlouvy o poskytování veřejných služeb v přepravě cestujících s konkrétním vybraným dopravcem v rámci železniční dopravy (linka bude vedena po území hlavního města Prahy a Středočeského kraje). Dodavatel se bude ve vzorové práci zabývat zejména specifikací jednotlivých kroků, které by měl objednatel učinit, identifikací potenciálních problémových situací spolu s návrhem možností jejich řešení a popisem souvisejících rizik včetně doporučení k jejich eliminaci či alespoň zmírnění“.* V souladu s rozhodnutím předsedy pak Úřad konstatuje, že pokud zadavatel v zadávací

dokumentaci stanovil, že bude v rámci parametru č. 2 hodnotit mj. míru „zacílení“ odpovědí na dotazy zadavatele, pak je dle Úřadu zřejmé, že dotazy, jejichž zodpovězení mělo být v rámci parametru č. 2 hodnoceno, vyplývají právě z výše uvedené citace zadání právního rozboru č. 1. V zadání právního rozboru č. 1 v zadávací dokumentaci je dle Úřadu jednoznačně uvedeno, čím se měl právní rozbor č. 1 zabývat, tj. že měl specifikovat jednotlivé kroky, které by měl objednatel učinit, identifikovat potenciální problémové situace a obsahovat návrh možností jejich řešení a popis souvisejících rizik včetně doporučení k jejich eliminaci či alespoň zmírnění. Pokud zadavatel v podrobném popisu hodnocení uvedl, že jednotlivé právní závěry právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele poskytují odpovědi na dotazy zadavatele související s předmětným kontraktačním procesem v míře naprosto uspokojující potřeby zadavatele, pak je dle Úřadu zřejmé, že jsou tím myšleny dotazy zadavatele vyplývající právě ze zadání právního rozboru č. 1.

313. K tvrzení navrhovatele, že zadavatel měl v zadávací dokumentaci specifikovat své potřeby, představy či požadavky, Úřad uvádí, že potřeby, představy či požadavky zadavatele ve vztahu k právnímu rozboru č. 1 vyplývají ze zadání právního rozboru č. 1. Zadavatel v rámci zadání právního rozboru č. 1 uvedl, čím se mají právní rozborů č. 1 zabývat, tj. definoval tak své potřeby, představy či požadavky. Na dodavatelích poté bylo, jak tyto potřeby, představy či požadavky zadavatele zohlední ve svých právních rozbořech, což bylo následně předmětem hodnocení právních rozborů č. 1. Požadavkem zadavatele například bylo, aby dodavatelé identifikovali problémové situace. Na dodavatelích poté bylo, jaké konkrétní problémové situace ve svých právních rozbořech uvedou. Pokud by zadavatel v zadávací dokumentaci sám stanovil, jaké konkrétní problémové situace mají dodavatelé ve svých právních rozbořech č. 1 uvést a zabývat se jimi, neměl by poté fakticky co hodnotit. Dle Úřadu ze zákona nevyplývá, že lze po zadavateli požadovat, aby v zadávací dokumentaci uvedl každý jednotlivý aspekt související s danou problematikou, který bude v rámci hodnocení právních rozborů č. 1 hodnotit kladně nebo záporně. Účastníci zadávacího řízení na základě zadání právního rozboru č. 1 uvedeného v zadávací dokumentaci zpracovávali své právní rozborů. Pokud zadavatel nezná konkrétní znění právních rozborů, nemůže dopředu ani vědět, jakou konkrétní skutečnost jim bude v rámci hodnocení jednotlivých parametrů stanovených v zadávací dokumentaci vytýkat nebo co u nich bude hodnotit kladně. Pokud by navíc zadavatel v rámci zadání právních rozborů přesně specifikoval každý jednotlivý aspekt související s danou problematikou, který bude v rámci hodnocení právních rozborů č. 1 hodnotit kladně, pak by hodnocení právních rozborů postrádalo smysl, neboť by zadavatel pravděpodobně obdržel velmi obdobné právní rozborů, ve kterých by byly uvedeny stejné skutečnosti, a zadavatel by tak vlastně neměl co hodnotit.
314. Navrhovatel v rámci hodnocení parametru č. 2 dále namítal, že zadavatel postupoval v rozporu se zákonem, když negativně hodnotil skutečnost, že navrhovatel v právním rozboru č. 1 neuvedl shrnutí jednotlivých právních závěrů; dle navrhovatele zadavatel v zadávací dokumentaci žádné shrnutí jednotlivých právních závěrů nepožadoval.
315. K tomu Úřad uvádí, že zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil, že bude v rámci parametru č. 2 hodnotit jednoznačnost a srozumitelnost učiněných právních závěrů. Úřad je toho názoru, že neuvedení shrnutí právních závěrů zcela jistě může mít vliv na jednoznačnost a srozumitelnost právních závěrů. Pokud tedy zadavatel hodnotil jednoznačnost a srozumitelnost právních závěrů právního rozboru č. 1 a navrhovateli v rámci hodnocení

jednoznačnosti a srozumitelnosti právních závěrů vytknul neuvedení shrnutí jednotlivých právních závěrů, nelze dle Úřadu učinit závěr, že by zadavatel hodnotil to, co předem nebylo stanoveno v zadávací dokumentaci. Hodnotící komise dle Úřadu hodnotila to, co zadavatel uvedl, že hodnotit bude, tj. jednoznačnost a srozumitelnost učiněných právních závěrů. Úřad opětovně upozorňuje na to, že se jedná o subjektivní hodnotící kritérium, při jehož hodnocení mají nezastupitelnou roli odborné znalosti osoby či osob provádějících hodnocení. Úřad může přezkoumat pouze to, zda zadavatel hodnotil právní rozbor způsobem, který si předem sám stanovil v zadávací dokumentaci, nikoliv opětovně provádět hodnocení jednotlivých právních rozborů, jak jej provedla hodnotící komise.

316. Navrhovatel namítal také to, že zadavatel v rámci popisu hodnocení parametru č. 2 právního rozboru č. 1 navrhovatele uvedl, že *„mu právní rozbor poskytuje odpovědi na dotazy související s předmětným kontrakčním procesem ve výrazně méně uspokojující míře“*. Navrhovateli není zřejmé, co zadavatel rozumí pojmem *„ve výrazně méně uspokojující míře“* a rovněž mu není zřejmé, o jaké dotazy zadavatele se jedná, když zadavatel v zadávací dokumentaci žádné dotazy transparentně nestanovil. Úřad k tomu uvádí, že se neztotožnil s názorem navrhovatele, že z výrazu *„ve výrazně méně uspokojující míře“* není zřejmé, co jím zadavatel rozumí. Zadavatel v předmětném zadávacím řízení obdržel 2 nabídky. Pokud tedy zadavatel v podrobném popisu hodnocení uvedl, že mu právní rozbor č. 1 vybraného dodavatele poskytuje odpovědi na dotazy v míře naprosto uspokojující potřeby zadavatele a že mu právní rozbor č. 1 navrhovatele poskytuje odpovědi na dotazy ve výrazně méně uspokojující míře, přičemž v podrobném popisu hodnocení uvedl i důvody, které ho k takovému závěru vedly (tj. že se v případě právních závěrů, ke kterým navrhovatel v právním rozboru č. 1 dospěl, většinou jedná o teoretické závěry s minimálním doplněním vlastních závěrů, upozornění či doporučení a že právní rozbor č. 1 navrhovatele neobsahuje žádné shrnutí jednotlivých právních závěrů, a proto je pro zadavatele obtížnější je v textu *„nalézt“*), je dle Úřadu zcela zřejmé, že zadavatel prostřednictvím předmětného tvrzení vyjádřil to, že právní rozbor č. 1 vybraného dodavatele dle zadavatele poskytuje odpovědi na dotazy lépe než právní rozbor č. 1 navrhovatele, přičemž tento svůj závěr dostatečně odůvodnil. Ohledně *„dotazů zadavatele“* Úřad odkazuje na předešlou část tohoto rozhodnutí (viz bod 312. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
317. Vzhledem k výše uvedenému Úřad uvádí, že neshledal, že by se zadavatel tím, že v rámci hodnocení parametru č. 2 právního rozboru č. 1 hodnotil míru zodpovězení dotazů zadavatele, tj. že v podrobném popisu hodnocení konkrétně uvedl, že právní rozbor vybraného dodavatele poskytuje odpovědi na dotazy zadavatele související s předmětným kontrakčním procesem v míře naprosto uspokojující potřeby zadavatele a že mu právní rozbor č. 1 navrhovatele poskytuje odpovědi na dotazy související s předmětným kontrakčním procesem ve výrazně méně uspokojující míře, a tím, že v rámci hodnocení parametru č. 2 právního rozboru č. 1 navrhovatele negativně hodnotil skutečnost, že navrhovatel v právním rozboru č. 1 neuvedl shrnutí jednotlivých právních závěrů, dopustil porušení zásady transparentnosti či zásady rovného zacházení.

Parametr č. 3 „Návaznost závěrů na obsah rozboru a formulované argumenty“

318. Zadavatel dle navrhovatele postupoval v rozporu se zákonem, když v rámci hodnocení parametru č. 3 právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele kladně hodnotil, že vybraný dodavatel upozornil na riziko vedení tzv. *„kvazinabídkového“* řízení, neboť zadavatel

v zadávací dokumentaci dle navrhovatele nepožadoval, aby byla tato problematika v rámci právního rozboru č. 1 řešena. Úřad k tomu zjistil následující.

319. Zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil, že v rámci parametru č. 3 bude u právních rozborů č. 1 hodnotit návaznost závěrů na obsah rozboru a formulované argumenty, tj. zda závěry a doporučení obsažené v právním rozboru mají svůj logický základ v právní argumentaci obsažené v právním rozboru a jsou ve vzájemném souladu.
320. Zadavatel v podrobném popisu hodnocení právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele u parametru č. 3 uvedl, že právní závěry obsažené na konci právního rozboru vybraného dodavatele plně navazují na jeho obsah a formulované argumenty, tzn. přehledně a jednoduše shrnují obsah právního rozboru a jsou s ním v souladu, obsahují i upozornění na riziko vedení tzv. „kvazinabídkového“ řízení v případě obdržení alternativní nabídky, jakož i doporučení vhodného postupu zadavatele k minimalizaci případných rizik s tím spojených.
321. Z popisu hodnocení parametru č. 3 právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele tedy dle Úřadu vyplývá, že právní závěry právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele dle zadavatele plně navazují na jeho obsah a formulované argumenty, a proto zadavatel přidělil právnímu rozboru č. 1 vybraného dodavatele v rámci hodnocení parametru č. 3 plný počet bodů. Pokud zadavatel v podrobném popisu hodnocení dodal, že právní závěry právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele obsahují i upozornění na riziko vedení tzv. kvazinabídkového řízení v případě obdržení alternativní nabídky, nelze dle Úřadu vyloučit, že tato skutečnost může mít pozitivní vliv na hodnocení návaznosti závěrů na obsah rozboru a formulované argumenty. To, že zadavatel v zadávací dokumentaci explicitně neuvedl, aby byla problematika tzv. kvazinabídkového řízení v rámci právního rozboru č. 1 řešena, ještě neznamená, že její řešení zadavatel nemůže hodnotit kladně. Identifikovat potenciální problémové situace spolu s návrhem možností jejich řešení a popisem souvisejících rizik totiž byl úkol dodavatelů vyplývající ze zadání právního rozboru č. 1. Z odůvodnění hodnocení parametru č. 3 navíc vyplývá, že i bez pozitivního hodnocení toho, že právní závěry právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele obsahují upozornění na riziko vedení tzv. kvazinabídkového řízení, je návaznost závěrů na obsah rozboru a formulované argumenty právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele dle zadavatele v pořádku, a proto vybranému dodavateli přidělil za tento parametr plný počet bodů.
322. Podle navrhovatele zadavatel postupoval při hodnocení parametru č. 3 právních rozborů č. 1 v rozporu se zákonem také tím, že v rámci hodnocení parametru č. 3 u právního rozboru č. 1 navrhovatele negativně hodnotil obsah závěru, ačkoliv v zadávací dokumentaci dle navrhovatele nestanovil, co přesně má závěr právního rozboru obsahovat.
323. Zadavatel v podrobném popisu hodnocení právního rozboru č. 1 navrhovatele u parametru č. 3 uvedl, že *„(p)rávní závěr obsažený na konci právního rozboru je formulován pouze obecně a velmi stručně, a to ve smyslu, že všechny podmínky předmětného kontraktačního procesu byly uvedeny v předchozím textu právního rozboru. V tomto obecném závěru zcela chybí návaznost na konkrétní právní závěry a argumenty formulované v předchozím textu právního rozboru, neobsahuje výsledek právního posouzení, názory zpracovatele, upozornění na případná rizika, ani doporučení vhodného postupu zadavatele k jejich minimalizaci. Ačkoliv závěr obecně odkazuje na právní argumentaci obsaženou v právním rozboru, nelze ho považovat za dostačující. S ohledem na uvedené je prováděna bodová srážka ve výši 2 bodů.“*

324. Úřad k tomu uvádí, že zadavatel v zadávací dokumentaci jasně a srozumitelně stanovil, že v rámci parametru č. 3 bude hodnotit návaznost závěrů na obsah rozboru a formulované argumenty, tj. zda závěry a doporučení obsažené v právním rozboru mají svůj logický základ v právní argumentaci obsažené v právním rozboru a jsou ve vzájemném souladu. To znamená, že předmětem hodnocení v rámci parametru č. 3 byl obsah závěru, tj. to, jak jednotliví účastníci zadávacího řízení právní závěr právního rozboru č. 1 zpracovali, zda jejich závěry a doporučení mají svůj logický základ v právní argumentaci obsažené v právním rozboru a jsou ve vzájemném souladu. Zadavatel v podrobném popisu hodnocení k právnímu rozboru č. 1 navrhovatele uvedl, že jeho právní závěr je formulován velmi obecně a stručně, že zde chybí návaznost na konkrétní právní závěry a argumenty formulované v předchozím textu právního rozboru a že jeho závěr neobsahuje výsledek právního posouzení, názory zpracovatele, upozornění na případná rizika ani doporučení vhodného postupu k jejich minimalizaci. Z popisu hodnocení právního rozboru č. 1 navrhovatele tedy zcela jasně vyplývá, z jakého důvodu zadavatel navrhovateli strhnul v rámci hodnocení parametru č. 3 právního rozboru č. 1 dva body. Úřad přitom považuje za absurdní po zadavateli požadovat, aby v rámci zadání právního rozboru č. 1 explicitně uvedl, co všechno má závěr právního rozboru č. 1 obsahovat, když právě to, jakým způsobem dodavatelé závěr právního rozboru č. 1 zpracovali, bylo předmětem hodnocení v rámci hodnocení parametru č. 3.
325. Úřad tak neshledal, že by se zadavatel tím, že v rámci hodnocení parametru č. 3 právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele kladně hodnotil, že vybraný dodavatel upozornil na riziko vedení tzv. „kvazinabídkového“ řízení, a tím, že v rámci hodnocení parametru č. 3 právního rozboru č. 1 navrhovatele negativně hodnotil obsah závěru, dopustil porušení zásady transparentnosti ani zásady rovného zacházení.

Parametr č. 4 „Komplexnost zpracované vzorové práce“

326. Zadavatel dle navrhovatele postupoval v rozporu se zákonem, když u vybraného dodavatele v rámci hodnocení parametru č. 4 právního rozboru č. 1 kladně hodnotil, že právní rozbor vybraného dodavatele sám zodpovídá řadu dotazů zadavatele. Podle navrhovatele totiž zadavatel v zadávací dokumentaci nestanovil žádné dotazy, které by měly právní rozboru č. 1 zodpovídat.
327. Úřad zjistil, že zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil, že v rámci parametru č. 4 právního rozboru č. 1 bude hodnotit komplexnost zpracované vzorové práce, tj. zda bylo zadavatelem definované zadání zpracováno vyčerpávajícím způsobem, resp. zda se účastník vypořádal se všemi zadavatelem položenými dotazy, resp. se všemi relevantními aspekty příslušné vzorové práce; v rámci tohoto parametru má být zohledněno i to, zda by účastníkem předložená práce byla pro zadavatele bez dalšího využitelná, anebo zda by bylo zapotřebí dodatečných objasnění/doplnění.
328. Zadavatel v podrobném popisu hodnocení právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele u parametru č. 4 uvedl, že právní rozbor č. 1 vybraného dodavatele v přiměřeném rozsahu řeší relevantní aspekty přímého uzavření nové smlouvy o závazku veřejné služby v železniční dopravě a obsahuje veškeré zadavatelem požadované náležitosti, k čemuž odkázal rovněž na závěry uvedené k hodnotícímu parametru č. 1. Podle zadavatele lze kladně hodnotit skutečnost, že právní rozbor č. 1 vybraného dodavatele je dobře zpracován jak v teoretické rovině, tak z hlediska praktické využitelnosti v rámci činnosti zadavatele. Zadavatel

v podrobném popisu hodnocení uvedl, že vybraný dodavatel pojal právní rozbor tak, aby se zadavatel, který v rámci své činnosti tento kontraktační proces využívá, mohl seznámit nejen se správným postupem v souladu s právními předpisy, ale aby získal i další poznatky a doporučení, resp. návrhy řešení různých situací, do kterých se může v průběhu tohoto kontraktačního procesu dostat. Podle zadavatele tím právní rozbor č. 1 vybraného dodavatele získává na přidané hodnotě, neboť sám zodpovídá řadu dotazů, které by zadavatel dle svého názoru při reálném uzavírání smlouvy pravděpodobně vznesl, resp. upozorňuje zadavatele na aspekty, které by jinak mohly zůstat opomenuty. Zadavatel tak v podrobném popisu hodnocení u parametru č. 4 uvedl, že právní rozbor č. 1 vybraného dodavatele se pro něho stává snadněji využitelný bez nutnosti provádění větších dodatečných konzultací/objasnění. Zadavatel v podrobném popisu hodnocení u parametru č. 4 přesto uvedl, že právnímu rozboru č. 1 vybraného dodavatele lze vytknout jen drobný nedostatek spočívající v tom, že nezmiňuje související problematiku převodu vozidel dle § 20 zákona č. 194/2010 Sb., která se dle zadavatele v rámci jeho činnosti vyskytuje a v praxi dle zadavatele představuje značně složitou problematiku. S ohledem na uplatněnou výhradu zadavatel v rámci hodnocení parametru č. 4 právního rozboru č. 1 provedl u vybraného dodavatele bodovou srážku ve výši 1 bodu.

329. Úřad opětovně poukazuje na to, že zadáním právního rozboru č. 1 bylo zpracování právního stanoviska ohledně postupu objednatel, kterým bude hlavní město Praha, při přímém uzavření nové smlouvy o poskytování veřejných služeb v přepravě cestujících s konkrétním vybraným dopravcem v rámci železniční dopravy, ve kterém se dodavatelé měli zabývat zejména specifikací jednotlivých kroků, které by měl objednatel učinit, identifikací potenciálních problémových situací spolu s návrhem možností jejich řešení a popisem souvisejících rizik včetně doporučení k jejich eliminaci či alespoň zmírnění.
330. Z popisu hodnocení parametru č. 4 v zadávací dokumentaci dle Úřadu jasně plyne, že vypořádáním se se všemi dotazy má zadavatel na mysli vypořádání se se všemi relevantními aspekty vzorové práce. V rámci zadání právního rozboru č. 1 zadavatel stanovil, že dodavatelé se mají ve svých právních rozborech zabývat zejména specifikací jednotlivých kroků, které by měl objednatel učinit, identifikací potenciálních problémových situací spolu s návrhem možností jejich řešení a popisem souvisejících rizik včetně doporučení k jejich eliminaci či alespoň zmírnění. Pokud tedy zadavatel u popisu hodnocení parametru č. 4 právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele uvedl, že jeho právní rozbor č. 1 „zodpovídá řadu dotazů, které by zadavatel při reálném uzavírání smlouvy pravděpodobně vznesl“, pak je dle Úřadu s ohledem na zadání právního rozboru č. 1 a na popis hodnocení parametru č. 4 uvedený v zadávací dokumentaci zřejmé, že zadavatel měl „zodpovězením dotazů“ na mysli vypořádání se se všemi relevantními aspekty přímého uzavření nové smlouvy o poskytování veřejných služeb v přepravě cestujících, které zadavatel v rámci zadání právního rozboru č. 1 stanovil, že mají dodavatelé zpracovat, tj. že hodnotil, zda a jakým způsobem vybraný dodavatel specifikoval veškeré kroky, které by měl objednatel učinit, jaké potenciální problémové situace vybraný dodavatel identifikoval a jaké možnosti jejich řešení navrhl, jak identifikoval a popsal související rizika a doporučení k jejich eliminaci či alespoň zmírnění.
331. Navrhovatel v návrhu rovněž namítal, že zadavatel porušil zásadu transparentnosti, neboť mu v rámci hodnocení parametru č. 4 právního rozboru č. 1 vytýkal, že nevezal v úvahu

praktické problémy, které se u přímého zadání dle navrhovatele často objevují a jejichž řešení je nejasné a mnohdy se u různých zadavatelů liší. Podle navrhovatele není zřejmé, jaké konkrétní praktické problémy měl vzít v úvahu, když zadavatel dle navrhovatele žádné konkrétní problémy, které požadoval právně rozebrat, v zadávací dokumentaci nestanovil.

332. V rámci zadání právního rozboru č. 1 zadavatel stanovil, že dodavatelé měli mj. identifikovat praktické problémy a navrhnout jejich řešení. Dále zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil, že v rámci parametru č. 4 právního rozboru č. 1 bude hodnotit komplexnost zpracované vzorové práce, tj. zda bylo zadavatelem definované zadání zpracováno vyčerpávajícím způsobem, resp. zda se účastník vypořádal se všemi zadavatelem položenými dotazy, resp. se všemi relevantními aspekty příslušné vzorové práce. Úřad se tak neztotožnil s tvrzením navrhovatele, že se zadavatel dopustil porušení zákona, když v zadávací dokumentaci nestanovil, jaké konkrétní praktické problémy měli dodavatelé vzít v úvahu. Identifikovat možné praktické problémy související s přímým uzavřením nové smlouvy o poskytování veřejných služeb v přepravě cestujících s konkrétním vybraným dopravcem v rámci železniční dopravy a navrhnout jejich řešení bylo právě úkolem dodavatelů. Úřad tedy považuje za nelogické po zadavateli požadovat, aby sám v zadávací dokumentaci specifikoval praktické problémy, kterými se mají dodavatelé ve svých právních rozbořech č. 1 zabývat, když samotná identifikace možných praktických problémů a návrhů jejich řešení byla úkolem dodavatelů v rámci zpracování právního rozboru č. 1.
333. Navrhovatel v rámci hodnocení parametru č. 4 právního rozboru č. 1 napadal rovněž to, že mu zadavatel vytýká, že se v právním rozboru č. 1 dostatečně nezabýval problematikou uzavření smlouvy na území dvou sousedních krajů a vůbec se nezabýval problematikou tzv. alternativní nabídky a kvazinabídkového řízení, neboť zadavatel dle navrhovatele v zadávací dokumentaci nepožadoval, aby byly tyto problematiky v právním rozboru č. 1 řešeny.
334. Zadavatel ve slovním odůvodnění hodnocení parametru č. 4 právního rozboru č. 1 uvedl, že navrhovatel v právním rozboru č. 1 nevzal v úvahu praktické problémy, které se u přímého zadání často objevují a jejichž řešení je nejasné a mnohdy se u různých zadavatelů liší. Problematiku uzavření smlouvy na území dvou sousedních krajů navrhovatel dle zadavatele zmiňuje pouze jednou větou, přičemž podle zadavatele se jedná o důležité rozhodnutí, které v územní samosprávě činí zastupitelstva v rámci samosprávných kompetencí. Dále zde zadavatel konstatoval, že alternativní nabídka, která dle zadavatele představuje největší riziko a problém v procesu přímého uzavření smlouvy, není navrhovatelem v právním rozboru č. 1 řešena vůbec.
335. Úřad opětovně uvádí, že dodavatelé měli v rámci právního rozboru č. 1 specifikovat jednotlivé kroky, které by měl objednatel při přímém uzavírání nové smlouvy o poskytování veřejných služeb v přepravě cestujících učinit, identifikovat potenciální problémové situace spolu s návrhem možností jejich řešení a popsat související rizika včetně doporučení k jejich eliminaci či alespoň zmírnění. Dále zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil, že v rámci parametru č. 4 právního rozboru č. 1 bude hodnotit komplexnost zpracované vzorové práce, tj. zda bylo zadavatelem definované zadání zpracováno vyčerpávajícím způsobem, resp. zda se účastník vypořádal se všemi zadavatelem položenými dotazy, resp. se všemi relevantními aspekty příslušné vzorové práce. Úřad je tak toho názoru, že pokud zadavatel považuje uzavření smlouvy na území dvou sousedních krajů za důležitý krok či problémovou oblast při

přímém uzavírání nové smlouvy o poskytování veřejných služeb v přepravě cestujících a problematiku alternativní nabídky za největší riziko a problém v procesu přímého uzavření smlouvy, pak ze zadání právního rozboru č. 1, ve kterém zadavatel stanovil, že dodavatelé mají v právních rozborech č. 1 mj. identifikovat potenciální problémové situace spolu s návrhem možností jejich řešení a popsat související rizika včetně doporučení k jejich eliminaci či alespoň zmírnění, vyplývá, že dodavatelé se měli těmito problematikami ve svých právních rozborech č. 1 zabývat. Jinými slovy, pokud tedy zadavatel považuje uzavření smlouvy na území dvou sousedních krajů za důležitý krok či problémovou oblast při přímém uzavírání nové smlouvy o poskytování veřejných služeb v přepravě cestujících a problematiku alternativní nabídky za největší riziko a problém v procesu přímého uzavření smlouvy, pak je dle Úřadu zcela legitimní, aby zadavatel nedostatečné zpracování těchto problematik navrhovateli v rámci hodnocení parametru č. 4 vytýkal.

336. K námitce navrhovatele, že zadavatel provádí bodovou srážku za stejné skutečnosti, u kterých již prováděl bodovou srážku v rámci jiných parametrů (např. problematika sousedních krajů, alternativní nabídky, kvazinabídkové řízení apod.) Úřad uvádí následující.
337. Zadavatel v rámci hodnocení parametru č. 4 právního rozboru č. 1 navrhovateli mj. vytýkal, že nevzal v úvahu praktické problémy, které se u přímého zadání často objevují a jejichž řešení je nejasné, že problematiku uzavření smlouvy na území dvou sousedních krajů navrhovatel zmínil pouze jednou větou a že problematika alternativní nabídky není navrhovatele řešena vůbec. Podle zadavatele v právním rozboru č. 1 navrhovatele absentuje rovněž doporučení vést dokumentaci o kontraktačním procesu. V rámci hodnocení parametru č. 4 vzorové práce č. 1 zadavatel provedl navrhovateli bodovou srážku ve výši 5 bodů.
338. V rámci hodnocení parametru č. 1 právního rozboru č. 1 zadavatel navrhovateli mj. vytýkal, že v právním rozboru č. 1 navrhovatele není dostatečně řešena problematika týkající se získávání souhlasu sousedního kraje, že v právním rozboru navrhovatele chybí jakákoliv praktická doporučení pro postup zadavatele a doporučení pořizovat dokumentaci o postupu zadavatele v celém kontraktačním procesu a že zde není řešena problematika „alternativní nabídky“. Zadavatel v podrobném popisu hodnocení parametru č. 1 právního rozboru č. 1 navrhovatele uvedl, že vzhledem k některým výhradám provedl bodovou srážku ve výši 2 bodů (viz bod 261. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
339. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že zadavatel navrhovateli provedl v rámci hodnocení parametru č. 1 bodovou srážku mj. za nedostatečné zpracování problematiky sousedních krajů a problematiky alternativní nabídky a za neuvedení doporučení pořizovat dokumentaci o postupu zadavatele v celém kontraktačním procesu. Současně nedostatečné zpracování těchto problematik a neuvedení doporučení pořizovat dokumentaci o kontraktačním procesu zadavatel navrhovateli vytýkal i v rámci hodnocení parametru č. 4, ve kterém navrhovateli strhnul 5 bodů. U jiných než těchto skutečností Úřad neshledal, že by je zadavatel hodnotil (a tedy za ně strhával body) vícekrát. Ohledně problematiky kvazinabídkového řízení Úřad uvádí, že v odůvodnění hodnocení právního rozboru č. 1 navrhovatele zadavatel problematiku kvazinabídkového řízení u žádného z parametrů hodnocení nezmiňuje a z odůvodnění tak neplyne, že by za neuvedení této problematiky navrhovateli strhnul nějaké body.

340. K namítanému dvojímu strhávání bodů za nedostatečné zpracování problematiky sousedních krajů a problematiky alternativní nabídky a za neuvedení doporučení požívat dokumentaci o postupu zadavatele v celém kontrakčním procesu Úřad uvádí, že v rámci přezkoumání hodnocení parametru č. 1 právního rozboru č. 1 zjistil, že zadavatel porušil zásadu transparentnosti stanovenou v § 6 odst. 1 zákona, když navrhovatel v rámci hodnocení parametru č. 1 strhnul body za nedostatečné zpracování některých problematik (mj. za nedostatečné zpracování problematiky sousedních krajů a problematiky alternativní nabídky a za neuvedení doporučení požívat dokumentaci o postupu zadavatele v celém kontrakčním procesu), u kterých však v zadávací dokumentaci nestanovil, že je bude v rámci parametru č. 1 hodnotit (viz body 291. – 299. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Jak však Úřad konstatoval v bodech 300. – 308. odůvodnění tohoto rozhodnutí, takové pochybení zadavatele neovlivnilo ani nemohlo ovlivnit výběr dodavatele a není tak naplněna podmínka pro uložení nápravného opatření dle § 263 odst. 2 zákona spočívající v existenci alespoň potenciálního vlivu na výběr dodavatele. Úřad tak k námitce navrhovatele, že zadavatel provádí bodovou srážku za nedostatečné zpracování problematiky sousedních krajů a problematiky alternativní nabídky a za neuvedení doporučení požívat dokumentaci o postupu zadavatele v celém kontrakčním procesu, přestože za nedostatečné zpracování těchto problematik prováděl bodovou srážku již v rámci jiných parametrů, odkazuje na své závěry k přezkoumání hodnocení parametru č. 1 právního rozboru č. 1, kde shledal, že zadavatel porušil zásadu transparentnosti, když navrhovatel strhnul body za skutečnosti, o nichž v zadávací dokumentaci nestanovil, že je bude v rámci parametru č. 1 hodnotit, avšak současně dovedl, že toto pochybení neovlivnilo ani nemohlo ovlivnit výběr dodavatele. Vzhledem k tomu se Úřad již blíže nezabýval otázkou, zda opakované odečítání bodů za nedostatečné zpracování některých problematik je přípustné či nikoliv, neboť je zřejmé, že v daném případě popsany postup zadavatele vedoucí k opakovanému stržení bodů za tytéž skutečnosti nemohl ovlivnit výběr dodavatele a i v případě, že by se jednalo o nezákonný postup, by tedy nemohla být naplněna podmínka pro uložení nápravného opatření dle § 263 odst. 2 zákona.

Parametr č. 5 „Zohlednění relevantní oficiální (autoritativní) rozhodovací praxe v dané oblasti“

341. Zadavatel se dle navrhovatele dopustil porušení zákona tím, že v rámci hodnocení právního rozboru č. 1 navrhovatele negativně hodnotil nezohlednění recentní judikatury, neboť zadavatel dle navrhovatele v zadávací dokumentaci nestanovil, co konkrétně má být zohledněno. Zadavatel dle navrhovatele pouze stanovil, že má být zohledněna rozhodovací praxe, což navrhovatel dle svého názoru učinil, avšak požadavek, že má být zohledněna také judikatura soudů správního soudnictví, ze zadávací dokumentace dle navrhovatele nevyplývá. Úřad zjistil následující.

342. Zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil, že v rámci parametru č. 5 bude hodnotit zohlednění relevantní oficiální (autoritativní) rozhodovací praxe v dané oblasti (české, případně též evropské), a to jak pokud jde o rozsah citované judikatury, tak pokud jde o její relevanci.

343. V odůvodnění podrobného popisu hodnocení parametru č. 5 je u právního rozboru č. 1 navrhovatele uvedeno, že jeho právní rozbor č. 1 zmiňuje rozhodovací praxi Úřadu v dané oblasti jen velmi okrajově, přičemž vůbec nezohledňuje recentní judikaturu.

344. Úřad je toho názoru, že pod pojem „oficiální rozhodovací praxe“ lze zařadit nejen rozhodnutí správních orgánů (v šetřeném případě rozhodnutí Úřadu), ale zajisté i judikaturu soudů. Rozhodovací praxe soudů k určité právní otázce bezpochyby představuje zdroj, který je pro řešení určitých právních otázek zásadní. Nadto Úřad dodává, že již v popisu hodnocení zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil, že v rámci parametru č. 5 bude hodnotit mj. rozsah citované judikatury. Pokud tedy zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil, že bude hodnotit zohlednění relevantní oficiální (autoritativní) rozhodovací praxe v dané oblasti (české, případně též evropské), a to jak pokud jde o rozsah citované judikatury, tak pokud jde o její relevanci, je v souladu se zadávací dokumentací, že zadavatel zohlednění relevantní judikatury správních soudů hodnotil.
345. Úřad tak konstatuje, že neshledal, že by zadavatel tím, že v rámci hodnocení parametru č. 5 právního rozboru č. 1 hodnotil zohlednění, resp. nezohlednění recentní judikatury, porušil zásadu transparentnosti nebo zásadu rovného zacházení.

Parametr č. 6 „Míra přehlednosti textu (tzv. uživatelský komfort při práci s textem vzorové práce)“

346. Navrhovatel namítá netransparentnost hodnocení parametru č. 6, neboť zadavatel v odůvodnění hodnocení právního rozboru č. 1 v rámci parametru č. 6 uvedl, že *„členění textu právního rozboru je přehledné, umožňuje snadnou orientaci v textu ...“*, přičemž navrhovateli není zřejmé, co se rozumí „přehledností“ a „snadnou orientací v textu“. Zadavatel dle navrhovatele v zadávací dokumentaci nestanovil, co se těmito pojmy rozumí. Podle navrhovatele se jedná o pojmy neurčité a zadavatel tedy byl dle navrhovatele povinen vymežit, co konkrétně v rámci tohoto hodnotil. Obdobně navrhovatel namítá netransparentnost hodnocení parametru č. 6 právního rozboru č. 1, neboť zadavatel v odůvodnění tohoto hodnocení u právního rozboru č. 1 navrhovatele mj. uvedl, že *„(č)lenění textu právního rozboru je relativně přehledné“* a že *„(u)živatelský komfort zadavatele je tudíž na nižší úrovni“*, přičemž navrhovateli není zřejmé, co se rozumí „přehledností“ a „nižší úrovni uživatelského komfortu“. Úřad k tomu uvádí následující.
347. Zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil, že v rámci parametru č. 6 bude hodnotit míru přehlednosti textu (tzv. uživatelský komfort při práci s textem vzorové práce), tj. zejména snadnou orientaci v textu, vhodnou akcentaci podstatných informací, přehledné shrnutí závěrů a doporučení.
348. V odůvodnění podrobného popisu hodnocení parametru č. 6 je u právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele uvedeno, že členění textu jeho právního rozboru je přehledné, umožňuje snadnou orientaci v textu, vhodně akcentuje podstatné informace a přehledně shrnuje závěry a doporučení. Dále k tomu zadavatel dodal, že uživatelský komfort je tudíž na velmi dobré úrovni a přidělil vybranému dodavateli v rámci hodnocení parametru č. 6 u právního rozboru č. 1 plný počet bodů.
349. V odůvodnění podrobného popisu hodnocení parametru č. 6 je u právního rozboru č. 1 navrhovatele uvedeno, že členění textu jeho právního rozboru č. 1 je relativně přehledné, avšak orientaci v textu znesnadňuje množství citací konkrétních ustanovení zákonných či jiných norem. Dále k tomu zadavatel dodal, že podstatné informace jsou sice v textu tučně zvýrazněny, ale dle zadavatele se nepromítají do závěrů právního rozboru. Zadavatel tak uvedl, že jeho uživatelský komfort je tudíž na nižší úrovni a proto navrhovateli v rámci hodnocení parametru č. 6 právního rozboru č. 1 provedl bodovou srážku ve výši 2 bodů.

350. Ze zadávací dokumentace vyplývá, že zadavatel v rámci parametru č. 6 bude hodnotit míru přehlednosti textu, resp. uživatelský komfort při práci s textem vzorové práce, přičemž zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil, že přehledností textu se rozumí snadná orientace v textu, vhodná akcentace podstatných informací, přehledné shrnutí závěrů a doporučení. Úřad uvádí, že se neztotožňuje s tvrzením navrhovatele, že se v případě výrazů „přehlednost“, „snadná orientace v textu“ a „nižší úroveň uživatelského komfortu“ jedná o pojmy neurčité a že by kvůli nim bylo hodnocení parametru č. 6 nečitelné, nepřezkoumatelné a netransparentní. Zadavatel již v zadávací dokumentaci stanovil, co se rozumí přehledností textu, že je tím myšlena snadná orientace v textu, vhodná akcentace podstatných informací, přehledné shrnutí závěrů a doporučení. Snadná orientace v textu přitom dle Úřadu jednoznačně znamená to, že lze v textu snadno nalézt jednotlivá tvrzení a závěry. Výraz „snadná orientace v textu“ je tak dle Úřadu naprosto konkrétní a určitý. Zadavatel rovněž v zadávací dokumentaci stanovil, že uživatelským komfortem při práci s textem (tj. přehledností textu) se rozumí snadná orientace v textu, vhodná akcentace podstatných informací, přehledné shrnutí závěrů a doporučení. Pokud tedy zadavatel v podrobném popisu hodnocení u právního rozboru č. 1 navrhovatele uvedl, že uživatelský komfort je na nižší úrovni, pak je dle Úřadu zřejmé, že tím zadavatel v souladu se zadávací dokumentací myslel to, že orientace v textu byla u právního rozboru č. 1 navrhovatele horší než u právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele, že v právním rozboru č. 1 navrhovatele nebyly podstatné informace akcentovány tak dobře jako v právním rozboru č. 1 vybraného dodavatele a že ani shrnutí závěrů a doporučení nebylo v právním rozboru č. 1 navrhovatele tak přehledné jako v právním rozboru č. 1 vybraného dodavatele. Úřad tak pojem „nižší úroveň uživatelského komfortu“ nepovažuje za neurčitý.
351. Úřad tak konstatuje, že neshledal, že by zadavatel tím, že v odůvodnění hodnocení právního rozboru č. 1 v rámci parametru č. 6 uvedl, že „*členění textu právního rozboru je přehledné, umožňuje snadnou orientaci v textu*“, a že v odůvodnění hodnocení parametru č. 6 právního rozboru č. 1 navrhovatele uvedl, že „*(č)lenění textu právního rozboru je relativně přehledné*“ a že „*(u)živatelský komfort zadavatele je tudíž na nižší úrovni*“ porušil zásadu transparentnosti nebo zásadu rovného zacházení.

K dalším namítaným skutečnostem

352. Navrhovatel v návrhu rovněž uvedl, že zadavatel dle jeho názoru porušil při hodnocení nabídek zásadu transparentnosti, neboť ze zadávací dokumentace ani z podrobného popisu hodnocení nevyplývá, na základě jakých skutečností zadavatel přiděloval jednotlivým účastníkům zadávacího řízení bodové ohodnocení v rámci jednotlivých hodnocených parametrů. Jako příklad navrhovatel uvedl, že zadavatel v podrobném popisu hodnocení uvedl u právního rozboru č. 1: „*S ohledem na uvedené je prováděna bodová srážka ve výši 2 bodů*“ nebo „*S ohledem na uvedené je prováděna bodová srážka ve výši 5 bodů*“, z čehož dle navrhovatele není zřejmé, z jakého důvodu byly strženy právě 2 body a 5 bodů a proč nebyl stržen třeba 1 bod a 2 body.
353. Ohledně přezkoumatelnosti přidělování bodů v rámci subjektivních hodnotících kritérií Úřad opětovně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 A 9/2002 – 62 ze dne 16. 3. 2004, ze kterého vyplývá, že Úřad nemůže opětovně provádět hodnocení jednotlivých nabídek tak, jak jej provedla hodnotící komise, neboť takový postup není v jeho pravomoci. Rovněž nemůže Úřad přezkoumat, zda bylo uděleno odpovídající bodové ohodnocení, neboť,

k tomu nemá ani odborné znalosti, ani pravomoc. Podstatou subjektivního hodnotícího kritéria je, že v hodnocení je možné vyjádřit názor hodnotitele, založený na odborných znalostech a zkušenostech, logicky tedy v zásadě není možné, aby dva lidé hodnotili podle stejného hodnotícího kritéria vždy shodně a přidělili shodný počet bodů, proto ani Úřad nemůže spekulovat, jaký počet bodů měl být „správně“ udělen. Úřad přezkoumává pouze rámeček, ve kterém hodnocení nabídek probíhalo, v tomto případě tedy to, zda je způsob přidělování bodů v rámci jednotlivých parametrů transparentní a přezkoumatelný.

354. Po přezkoumání hodnocení nabídek z hlediska přezkoumatelnosti a transparentnosti způsobu přidělování bodů v rámci jednotlivých parametrů Úřad uvádí následující. Zadavatel v podrobném popisu hodnocení u každého hodnoceného parametru vždy uvedl podrobné odůvodnění, proč danému účastníkovi zadávacího řízení v rámci parametrů hodnocení přidělil konkrétní počet bodů, co danému právnímu rozboru v rámci jednotlivých parametrů vytýkal nebo naopak co hodnotil kladně (viz body 259. – 276. odůvodnění tohoto rozhodnutí). V podrobném popisu hodnocení tak je dle Úřadu popsáno, kolik bodů a z jakého důvodu bylo právním rozborům v rámci hodnocení jednotlivých parametrů přiděleno. K hodnocení parametru č. 3 Úřad konkrétně uvádí, že zadavatel v podrobném popisu hodnocení u parametru č. 3 právního rozboru č. 1 navrhovatele skutečně uvedl, že *„(s) ohledem na uvedené je prováděna bodová srážka ve výši 2 bodů“*, současně však k tomu v popisu hodnocení uvedl odůvodnění, proč tuto bodovou srážku provedl, tedy že *„(p)rávní závěr obsažený na konci právního rozboru je formulován pouze obecně a velmi stručně, a to ve smyslu, že všechny podmínky předmětného kontrakčního procesu byly uvedeny v předchozím textu právního rozboru. V tomto obecném závěru zcela chybí návaznost na konkrétní právní závěry a argumenty formulované v předchozím textu právního rozboru, neobsahuje výsledek právního posouzení, názory zpracovatele, upozornění na případná rizika, ani doporučení vhodného postupu zadavatele k jejich minimalizaci. Ačkoliv závěr obecně odkazuje na právní argumentaci obsaženou v právním rozboru, nelze ho považovat za dostačující.“* Z popisu hodnocení tak dle Úřadu jednoznačně vyplývá, z jakého důvodu zadavatel navrhovateli strhl v rámci hodnocení parametru č. 3 právního rozboru č. 1 dva body. Obdobně zadavatel v podrobném popisu hodnocení parametru č. 4 právního rozboru č. 1 navrhovatele uvedl, že *„(s) ohledem na uplatněné výhrady je prováděna bodová srážka ve výši 5 bodů“*. Současně k tomu však zadavatel uvedl slovní odůvodnění, proč navrhovateli v rámci tohoto parametru strhl 5 bodů, tj. že *„(p)rávní rozbor v přiměřeném rozsahu řeší relevantní aspekty přímého uzavření nové smlouvy o závazku veřejné služby v železniční dopravě, přičemž je velmi dobře zpracován v teoretické rovině (viz např. řeší též upozornění na odkup vozidel podle § 20 zákona č. 194/2010 Sb.), avšak z hlediska praktické využitelnosti v rámci činnosti zadavatele je jeho zpracování výrazně horší. Zpracovatelem popsany návrh praktického postupu se příliš neodchyluje od teoretické části, zpracovatel nevzal v úvahu praktické problémy, které se u přímého zadání často objevují a jejich řešení je nejasné a mnohdy se u různých zadavatelů liší. Problematiku uzavření smlouvy na území dvou sousedních krajů zpracovatel zmiňuje pouze jednou větou, přitom se v praxi jedná o důležité rozhodnutí, které v územní samosprávě činí zastupitelstva v rámci samosprávných kompetencí. Alternativní nabídka, která je největším rizikem a problémem v procesu přímého uzavření smlouvy, není zpracovatelem řešena vůbec. Rovněž absentuje jasné doporučení vést dokumentaci o kontrakčním procesu, která sice není povinná, ale pro případné řízení před odhledovými orgány je nezbytná.“* Z uvedeného popisu hodnocení tak dle Úřadu opět

jednoznačně vyplývá, z jakého důvodu zadavatel navrhovateli strhl v rámci hodnocení parametru č. 4 právního rozboru č. 1 pět bodů.

355. Navrhovatel napadá i to, že zadavatel v rámci hodnocení parametru č. 4 právního rozboru č. 1 vybranému dodavateli strhl za absenci dle názoru navrhovatele tak důležité povinnosti jako je „převod vozidel dle § 20 ZVS“ pouze 1 bod, avšak navrhovateli strhával dle jeho názoru za neuvedení jakékoliv skutečnosti v právním rozboru č. 1 mnohem více bodů. K tomu Úřad uvádí, že zadavatel v podrobném popisu hodnocení u parametru č. 4 právního rozboru č. 1 vybraného dodavatele uvedl, že *„(p)rávnímu rozboru lze vytknout jen drobný nedostatek spočívající v tom, že nezmiňuje související problematiku převodu vozidel dle § 20 zákona č. 194/2010 Sb.“*. Z toho lze dle Úřadu usuzovat, že zadavatel problematice převodu vozidel dle § 20 zákona č. 194/2010 Sb. nepřisuzuje takovou váhu a její nezahrnutí do právního rozboru nepokládá za tak vážný nedostatek, a proto došlo k odečtení pouze 1 bodu.
356. K odkazu navrhovatele na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R342/2015/VZ-25380/2016/321/BRy ze dne 20. 6. 2019, ve kterém předseda Úřadu dle navrhovatele uvedl, že *„[h]odnocení nabídek je jednou z nejdůležitějších fází celého procesu zadávání veřejných zakázek a má bezprostřední vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Proto musí hodnocení probíhat podle jednotlivých kritérií, která mají být jasně a srozumitelně definovaná zadavatelem v zadání veřejné zakázky, a to v souladu se zákonem a objektivním způsobem. Výsledek samotného hodnocení pak musí být přezkoumatelný a transparentní nejen pro orgán dohledu, kterým je Úřad, ale i pro samotné uchazeče o veřejnou zakázku, přičemž aby bylo možné hodnocení považovat za transparentní a přezkoumatelné, musí být zřejmé proč hodnotící komise hodnotila nabídky tak jak je hodnotila, tzn. proč té které nabídce udělila konkrétní hodnocení. Při hodnocení na základě základního hodnotícího kritéria ekonomické výhodnosti nabídky to konkrétně znamená přezkoumatelnost a transparentnost z hlediska toho, jaký počet bodů a z jakého důvodu byl hodnoceným nabídkám přidělen. Pouze takové hodnocení, které poskytne objektivní zdůvodnění, proč byly nabídkám přiřazeny body v té které konkrétní výši, je možné označit za přezkoumatelné a transparentní. Naopak pokud při přezkoumání hodnocení provedeného zadavatelem není možné určit, proč byla nabídkám přiřazena konkrétní bodová ohodnocení, pak takové hodnocení nebude možné označit za transparentní a přezkoumatelné“*, Úřad uvádí, že neshledal, že by způsob přidělování bodů byl nepřezkoumatelný a netransparentní. Ze slovního odůvodnění hodnocení jednotlivých parametrů v podrobném popisu hodnocení je dle Úřadu zřejmé, proč byl té které nabídce přidělen konkrétní počet bodů. Jinými slovy, z podrobného popisu hodnocení je dle Úřadu zřejmé, jaký počet bodů a z jakého důvodu byl hodnoceným nabídkám v rámci jednotlivých parametrů hodnocení přidělen (viz výše).
357. K odkazu navrhovatele na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0254/2016/VZ-16650/2016/531/VNe ze dne 19. 4. 2016, ve kterém Úřad dle navrhovatele konstatoval, že: *„Jestliže tedy zadavatel ve zde posuzovaném případě blíže nepopsal a neurčil, za „co“ konkrétně bude přidělovat „plusové“ body v rámci subkritéria „Způsob zpracování zpětné vazby a výstupů“, je z podstaty věci vyloučeno učinění závěru, že uchazeč, jenž rámci tohoto subkritéria obdržel nejvyšší bodové ohodnocení, nabídl zadavateli skutečně nejvhodnější plnění. Tím, že zadavatel v zadávací dokumentaci kupříkladu nestanovil, nakolik podrobně mají být požadované výstupy ze strany uchazečů zpracovány, tj. neuvedl jejich minimální a maximální dovolený rozsah, jakož ani neurčil aspekty, jež mají být v těchto výstupech*

reflektovány, trpí předmětné subkritérium nezákonností. Úřad uvádí, že výše jmenované subkritérium je podle jeho názoru rozporné se zásadou transparentnosti zadávacího řízení, neboť si pod ním lze představit prakticky „cokoliv“. [...]“ Úřad uvádí, že citované rozhodnutí Úřadu se týkalo pochybení, kterého se měl zadavatel dopustit již při stanovení zadávacích podmínek. Úřad v tomto rozhodnutí uvedl, že se zadavatel dopustil porušení zákona tím, že při stanovení subjektivních dílčích hodnotících kritérií v zadávací dokumentaci neuvedl dostatečné upřesňující údaje tak, aby byl předem znám způsob hodnocení shora jmenovaného subjektivního dílčího hodnotícího kritéria a jeho subkritérií, resp. jaké nabízené hodnoty považuje zadavatel pro něj za nejpřínosnější, a které tedy následně budou hodnoceny podle zadávací dokumentace vyšším bodovým ohodnocením. V citovaném případě se tedy zadavatel dopustil pochybení již v rámci stanovení zadávacích podmínek. V šetřeném případě však navrhovatel napadá způsob hodnocení nabídek, resp. že z popisu hodnocení uvedeného v podrobném popisu hodnocení není zřejmé, proč zadavatel přidělil účastníkům zadávacího řízení konkrétní počet bodů. Citované rozhodnutí Úřadu tak nelze na šetřený případ plně vztáhnout. To samé platí i pro další citace tohoto rozhodnutí Úřadu, které navrhovatel v návrhu na podporu svých argumentů uvedl.

358. Vzhledem k výše uvedenému Úřad konstatuje, že neshledal, že by v podrobném popisu hodnocení nebylo uvedeno odůvodnění, jakým způsobem byly právní rozborů v rámci jednotlivých parametrů hodnoceny a proč jim byly přiděleny/strženy konkrétní počty bodů, resp. že by byl způsob přidělování bodů v rámci jednotlivých parametrů hodnocení netransparentní nebo nepřezkoumatelný.
359. Navrhovatel v návrhu rovněž namítal, že zadavatel při hodnocení právního rozboru navrhovatele uvedl, že výčet právních předpisů nepovažuje za komplexní, protože „zcela chybí zákonná úprava vztahující se k územní samosprávě (HMP, resp. StČK), která je s ohledem na zadání právního rozboru relevantní“, přičemž při hodnocení právního rozboru vybraného dodavatele zadavatel dle navrhovatele uvedl, že „(v)ýčet právních předpisů lze považovat za komplexní, i když dle názoru zadavatele by v něm měl být pro úplnost uveden ještě zákon o HMP“. Navrhovatel tak namítá, že zatímco je u něho neuvedení tohoto právní předpisu hodnoceno negativně, tak u vybraného dodavatele toto hodnoceno negativně není. Úřad k tomu uvádí, že zadavatel v podrobném popisu hodnocení sice uvedl, že ve výčtu právních předpisů právního rozboru vybraného dodavatele by měl být pro úplnost uveden i „zákon o HMP“, nicméně dále zde uvedl, že jeho absence není významná, neboť v části týkající se kompetencí zastupitelstva jako nejvyššího orgánu samosprávného celku je tento zákon analogický se zákonem o krajích, který je ve výčtu právních předpisů právního rozboru vybraného dodavatele uveden na prvním místě. Navrhovatel však ve svém výčtu právních předpisů dle údajů uvedených v podrobném popisu hodnocení neuvedl žádnou úpravu vztahující se k územní samosprávě. Úřad tak konstatuje, že z popisu hodnocení plyne, že se nejedná o stejná pochybení, za která by měl být odečten shodný počet bodů. Zadavatel rovněž zdůvodnil, proč neuvedení „zákonu o HMP“ nepovažuje u vybraného dodavatele za nedostatek, když v podrobném popisu hodnocení uvedl, že absence „zákonu o HMP“ není významná, neboť v části týkající se kompetencí zastupitelstva jako nejvyššího orgánu samosprávného celku je tento zákon analogický se zákonem o krajích, který je ve výčtu právních předpisů právního rozboru vybraného dodavatele uveden na prvním místě.

360. Navrhovatel v návrhu dále namítal, že zadavatel primárně porovnával právní rozbor zpracovaný vybraným dodavatelem a právní rozbor zpracovaný navrhovatelem vzájemně mezi sebou, přičemž takový postup navrhovatel považuje za rozporný se zákonem a rozhodovací praxí. K tomu Úřad uvádí, že podstata subjektivního hodnocení spočívá v tom, že se v něm odráží subjektivní odborný názor hodnotící komise, resp. zadavatele. Hodnotící komise (zadavatel) je sice povinna nabídky hodnotit způsobem, který zadavatel vymezil v zadávací dokumentaci, tedy podle kritérií, subkritérií a parametrů stanovených v zadávací dokumentaci, nicméně podle Úřadu je zcela oprávněné, že zadavatel bude v rámci subjektivního hodnocení porovnávat obdržené právní rozborů i mezi sebou. Z odůvodnění hodnocení musí vyplývat, proč je která nabídka v daném kritériu hodnocena lépe či hůře oproti ostatním nabídkám. Takový požadavek by však nemohl být splněn, pokud by hodnotící komise nemohla při hodnocení nabídky jednoho dodavatele přihlídnout k nabídkám ostatních dodavatelů.
361. K rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. R306/2015/VZ-37556/2016/321/EDO ze dne 12. 9. 2016, na které navrhovatel opakovaně v návrhu odkazoval na podporu své argumentace, podle níž zadavatel v rámci hodnocení právních rozborů č. 1 hodnotil aspekty, které nebyly dle navrhovatele transparentně uvedeny v zadávací dokumentaci, Úřad uvádí, že citované rozhodnutí předsedy Úřadu se opět týkalo pochybení, kterého se měl zadavatel dopustit již při stanovení zadávacích podmínek. Předseda Úřadu v něm konkrétně konstatoval, že zadavatel nestanovil v zadávací dokumentaci hodnotící kritérium takovým způsobem, aby byl předem znám způsob hodnocení. V šetřeném případě však navrhovatel napadá způsob hodnocení nabídek, resp. to, že zadavatel v rámci hodnocení právních rozborů č. 1 hodnotil aspekty, které nebyly dle navrhovatele transparentně uvedeny v zadávací dokumentaci, nikoliv způsob stanovení zadávacích podmínek, tj. způsob stanovení hodnocení právního rozboru č. 1. Citované rozhodnutí předsedy Úřadu tak nelze na šetřený případ plně vztáhnout.
362. K části návrhu, ve které navrhovatel uváděl obsáhlé citace z rozhodovací praxe, Úřad uvádí, že navrhovatel u těchto citací nikde nevedl, co z nich konkrétně dovozuje, resp. k jakým jeho namítaným pochybením zadavatele se konkrétně vztahují. Jelikož Úřadu není zřejmé, k jakému konkrétnímu namítanému pochybení zadavatele se jednotlivé citace vztahují a co přesně mají prokazovat (navrhovatel v návrhu namítal celou řadu pochybení, kterých se měl zadavatel dle navrhovatele dopustit), blíže se jimi nezabýval.

Shrnutí

363. Po přezkoumání všech navrhovatelem uváděných skutečností Úřad shrnuje, že se zadavatel při hodnocení nabídek dopustil porušení zásady transparentnosti, když navrhovateli v rámci hodnocení parametru č. 1 právního rozboru č. 1 strhnul 2 body za nedostatečné zpracování některých problematik, které měl navrhovatel dle zadavatele vzhledem k zadání do právního rozboru zahrnout, ačkoliv v rámci parametru č. 1 měl zadavatel u právních rozborů č. 1 hodnotit pouze to, zda právní rozbor č. 1 po právní stránce nevykazuje jakékoliv zjevné nesprávnosti či dokonce rozpor s platnými právními předpisy, kvalitu právní argumentace a náležité odůvodnění uváděných právních závěrů. Předmětné porušení zákona zadavatelem však neovlivňuje a není způsobitelné ovlivnit výběr dodavatele, a proto není naplněna podmínka pro uložení nápravného opatření dle § 263 odst. 2 zákona. U ostatních navrhovatelem uváděných skutečností Úřad neshledal, že by se zadavatel svým postupem při hodnocení

nabídek dopustil porušení zásady transparentnosti nebo zásady rovného zacházení, jak tvrdil navrhovatel.

364. Vzhledem k výše uvedenému Úřad návrh navrhovatele podle § 265 písm. a) zákona zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona zasílají Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

v z. Mgr. Michal Kobza

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží

1. JUDr. Jakub Kotrba, Těšnov 1/1059, 110 00 Praha
2. Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., Helfertova 2040/13, 613 00 Brno
3. Advokátní kancelář Němec, Bláha & Navrátilová, s.r.o., Prvního pluku 206/7, 186 00 Praha 8

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy